

ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ

❖ Η Βίβλος, η Αγία Γραφή, στο βιβλίο του Λευιτικού, κεφ.ΙΑ'/11 διαχωρίζει τα ζώα σε ΚΑΘΑΡΑ που ο Θεός τα ξεχώρισε ως κατάλληλη τροφή για τον άνθρωπο και σε ΑΚΑΘΑΡΤΑ που δεν τρώγονται. Επ' αυτού σήμερα η πλέον διαδεδομένη άποψη που επικρατεί είναι ότι μπορούμε να τρώμε ελεύθερα απ' όλα τα ζώα, γιατί δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από το δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά βρισκόμαστε στο νόμο της ελευθερίας και της χάρις της Καινής Διαθήκης. Πολλές όμως ομάδες και κινήσεις δέχονται ότι ο διαχωρισμός σε καθαρά και ακάθαρτα εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα και ποτέ ο Θεός δεν **κατήργησε** αυτό το νόμο Του, παρ' ούσαζοντας προς τούτο τεκμηριωμένα επιχειρήματα από τη Βίβλο.

Τα ερωτήματα που απασχολούν ένα μελετητή της Βίβλου και εκζητητή της αλήθειας είναι:

Ποιοι ήσαν **οι λόγοι** που ο Θεός έκανε αυτό το διαχωρισμό;
 Ήσαν **λόγοι υγείας**, φυσικοί ή πνευματικοί λόγοι;
 Υπάρχει **τυπολογία** στο διαχωρισμό σε καθαρά & ακάθαρτα ζώα;
 Σήμερα ισχύει αυτός ο διαχωρισμός, ναι ή όχι;
 Εάν ΝΑΙ, για ποιο λόγο ισχύει; Εάν ΟΧΙ, γιατί καταργήθηκε;
 Υπάρχει σχέση ανάμεσα σε **ειδωλόθυτα** και ακάθαρτα ζώα;
 Γιατί πρέπει να απέχουμε από τα **πνικτά** ζώα;

❖ Στη μελέτη μας αυτή, εξετάζουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, εάν ο διαχωρισμός του νόμου της Παλαιάς Διαθήκης σε ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ ισχύει και για την περίοδο της Καινής Διαθήκης ή καταργήθηκε. Παρουσιάζουμε με αντικειμενικότητα και με λεπτομέρειες τα επιχειρήματα και των 2 πλευρών. Εάν καταργήθηκε, φυσικά δεν υπάρχει θέμα κατάκρισης για τον τρώγοντα. Εάν όμως δεν καταργήθηκε, η ευθύνη του κάθε πιστού, **ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΥΤΗ**, αλλά δεν την εφαρμόζει, είναι πολύ μεγάλη ενώπιον του Κυρίου και πως μπορεί να παρακούσει το Λόγο Του; Στο τέλος, ο ειλικρινής αναγνώστης, που επιποθεί την αλήθεια, από μόνος του θα οδηγηθεί σε **ασφαλές συμπέρασμα** και θα είναι πλέον πεπεισμένος για το ποια είναι η αλήθεια του Λόγου του Θεού.

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
 SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
 Τηλ. κινητό: 694 - 49 21 318 # E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
 FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis \(Groups/Filadelfos\)](https://www.facebook.com/AlkiviadisTzelepis)

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ

ερμηνεία και ανάλυση στο Λευιτικό, κεφ.ΙΑ'11

ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Τι επιτρέπεται να τρώμε, σύμφωνα με τη Βίβλο;
 Τι γινόταν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης;
 Ισχύει ή καταργήθηκε για την περίοδο που ζούμε;
 Μήπως ο διαχωρισμός αφορά λόγους υγείας;
 Γιατί δεν πρέπει να τρώμε ειδωλόθυτα και πνικτά ζώα;

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ

BIBΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

*ερμηνεία και ανάλυση στο
Λευιτικό, κεφ.ΙΑ/11*

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2017

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS

ΑΡΧΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ: 1992
ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: 02/2017
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ: 09/2022
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων
ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. επικοινωνίας- Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 25 - 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
-----------------	-----------

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ	07
---	-----------

1. Γένεσις Β/2:16-17 (Στον κήπο της Εδέμ) 07
2. Γένεσις ζ'/6:21 (Πριν τον κατακλυσμό) 09
3. Γένεσις Ζ/7:1-2 (Διαχωρισμός των ζώων)..... 10
4. Γένεσις Θ/9:3-5 (Μετά τον κατακλυσμό) 12
5. Λευιτικόν ΙΑ/11:46-47 (Ο νόμος του Θεού) 15

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕ Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.	19
---	-----------

1. Πράξεις Ι'/10:9-16 (Το όραμα του Πέτρου) 19
2. Κολοσσαείς Β/2:16-17 (Διά φαγητόν ή διά ποτόν) 23
3. Α' Τιμόθεου Δ/4:1-5 (Αποχή βρωμάτων) 25
4. Ματθαίος ΙΕ/15:1-11 (Το εισερχόμενον δεν μολύνει) 27
5. Πράξεις ΙΕ/15:18-21 (Αποχή από 4 πράγματα) 29
6. Ματθαίος Ε/5:17-18 (Ήλθα να "πληρώσω") 31

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΤΑ ΕΙΔΩΛΟΥΤΑ και Ο ΠΙΣΤΟΣ	37
----------------------------------	-----------

1. Ρωμαίους ΙΔ/14:1-3 (Ο ασθενής κατά την πίστη) 38
2. Ρωμαίους ΙΔ/14:7-15 (Πρόσκομμα ή σκάνδαλο) 40
3. Α' Κορινθίους Η/8:1-4 (Το είδωλον είναι ουδέν) 43
4. Α' Κορινθίους Ι'/10:16-21 (Κοινωνοί του θυσιαστηρίου).... 46

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΝΙΚΤΩΝ	51
-----------------------------	-----------

1. Ο νόμος του Θεού 51
2. Πνικτά και χύσιμο αίματος 54
3. Μια προσωπική μαρτυρία για τα πνικτά..... 58

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ	63
------------------------------------	-----------

1. Δοξολογία με το σώμα 63
2. Ησαΐας ΚΗ/28 (ολίγον εδώ και ολίγον εκεί) 65
3. Υπακοή στον Λόγο του Κυρίου 68
4. Βίβλος και υγεία 70

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	79
-------------------------	-----------

1. Λευιτικό ΙΑ/11:1-47 79
2. Δευτερονόμιο ΙΔ/14:1-21 83

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Για την εύκολη κατανόηση του κειμένου της Αγίας Γραφής από τον αναγνώστη, στο παρόν βιβλίο χρησιμοποιείται **το κείμενο της μετάφρασης του Αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα** (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»). Λέξεις εδαφίων που βρίσκονται σε παρένθεση, δεν υπάρχουν στο αρχαίο πρωτότυπο Ελληνικό κείμενο.

Για τις παραπομπές των εδαφίων χρησιμοποιούνται και ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Α,Β,Γ ,...κλπ) και ΑΡΙΘΜΟΙ (1,2,3,κλπ) Για παράδειγμα «βλ. Ματθαίος Ε/5:8 και Αποκάλυψη ΙΒ/12:9», δηλ. Ματθαίος, 5^ο κεφάλαιο (Ε') και εδάφιο 8 και Αποκάλυψη, 12^ο κεφάλαιο (ΙΒ') και εδάφιο 9.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

❖ Το θέμα που πραγματεύεται το βιβλίο αυτό, σχετικά με το διαχωρισμό της Βίβλου σε καθαρά και ακάθαρτα ζώα, δεν είναι κάτι το συνηθισμένο στους χριστιανικούς κύκλους και ιδιαίτερα μεταξύ των αναγεννημένων πιστών, ανάμεσα δηλαδή σε αυτούς που έχουν προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό, έχοντας λυτρωθεί με το αίμα της θυσίας Του επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Πολλοί θεωρούν ότι το θέμα αυτό είναι μικρής σημασίας για να ασχοληθούν ιδιαίτερα, άλλοι δεν το γνωρίζουν καθόλου και άλλοι αρκούνται να έχουν απλά μια γενική ενημέρωση για το τι πιστεύουν οι διάφορες χριστιανικές ομάδες και ομολογίες. Η μεγάλη πλειοψηφία των μελετητών της Βίβλου, δέχεται ότι ο διαχωρισμός αυτός αφορούσε μόνο τους πιστούς της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης και κατά συνέπεια για τους πιστούς της μετά Χριστό περιόδου το θέμα έχει "κλείσει" και όποιος ασχολείται με αυτό βρίσκεται σε λάθος. Υπάρχουν όμως και αυτοί που δέχονται ότι ο διαχωρισμός των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα εξακολουθεί να ισχύει και για την περίοδο της Καινής Διαθήκης.

Πιστεύω πως, όποια θέση και εάν ακολουθεί κάποιος, εκείνο που θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη του είναι πως, ότι υπάρχει γραμμένο μέσα στον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, θα πρέπει να γνωρίζει ότι έχει γραφεί για κάποιο συγκεκριμένο πνευματικό λόγο και οτιδήποτε αποδεχόμαστε ή απορρίπτουμε θα πρέπει να το κάνουμε εξετάζοντάς το με προσευχή και με την οδηγία του Πνεύματος του Κυρίου, γιατί εάν ερμηνεύσουμε κάτι λάθος, είτε αθέλητα, είτε εκ παραδρομής, είτε από ζήλο, μετά θα είναι πολύ δύσκολο να το αντιληφθούμε, καθόσον μέσα μας θα ενεργεί πνεύμα πλάνης.

❖ Στο κεφάλαιο ΙΑ΄/11 του Λευιτικού αναφέρονται λεπτομερώς ποια ζώα είναι από τον Θεό ξεχωρισμένα ως ΑΚΑΘΑΡΤΑ και τα οποία δεν πρέπει να τρώγονται από τον άνθρωπο. Επ' αυτού σήμερα η πλέον διαδεδομένη άποψη που επικρατεί είναι ότι μπορούμε να τρώμε ελεύθερα απ' όλα τα ζώα, γιατί **αφενός μεν** ο Θεός έχει αγιάσει τα πάντα και **αφετέρου** δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από το δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά βρισκόμαστε στο νόμο της ελευθερίας και της χάρις της Καινής Διαθήκης.

Όπως προαναφέρθηκε πολλοί θεωρούν ότι το θέμα αυτό δεν είναι ζωτικής σημασίας και γι' αυτό δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε καθόλου με αυτό. Όταν όμως ο Λόγος του Θεού ασχολείται και θέτει νόμους για κάθε τι που αφορά τον άνθρωπο, όπως είναι το ντύσιμο, η εμφάνιση, η συμπεριφορά, η ομιλία, τα φαγητά, κλπ, σημαίνει πως ο Θεός θέλει ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ και δεν πρόκειται να γίνουμε κατά την ομοίωσή Του εάν δεν προσέξουμε **τις λεπτομέρειες του Λόγου Του**, που επιφανειακά μπορεί σε μερικούς να φαίνονται «επουσιώδεις». Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ολόκληρη η Βίβλος **είναι γεμάτη από λεπτομέρειες**, που συναρμολογούμενες μας δίνουν το οικοδόμημα των βασικών αληθειών του Λόγου του Θεού, επάνω στο οποίο στηριζόμαστε με εμπιστοσύνη.

Θα πρέπει λοιπόν να εξετάσουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, εάν ο διαχωρισμός του νόμου της Παλαιάς Διαθήκης σε ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ ισχύει και για την περίοδο της Καινής Διαθήκης ή καταργήθηκε και εάν καταργήθηκε, θα πρέπει να γνωρίζουμε ποιος ήταν ο συμβολισμός τους και γιατί τώρα δεν ισχύει. Σε περίπτωση που καταργήθηκε, φυσικά και δεν υπάρχει πρόβλημα, **εάν όμως ισχύει** και για σήμερα, η ευθύνη του πιστού, ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΥΤΗ, αλλά δεν την εφαρμόζει είναι μεγάλη ενώπιον του Κυρίου και πως μπορεί να παρακούσει τον Λόγο Του;

Ο Ιησούς είπε *«ο έχων τα εντολάς Μου και ΦΥΛΑΑΤΤΩΝ αυτές, εκείνος είναι ο αγαπών Με»* (Ιωάννης ΙΔ/14:21) και *«..εκείνος δε ο δούλος Ο ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΣΑΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΥΤΟΥ, δεν ετοίμασεν, ουδέ έκαμε κατά το θέλημα αυτού, ΘΕΛΕΙ ΔΑΡΘΗ ΠΟΛΥ...»* (Λουκάς ΙΒ/12:47 - Βλέπε επίσης: Ιάκωβος Δ/4:17, Ιωάννης Θ/9:41, ΙΕ/15:22, Ρωμαίους Α/1:20-12, Β/2:17-23, κλπ).

Στο βιβλίο αυτό, θα εξετάσουμε με αντικειμενικότητα και τις 2 βασικές επικρατέστερες απόψεις και την άποψη ότι ο διαχωρισμός των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα ίσχυε μόνο για την περίοδο της οικονομίας της Παλαιάς Διαθήκης και την άποψη ότι ο διαχωρισμός αυτός ουδέποτε καταργήθηκε από τον Ιησού Χριστό και εξακολουθεί να ισχύει και για εμάς σήμερα. Πιστεύω ότι στο τέλος, ο αναγνώστης από μόνος του θα οδηγηθεί σε ασφαλές συμπέρασμα και θα είναι πλέον πεπεισμένος για την αλήθεια του Λόγου του Θεού.

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

«Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωυσήν, και προς τον Ααρών λέγων προς αυτούς, Λαλήσατε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, Ταύτα (είναι) τα ζώα, τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της γης.....

ΟΥΤΟΣ (είναι) Ο ΝΟΜΟΣ περί των κτηνών, και περί των πτηνών, και περί παντός εμψύχου όντος κινουμένου εν τοις ύ-δασι, και περί παντός όντος έρποντος επί της γης, δια να διακρίνητε μεταξύ του ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ και του ΚΑΘΑΡΟΥ, και μεταξύ των ζώων τα οποία ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ, και των ζώων τα οποία ΔΕΝ ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ» (Λευιτικό ΙΑ/11:1-2, 46-47).

Για να έχουμε σχηματίσει μια σωστή και αντικειμενική άποψη του όλου θέματος, είναι αναγκαίο να εξετάσουμε τι είχε θεσπίσει ο Θεός από την αρχή της δημιουργίας του ανθρώπου, τι άλλαξε αργότερα και ποια ήταν τα αίτια της αλλαγής:

(1) ΓΕΝΕΣΙΣ Β/2:16-17 (Στον κήπο της Εδέμ)

«Προέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ, λέγων, ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ ΔΕΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού, δεν θέλεις φάγει απ' αυτού, διότι την ημέραν κατά την οποίαν φάγης απ' αυτού (του δένδρου), θέλεις εξάπαντος αποθάνει».

Εδώ βλέπουμε ότι ο Θεός διέταξε τον άνθρωπο να τρώγει από όλα τα δένδρα του παραδείσου, γεγονός που φανερώνει ότι η **τροφή του ανθρώπου στην αρχή ήταν μόνο ΦΡΟΥΤΑ και ΦΥΤΑ** (φυτική τροφή) και καθόλου **ΖΩΑ** (ζωική τροφή). Η βλάστηση τότε ήταν όλο το χρόνο άφθονη, γιατί δεν υπήρχαν οι τέσσερις σημερινές εποχές και έτσι υπήρχε συνεχής καρποφορία των δένδρων.

Πολλοί θα έχουν ερωτηματικά σε τι ακριβώς αναφέρεται ο Θεός με τη φράση «από ΠΑΝΤΟΣ δένδρου», γιατί, το ερώτημα που απασχολεί είναι: «Δεν υπήρχαν τότε βλαβερά δένδρα; Τα ζώα ήταν όλα χορτοφάγα; Τα φίδια για παράδειγμα έτρωγαν και αυτά χόρτα;». Κατ' αρχήν εδώ ο Θεός με τη φράση «από παντός δένδρου» κάνει μια αντιδιαστολή με ένα άλλο δένδρο, που είναι το δένδρο της **«γνώσεως του καλού και του κακού»**, κάτι που έπρεπε ο Αδάμ να λάβει σοβαρά υπόψη του και να μην απειθήσει στην εντολή του Θεού. Η φράση «από παντός δένδρου» δεν έχει μόνο την έννοια των καρπών των δένδρων, αλλά και των φύλλων και των άλλων μερών των δένδρων που τρώγονται.

Με την πτώση του ανθρώπου στην αμαρτία, άλλαξε και όλη η υλική και φυσική δημιουργία του Θεού. Άλλαξαν οι καιρικές συνθήκες, η γη άρχισε να εκβλαστάνει αγκάθια και τριβόλους, τα ζώα αγρίεψαν, η γυναίκα άρχισε να γεννά πλέον τα παιδιά της με πόνους και ο άνδρας άρχισε να βγάζει το καθημερινό του ψωμί με κόπο και μόχθο, όλα άλλαξαν, τίποτα δεν ήταν ίδιο, όπως πριν. Ολόκληρη η φύση υποτάχθηκε στη ματαιότητα του ανθρώπου και στενάζει κάτω από το βάρος της αμαρτίας του ανθρώπου, όπως χαρακτηριστικά γράφει ο απόστολος Παύλος: *«Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. Επειδή εξεύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν»* (Ρωμαίους Η/8:20-21).

Οι συνθήκες που επικρατούσαν επάνω στη γη, πριν ο άνθρωπος αμαρτήσσει, θα επανέλθουν και πάλι, όταν ο Ιησούς συλλάβει τον Σατανά και τον δέσει για χίλια χρόνια και ο ίδιος βασιλεύσει στη γη, σύμφωνα με την Αποκάλυψη, κεφ.Κ/20:2. Η αμαρτία θα πάψει να κυριαρχεί και να υποδουλώνει τον άνθρωπο, ο Ιησούς θα κυβερνά με δικαιοσύνη και με ευθύτητα και ο άνθρωπος, αλλά και όλη η δημιουργία του Θεού θα ζουν μέσα στην ευλογία Του: *«6. Και ο ΑΥΚΟΣ θέλει συγκατοικεί μετά του ΑΡΝΙΟΥ, και ΛΕΟΠΑΡΑΛΙΣ θέλει αναπαύεσθαι μετά του ΕΡΙΦΙΟΥ· και ο ΜΟΣΧΟΣ και ο ΣΚΥΜΝΟΣ και τα*

σιτευτά ομού, και μικρόν παιδίον θέλει οδηγήι αυτά. 7. Και η ΔΑΜΑΙΙΣ και η ΑΡΚΤΟΣ θέλουσι συμβόσκεσθαι, τα τέκνα αυτών θέλουσιν αναπαύεσθαι ομού, και ο ΛΕΩΝ θέλει τρώγει άχρυν καθώς ο ΒΟΥΣ. 8. Και το θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εις την τρύπαν της ΑΣΠΙΔΟΣ, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλεάν του ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΥ. 9. Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουν την θάλασσαν» (Ησαΐας ΙΑ/11:6-9, βλέπε και ΞΕ/65:25). Η περιγραφή που μας δίνει ο Ησαΐας παρουσιάζει τα ζώα ως χορτοφάγα, ο λύκος, το λιοντάρι, η λεοπάρδαλη και η αρκούδα που σήμερα είναι σαρκοφάγα ζώα, θα βόσκουν πλέον όλα μαζί, το μικρό παιδί θα παίζει με τα φίδια και δεν θα τα φοβάται.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Πριν ο άνθρωπος αμαρτήσει ο Θεός είχε δώσει η τροφή του να είναι φρούτα, ξηροί καρποί και σπόροι: «*Ιδού, σας έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν*» (Γένεσις Α/1:29). Μετά που ο Αδάμ αμάρτησε προστέθηκε στη διατροφή του και το χόρτο, δηλαδή τα λαχανικά: «*...Και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού*» (Γένεσις Γ/3:18).

(2) ΓΕΝΕΣΙΣ 2/6:21 (Πριν τον κατακλυσμό)

«*Και συ λάβε εις σεαυτόν από ΠΑΝΤΟΣ ΦΑΓΗΤΟΥ το οποίον ΤΡΩΓΕΤΑΙ, και θέλεις συνάξει (αυτό) πλησίον σου, και θέλει είσθαι εις σε, και εις αυτά, προς τροφήν. Και έκαμεν ο Νώε κατά πάντα όσα προσέταζεν εις αυτόν ο Θεός· ούτως έκαμεν*».

Εδώ έχουμε την περίπτωση που Θεός διατάζει το Νώε να βάλει μέσα στην κιβωτό, πριν τον κατακλυσμό, από όλα τα φαγητά «**τα οποία τρώγονται**», που σημαίνει ότι υπήρχαν και φαγητά «**τα οποία ΔΕΝ τρώγονταν**», γι' αυτό και ο Κύριος έκανε αυτή την διευκρίνιση στο Νώε. Αυτό που παρατηρούμε εδώ στα λόγια του Θεού είναι ότι δεν είπε στον Νώε να πάρει «**ΖΩΑ που τρώγονται**», ή να πάρει «**ΧΟΡΤΑ που τρώγονται**», αλλά του είπε να πάρει «**ΦΑΓΗΤΑ**

που τρώγονται». Εφόσον μέχρι την περίοδο εκείνη ο άνθρωπος δεν έτρωγε ζώα, η πρώτη σκέψη που μας έρχεται στα λόγια του Θεού "από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται", είναι ότι ο Νώε έπρεπε να πάρει μαζί του φαγητά (μη ζωικά) που γνώριζε και έτρωγε. Το εύλογο ερώτημα που γεννιέται είναι "Ποια φαγητά είναι που τρώγονται;" Η απάντηση θα δοθεί από μόνη της στη συνέχεια, όπως θα εξετάσουμε την πορεία των γεγονότων.

Πριν πει αυτά τα λόγια ο Θεός στον Νώε, του είχε κάνει άλλη μία διευκρίνιση, του είπε να πάρει από όλα τα ζώα, τα πτηνά, τα κτήνη και τα ερπετά από 2, ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, χωρίς ακόμα να του αναφέρει τη φράση για καθαρά ή ακάθαρτα ζώα: «*Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, ΔΙΑ ΝΑ ΦΥΛΑΞΗΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΑΥΤΩΝ μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ θέλουσιν είσθαι. Από των πτηνών κατά το είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, ΔΙΑ ΝΑ ΦΥΛΑΞΗΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΑΥΤΩΝ*» (Γένεσις 2/6:19-20). Εδώ ο Θεός, μέχρι στιγμής, δεν αναφέρει τίποτα για ζώα που τρώγονται, απλά λέγει στο Νώε να πάρει δύο ζευγάρια από κάθε είδος ζώου, πτηνού και ερπετού **για να διαφυλάξει τη ζωή τους**, ούτε λέγει ακόμα τίποτα για καθαρά και ακάθαρτα ζώα, αυτό γίνεται για πρώτη φορά στο επόμενο κεφάλαιο.

(3) ΓΕΝΕΣΙΣ 2/7:1-2 (Διαχωρισμός των ζώων)

«*Και είπε Κύριος προς τον Νώε, Είσελθε συ, και πας ο οίκος σου, εις την κιβωτόν, διότι σε είδον δίκαιον ενώπιόν Μου εν τη γενεά ταύτη, από πάντων των κτηνών των ΚΑΘΑΡΩΝ λάβε εις σεαυτόν επτά επτά, άρσεν και το θήλυ αυτού, και από των κτηνών των ΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ (ανά) δύο, άρσεν και το θήλυ αυτού*».

Εδώ ο Θεός κάνει το διαχωρισμό των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα και μάλιστα με τον τρόπο που μιλά στον Νώε, δείχνει ότι ο Νώε γνώριζε πολύ καλά τι του έλεγε ο Θεός. Γνωρίζουμε πως στην περίοδο προ του κατακλυσμού ο Θεός δεν είχε δώσει ακόμα το νόμο Του, αυτό το έκανε πολύ αργότερα όταν έδωσε το νόμο Του

στον Μωυσή, επάνω στο όρος Σινά. Το ερώτημα είναι: «Πως εδώ ο Νώε γνώριζε ποια είναι τα καθαρά ζώα και ποια είναι τα ακάθαρτα ζώα;». Η Βίβλος αυτό δεν μας το διευκρινίζει, γεγονός όμως είναι ότι ο Νώε το γνώριζε πολύ καλά. Αυτό δεν πρέπει να μας προκαλεί εντύπωση, γιατί μέσα στην Βίβλο βλέπουμε και άλλες περιπτώσεις για πράγματα που ο άνθρωπος γνώριζε, χωρίς να μας αναφέρει τότε ο Θεός τα είχε πει στον άνθρωπο. Τέτοια περίπτωση έχουμε, πολλά χρόνια πριν από τον Νώε, με τον Άβελ, ο οποίος γνώριζε ότι έπρεπε να θυσιάσει στον Θεό ζώα και όχι να Του προσφέρει από τους καρπούς της γης, όπως έκανε ο αδελφός του ο Κάιν. Γι' αυτό η μεν προσφορά του Άβελ, έγινε αποδεκτή από τον Θεό, γιατί ήταν σύμφωνα με το θέλημά Του, η δε προσφορά του Κάιν απορρίφθηκε, ως ενάντια στο θέλημα του Θεού (Γένεσις 4/4:1-7).

Αρα ο Θεός απ' αρχής είχε διδάξει τον άνθρωπο, ΠΩΣ θα επικοινωνεί μαζί Του, ΤΙ θα Του προσφέρει, ΠΟΙΑ είναι τα «καθαρά» και τα «ακάθαρτα» ζώα και πολλά άλλα ακόμα που αργότερα βλέπουμε γραμμένα μες το νόμο Του.

Κάθε τι, που ο Θεός έφτιαξε ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΩΓΕΤΑΙ. Για παράδειγμα, τα χόρτα τρώγονται όλα εκτός βέβαια από τα δηλητηριώδη, γι' αυτό ο Θεός είπε στον Νώε να πάρει στην κιβωτό «*φαγητό που τρώγεται*», δηλαδή επτά ζεύγη καθαρών ζώων από κάθε είδος, που θα χρησίμευαν όχι μόνο για θυσίες, αλλά και για τροφή. Αντίθετα, από τα ακάθαρτα ζώα, πήρε μόνο από δύο ζεύγη (αρσενικό και θηλυκό), απλά και μόνο για τη διαιώνιση του είδους.

Ο Θεός γνώριζε ότι αργότερα, μετά τον παγκόσμιο κατακλυσμό, δεν θα υπήρχε βλάστηση για να θρέψει τον άνθρωπο, γι' αυτό διέταξε το Νώε να πάρει περισσότερα καθαρά ζώα, γιατί θα του χρησίμευαν και για τροφή. **Ενώ πριν το κατακλυσμό ο άνθρωπος ήταν μόνο ΧΟΡΤΟΦΑΓΟΣ, μετά τον κατακλυσμό έγινε και ΖΩΟΦΑΓΟΣ.** Αυτό, ίσως κάποιος να το θεωρήσει ως μια αυθαίρετη άποψη και ερμηνεία, αλλά δεν υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία που να αποδεικνύουν το αντίθετο. Στην πορεία της μελέτης μας θα αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό.

Αρα ο Θεός δεν ξεχώρισε τα ζώα σε καθαρά και ακάθαρτα αργότερα όταν έδωσε το Λευιτικό νόμο στον Μωυσή, αλλά τα ξεχώρισε αμέσως από την αρχή. Άλλωστε ο Θεός, όσες φορές έρχεται σε επαφή με τον άνθρωπο, του δίνει εντολές για το πώς θα ζήσει. Αυτό βλέπουμε να το κάνει, κατά σύστημα, με τον Αδάμ, το Νώε, τον Αβραάμ, κλπ..

(4) ΓΕΝΕΣΙΣ 9/9:3-5 (Μετά τον κατακλυσμό)

«ΠΑΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις εσάς προς τροφήν, ως τον χλωρόν χόρτον έδωκα τα πάντα εις εσάς, ΚΡΕΑΣ όμως με την ζωήν αυτού, (με) το αίμα αυτού, ΔΕΝ ΘΕΛΕΤΕ ΦΑΓΕΙ, και εξάπαντος το αίμα σας, (το αίμα) της ζωής σας, θέλω εκζητήσει».

Τα λόγια αυτά, τα είπε ο Θεός, όταν ο Νώε και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του βγήκαν από την κιβωτό, αφού είχαν κατακάθισι τα νερά που είχαν επιφέρει ολοκληρωτική καταστροφή επάνω σε ολόκληρη τη γη. Όταν ο Λόγος του Θεού λέγει «*ΠΑΝ (κάθε) κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις εσάς προς τροφήν*», φυσικά δεν εννοεί ότι, μπορούμε να τα τρώμε, κάθε τι που κινείται, δηλαδή να τρώμε σκορπιούς, φίδια, μυρμηγκία, αράχνες, ποντίκια, σκουλήκια, κλπ. Αυτό θα ήταν παράλογο να το ισχυριστεί κάποιος, γιατί είναι αντίθετο με την άγια φύση Του. Για παράδειγμα, στην Αφρική υπάρχει ένα είδος βατράχου, τόσο δηλητηριώδες, που οι ιθαγενείς το χρησιμοποιούν για να δηλητηριάζουν τα βέλη τους, τρίβοντας απλά τις μύτες τους επάνω στη ράχη αυτών των βατράχων. Δεν μπορούμε λοιπόν να τρώμε από αυτό το είδος του βατράχου. Ούτε επίσης τα όρνεα του ουρανού ο Θεός τα έκανε για να τρώγονται, όπως και πολλά άλλα ζώα.

Όταν λοιπόν εδώ ο Κύριος λέγει «**παν κινούμενον**» εννοεί από αυτά που ο ίδιος έχει «**αγιάσει**», που έχει δηλαδή «ξεχωρίσει», εννοεί από τα καθαρά. Δεν μπορεί να φάει ο άνθρωπος την ύαινα που τρέφεται αποκλειστικά με πτώματα και το σώμα της είναι γεμάτο μικρόβια. Είναι συχνό το φαινόμενο, όταν κάποιος αρρωστήσει και πάει στο γιατρό, το πρώτο πράγμα που συνήθως του λέγει είναι να σταματήσει να τρώγει χοιρινό κρέας και μαλάκια (μύδια, χταπόδια,

κλπ), γιατί το ανθρώπινο σώμα δεν είναι κατασκευασμένο να δέχεται τέτοιου είδους ζωικές τροφές, που το καταπονούν.

Υπάρχει μία ικανή μερίδα πιστών που δέχεται ότι μετά τον κατακλυσμό οι άνθρωποι έτρωγαν και καθαρά και ακάθαρτα ζώα, γιατί ο Θεός είπε στο Νώε *«ΠΑΝ κινούμενον»*, το οποίο ζει θα είναι σε σας τροφή. Εάν ο Θεός ήθελε να τρώνε μόνο καθαρά, τότε θα έπρεπε να πει *«παν ΚΑΘΑΡΟΝ κινούμενον»* και εφόσον δεν το διευκρίνισε, άρα ο Νώε και οι απόγονοί του έτρωγαν απ' όλα τα είδη των ζώων, μέχρι που δόθηκε ο νόμος στον Μωυσή, που απαγόρευσε ρητά να τρώνε οι Ισραηλίτες ακάθαρτα ζώα.

Πιστεύω ότι αυτή άποψη δεν είναι απλώς αυθαίρετη, αλλά είναι τελείως παράλογη, εάν λάβουμε υπόψη ότι η Βίβλος δεν χρειάζεται "ερμηνευτές" και "αναλυτές", αλλά την ερμηνεύει ο ίδιος ο Θεός, εμείς το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι με απλή και ταπεινή καρδιά να δεχτούμε τον αποκαλυπτικό λόγο Του. Στο Γένεσις Ζ/7:1-2 ο Θεός κάνει σαφή διαχωρισμό των ζώων μεταξύ καθαρών και ακαθάρτων, αλλά εκεί δεν αναφέρει ρητά ότι τα καθαρά είναι για να τρώγονται και τα ακάθαρτα είναι για να μην τρώγονται. **Αυτό όμως μας το επιβεβαιώνει με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο ο ίδιος ο Θεός όταν έδωσε το νόμο Του στον Μωυσή**, όπου στο Λευιτικό ΙΑ/11:46-47 αναφέρεται πλέον ρητά ότι τα καθαρά ζώα είναι για να τρώγονται και τα μη καθαρά για να μην τρώγονται. Ο Θεός δεν "παίζει", ώστε στη μία να λέει στον Νώε να τρώνε απ' όλα (καθαρά και ακάθαρτα) και μετά να λέει στον Μωυσή να τρώνε μόνο καθαρά. Ο Θεός ότι είχε διδάξει τον άνθρωπο "απ' αρχής", αυτό δίδαξε και στο νόμο Του αργότερα.

Αυτό το βλέπουμε και στην περίπτωση του Νώε, ο οποίος μετά την έξοδο από την κιβωτό, πήρε να θυσιάσει ζώα προσφοράς προς τον Κύριο: *«Και ωκοδόμησεν ο Νώε θυσιαστήριον εις τον Κύριον· και έλαβεν από παντός κτήνους καθαρού, και από παντός πτηνού καθαρού, και προσέφερεν ολοκαυτώματα επί τον θυσιαστήριον»* (Γένεσις Η/8:20). Ο Νώε δεν θυσίασε ακάθαρτα ζώα, αλλά καθαρά, ΠΩΣ το γνώριζε αυτό; Πιστεύω ότι η απάντηση είναι αυτονόητη, ο Θεός

του είχε αποκαλύψει, όπως του είχε αποκαλύψει και για τον επερχόμενο παγκόσμιο κατακλυσμό.

Επίσης, στο Γένεσις Θ/9:4 γράφει *«ΚΡΕΑΣ όμως με την ζωήν αυτού, (με) ΤΟ ΑΙΜΑ ΑΥΤΟΥ, δεν θέλετε φάγει»*. Εδώ βλέπουμε ότι ο Θεός το διευκρινίζει ρητά, κάτι που δεν έκανε στον προηγούμενο εδάφιο 3, όταν είπε *«ΠΑΝ κινούμενον»*. Όταν δηλαδή τρώμε κρέας, πρέπει το ζώο να έχει σφαχτεί και ΝΑ ΕΧΕΙ ΧΥΘΕΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ και μετά να το τρώμε. Αν δεν το κάνουμε και το φάμε μαζί με το αίμα του (κάτι που γίνεται συνήθως με τα περιστέρια στα χωριά που τα πνίγουν και το αίμα τους μένει μέσα), τότε αυτό λέγεται **«ΠΝΙΚΤΟ»** και αυτό απαγορεύεται ρητά από τον Λόγο του Θεού, κάτι που επαναλαμβάνεται και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Στις Πράξεις ΙΕ/15:20 γράφει: *«...Αλλά να γράφωμεν προς αυτούς ΝΑ ΑΠΕΧΩΣΙΝ από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ, και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ, και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ...»*. Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι αυτό που αναφέρεται εδώ δεν έχει καμιά σχέση με τη **«μετάγγιση του αίματος»** που λανθασμένα διδάσκει η οργάνωση των «Μαρτύρων του Ιεχωβά». Την εποχή εκείνη ήταν συνηθισμένο, αλλά επιβεβλημένο σε ειδωλολατρικές θυσίες και λατρείες να πίνουν το αίμα των ζώων που θυσίαζαν. Για το θέμα αυτό θα ασχοληθούμε και στο 4ο κεφάλαιο της μελέτης μας, με περισσότερες λεπτομέρειες.

Στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, όσοι υποστηρίζουν ότι καταργήθηκε ο διαχωρισμός σε καθαρά και ακάθαρτα και ότι μπορούν να τρώνε απ' όλα, χρησιμοποιούν σαν ισχυρό επιχείρημά τους τα λόγια του Θεού *«ΠΑΝ κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις εσάς προς τροφήν»*, πλην όμως το επιχείρημά τους αυτό είναι εναντίον τους, γιατί αφού ο Θεός λέγει να τρώμε ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΚΙΝΕΙΤΑΙ, άρα μπορούμε να τρώμε απ' όλα τα ακάθαρτα ζώα και όχι μερικά επιλεκτικά, όπως κάνει ο άνθρωπος σήμερα που τρώγει χοιρινό, λαγούς, χταποδάκι, σουπιές κλπ και κατά σύστημα αποφεύγει τα υπόλοιπα ακάθαρτα ζώα, όπως σαύρες, σκορπιούς, σαρανταποδαρούσες, αράχνες, ποντίκια, κλπ. Εάν ο Θεός τα "καθάρισε" όλα, όπως το υποστηρίζουν, γιατί δεν τα τρώγουν όλα; Πιστεύω ότι το κάνουν, επειδή η καρδιά τους δεν είναι ευθεία και καθαρή ενώπιον του Θεού, γιατί

δεν εκζητούν ποια είναι η πραγματική αλήθεια στο θέμα αυτό, αλλά ερμηνεύουν τον Λόγο του Θεού επιφανειακά και προσπαθούν να στηρίξουν τη λάθος τη δογματική τους θέση, άλλωστε το να αναγνωρίσει κάποιος ότι μέχρι τώρα ακολουθούσε λάθος πορεία σε ένα θέμα, αυτό έχει κόστος!!!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Μέχρι να δοθεί ο Λευιτικός νόμος, αλλά και κατόπιν, όλοι οι Ισραηλίτες έτρωγαν μόνον καθαρά φαγητά. Ο Αβραάμ δεν είχε κοπάδια χοίρων, αλλά είχε κοπάδια από βόδια, πρόβατα, και κατσίκες, καθώς και καμήλες για μεταφορικό μέσο. Ούτε επίσης πρόσφερε στους αγγέλους τρυφερό γουρουνάκι ή λαγό, αλλά ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού μας αναφέρει ότι πρόσφερε «*μοσχάριον απαλόν και καλόν*» (βλέπε, Γένεσις ΙΗ/18). Άρα λοιπόν, όλοι οι εκλεκτοί του Θεού δεν έτρωγαν ακάθαρτα ζώα, **αυτό ήταν μια συνήθεια των ειδωλολατρών**. Πολλές από τις αρρώστιες που σήμερα υπάρχουν, δεν θα υπήρχαν, εάν οι άνθρωποι πρόσεχαν τι τρώνε.

(5) ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ ΙΑ/11:46-47 (Ο νόμος του Θεού)

«Ούτος είναι ο νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί παντός εμψύχου όντος κινουμένου εν τοις ύδασι και περί παντός όντος έρποντος επί της γής· διά να διακρίνητε μεταξύ του ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ και του ΚΑΘΑΡΟΥ και μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται».

Εδώ έχουμε το νόμο που έδωσε ο Θεός στον Μωυσή και υπάρχει σαφής διαχωρισμός σε «καθαρά ζώα», τα οποία τρώγονται και σε «ακάθαρτα ζώα», τα οποία δεν τρώγονται. Δεν υπάρχει καμιά **τυπολογική σημασία και έννοια** στο διαχωρισμό που γίνεται στο κεφάλαιο ΙΑ/11 του Λευιτικού σε καθαρά και ακάθαρτα ζώα, ούτε υπάρχει κάποια **σκιά μελλόντων πραγμάτων**, ώστε να έχουμε τον "τύπο" στην Παλαιά Διαθήκη και το "αντίτυπον" στην Καινή Διαθήκη. Εκείνο που ήθελε ο Θεός να διδάξει τους Ισραηλίτες ήταν να γνωρίζουν τι έπρεπε να τρώνε και από τι έπρεπε να απέχουν, ώστε **οι ΙΔΙΟΙ** να είναι υγιείς και **το ΣΠΕΡΜΑ τους** να είναι υγιές και εύρωστο. Όταν στο επόμενο κεφάλαιο θα εξετάσουμε το όραμα που είδε ο Πέτρος με το σεντόνι, που περιείχε μέσα από όλα τα ακάθαρτα ζώα

της γης, εκεί θα δούμε μια τυπολογική σημασία.

«ΤΑΥΤΑ (είναι) τα ζώα, τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της γης» (Λευιτικό ΙΑ/11:2). Εδώ ξεκαθαρίζεται πλέον αυτό που είπε ο Θεός στον Νώε ότι *«από όλα τα ζώα της γης ΑΥΤΑ θα τρώτε»* (Γένεσις Θ/9:1-5). Στο Λευιτικό ΙΑ/11:22 λέγει *«ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών.....και την ΑΚΡΙΔΑ κατά το είδος αυτής»*. Όταν έπεφταν σμήνη ακρίδων, οι Ισραηλίτες τις μάζευαν, τις ξέραναν, αφαιρούσαν το μέρος της κοιλιάς, τα φτερά και τα πόδια και τις έτρωγαν σαν κάτι το εξαιρετικό στο τραπέζι. Ο Θεός την ακρίδα την συμπεριλαμβάνει στα καθαρά ζώα. Στα επίσημα τραπέζια των αρχόντων ήταν μία απαραίτητη λιχουδιά.

Ο Θεός λοιπόν ήθελε να προφυλάξει το λαό Του από μικρόβια, μολύνσεις και αρρώστιες. Έβαζε τους Ισραηλίτες να πλένονται τακτικά, γι' αυτό ήταν ο πιο υγιής λαός και το σπέρμα τους ήταν το πιο δυνατό από όλους τους γύρω λαούς. Ο Θεός δίνει μεγάλη σημασία στην καθαρότητα του σώματος, **γιατί ο ίδιος είναι ΚΑΘΑΡΟΣ**. Οι αναγεννημένοι πιστοί και ιδιαίτερα οι βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού, δεν πρέπει να ξεχνούν ότι το σώμα τους είναι ΝΑΟΣ ΘΕΟΥ, γι' αυτό ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΘΑΡΟ: *«Δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΑΣ και ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΑΣ, τα οποία* (σώμα και πνεύμα) *είναι του Θεού* (Α' Κορινθίους ς'6:20 - Βλέπε επίσης: Α' Κορινθίους Γ/3:16, Β' Κορινθίους ς'6:16-18, Εφεσίους Β/2:21-22). Επίσης στην επιστολή προς Τίτο Β/2:5 λέγει ότι οι γυναίκες πρέπει να είναι *«ΚΑΘΑΡΑΙ, οικοφύλακες ...δια να μη βλασφημηται ο λόγος του Θεού»*.

Αυτό που θέλει σήμερα ο Κύριος Ιησούς από την εκκλησία Του είναι να είναι ένα λαός υγιής στο «πνεύμα» και στο «σώμα». Όπως δηλαδή ο Κύριος θέλει να είμαστε **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΥΓΙΕΙΣ**, το ίδιο θέλει να είμαστε και **ΣΩΜΑΤΙΚΑ ΥΓΙΕΙΣ**. Η υγεία μας και γενικά η θεραπεία μας είναι δώρο και ευλογία από τον Ιησού. Ο Διάβολος θέλει να καταστρέψει τη ΥΓΕΙΑ μας, αλλά ο Ιησούς ήρθε να καταστρέψει τα έργα του Διαβόλου. **Πως;** Θεραπεύοντας τους ασθενείς και αποκαθιστώντας τη χαμένη τους σωματική υγεία. Όταν ο πιστός είναι

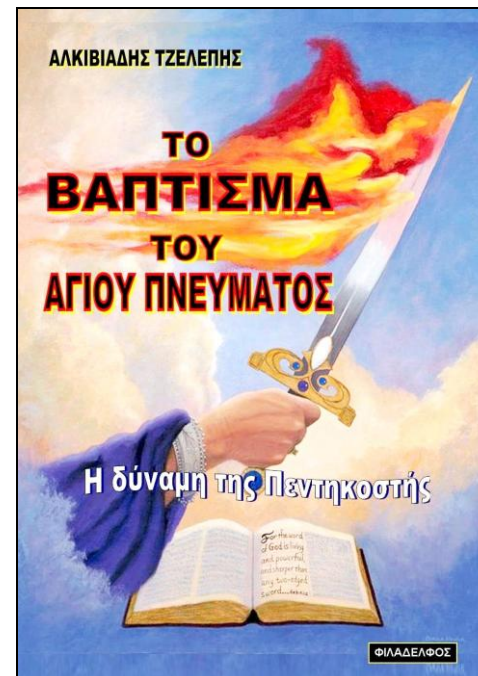
γεμάτος αρρώστιες στο σώμα του, ποιος δοξάζεται, ο Κύριος Ιησούς ή ο Διάβολος που είναι ο φορέας κάθε προβλήματος; Οι πιστοί είναι το σώμα του Ιησού και Αυτός είναι η «κεφαλή» του σώματος, γι' αυτό θέλει το άγιο «σώμα» Του να είναι υγιές και όχι άρρωστο. Πρέπει λοιπόν να προσέχουμε τι τρώμε, γιατί τότε δεν θα έχουμε παρρησία να ζητήσουμε από τον Κύριο θεραπεία, όταν ο Διάβολος μας φέρνει αρρώστιες, **γιατί εμείς του ανοίξαμε την πόρτα**, όταν βέβαια έχουμε την αποκάλυψη για το θέμα αυτό.

Φυσικά δεν γενικεύουμε και δεν δαιμονοποιούμε ότι τα πάντα προέρχονται από τον Διάβολο, γιατί ίσως αυτό μας "βολεύει", απλά εδώ αναφερόμαστε στην περίπτωση που εμείς συνειδητά «*δίνουμε τόπο στον Διάβολο*» (Εφεσίους Δ/4:27) και του ανοίγουμε "θύρα εισόδου". Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι οι ασθένειες ήρθαν στον κόσμο σαν αποτέλεσμα της ανυπακοής του Αδάμ και κατά συνέπεια η δική μας ανυπακοή στις εντολές του Θεού φέρνει και τους καρπούς της ανυπακοής μας.

Ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πήρε και τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μας και τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μας (βλέπε: Ησαΐας ΝΓ/53:5, Ψαλμός ΡΓ/103, Α' Πέτρου Β/2:24, Πράξεις Ι'/10:38, κλπ), γι' αυτό θέλει και το «πνεύμα» μας να είναι χωρίς ΑΜΑΡΤΙΑ και το «σώμα» μας να είναι χωρίς ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ. Ο απόστολος Παύλος για το θέμα αυτό μας προτρέπει, λέγοντας «*ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού ΣΑΡΚΟΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εκπληρώντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού...*» (Α' Κορινθίους Ζ/7:1).

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Α' έκδοση: 1990 (σελίδες 280) Β' έκδοση: 2012 (ανατύπωση)

Γ' έκδοση εμπλουτισμένη : 2021 (σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών) Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Όπως κάναμε με την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, το ίδιο θα κάνουμε και εδώ, θα αναφερθούμε δηλαδή σε όλα τα εδάφια της Καινής Διαθήκης που έχουν σχέση με το θέμα αυτό, για να δούμε τι εφαρμόζει η πρώτη αποστολική εκκλησία και τι πρέπει να εφαρμόζει ο πιστός σήμερα. Επειδή όμως η ευρέως επικρατούσα άποψη είναι ότι ο διαχωρισμός των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα καταργήθηκε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης και κατά συνέπεια μπορούμε να τρώμε από όλα τα ζώα, αφού πλέον είναι ΟΛΑ καθαρά, θα εξετάσουμε και θα παραθέσουμε με λεπτομέρειες όλα τα «επιχειρήματα» αυτών που υποστηρίζουν την άποψη αυτή, για να διαπιστώσουμε εάν η θέση τους αυτή στηρίζεται μέσα στην Βίβλο ή έρχεται σε αντίθεση με τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού.

(1) ΠΡΑΞΕΙΣ Ι'/10:9-16 (Το όραμα του Πέτρου)

«9. Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ώδοιπόρουν και πλησιάζον εις την πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την έκτην ώραν. 10. Και πεινάσας ήθελε να φάγη· ενώ δε ητοιμάζον, επήλθεν επ' αυτόν έκστασις,

11. και θεωρεί τον ουρανόν ανεωγμένον και καταβαίνον επ' αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεμένον από των τεσσάρων άκρων και κατεβιβάζετο επί την γην, 12. εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού.

13. Και έγεινε φωνή προς αυτόν· ΣΗΚΩΘΕΙΣ, Πέτρε, ΣΦΑΞΟΝ ΚΑΙ ΦΑΓΕ·

14. Ο δε Πέτρος είπε· Μη γένοιτο Κύριε· διότι ΟΥΔΕΠΟΤΕ έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. 15. Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν· ΟΣΑ Ο ΘΕΟΣ ΕΚΑΘΑΡΙΣΕ, ΣΥ ΜΗ ΛΕΓΕ ΒΕΒΗΛΑ. 16. Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκεύος εις τον ουρανόν».

Ο Πέτρος είδε σε όραση ένα σεντόνι να κατεβαίνει από τον ουρανόν, μέσα στο οποίο υπήρχαν όλα τα ακάθαρτα ζώα και άκουσε τη φωνή του Θεού να του λέγει «Πέτρε, σφάξε και φάγε». Ο Πέτρος με απορία Του απάντησε «Μη γένοιτο Κύριε; Διότι ΟΥΔΕΠΟΤΕ έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον» (εδ. Ι'/10:14), που σημαίνει ότι ο Πέτρος μέχρι εκείνη τη στιγμή, δεν είχε φάει ποτέ ακάθαρτα ζώα, αλλά το πιο βασικό εδώ είναι ότι κατάλαβε πως ο Θεός ΔΕΝ ΤΟΥ ΖΗΤΟΥΣΕ κάτι τέτοιο, δεν του ζητούσε να σφάξει και να φάει ακάθαρτα ζώα, κατάλαβε πολύ καθαρά πως κάτι άλλο ήθελε να του δείξει ο Κύριος, που εκείνη τη στιγμή αδυνατούσε να το εννοήσει, γι' αυτό και «ήτο εν απορία καθ' εαυτόν, ΤΙ (άραγε) ΕΣΗΜΑΙΝΕ το όραμα το οποίον είδεν ... (και) ΔΙΕΛΟΓΙΖΕΤΟ περί του οράματος» (Πράξεις Ι'/10:17-19).

Λέγουν οι υποστηρικτές του επιχειρήματος αυτού ότι, αφού ο Θεός καθάρισε ΟΛΑ τα ζώα, μπορούμε και να τα τρώμε ότι και να είναι αυτά, δηλ. χοίρους, λαγούς, φίδια, ερπετά, μαλάκια, κλπ. **Είναι όμως αυτό σύμφωνο με το όραμα του Πέτρου**, γιατί σύμφωνα με τους ιστορικούς και Βιβλικούς μελετητές, ο Θεός έδειξε το όραμα αυτό στον Πέτρο, επτά (7) χρόνια μετά την Πεντηκοστή, που σημαίνει ότι Πέτρος, που ζούσε ήδη στην περίοδο της χάριτος, στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, εφαρμόζει και τηρούσε το νόμο του Θεού για το διαχωρισμό των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα.

Η ερμηνεία του οράματος δίνεται πολύ καθαρά, χωρίς να αφήνει αμφισβητήσεις, από τον ίδιο τον Πέτρο, όταν αυτός βρισκόταν στο σπίτι του εκατόνταρχου Κορνήλιου, όπου είπε: «Σεις εξεύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις άνθρωπον Ιουδαίον να συναναστρέφηται ή να πλησιάξη εις αλλόφυλον· ο Θεός όμως ΕΔΕΙΞΕΝ εις εμέ ΝΑ ΜΗ ΛΕΓΩ ΜΗΔΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ βέβηλον ή ακάθαρτον» (Πράξεις Ι'/10:17-19). Οι εθνικοί για τους Ιουδαίους ήσαν ακάθαρτοι και απαγορευόταν να μπαίνουν στα σπίτια τους για να μη μολυνθούν, αλλά εδώ όμως είναι που ο Θεός με τον Πέτρο ανοίγει την πόρτα της σωτηρίας και προς τα υπόλοιπα έθνη. **Εδώ έχουμε έναν καθαρά τυπολογικό συμβολισμό των ειδωλολατρικών εθνών με τα ακάθαρτα ζώα.** Ο Κύριος έδωσε στον Πέτρο το "κλειδί" που άνοιξε την πόρτα της

σωτηρίας στους εθνικούς. Αυτός είχε γίνει στην Ιουδαία, είχε γίνει στην Σαμάρεια, τώρα γίνεται και με τους εθνικούς. Ας θυμηθούμε την περίπτωση που Ιησούς ρώτησε τους μαθητές Του, τι νομίζουν ποιος είναι και ο Πέτρος απάντησε «Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος», τότε ο Ιησούς του είπε: *«Μακάριος είσαι, Σίμων, υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών....»* (Ματθαίος Ις'/16:17-19). Ο Θεός χρησιμοποίησε τον Πέτρο σαν το πνευματικό κλειδί που ξεκλείδωσε την πόρτα των εθνικών.

Αυτό λοιπόν που ο Θεός ήθελε να δείξει στον Πέτρο με την όραση αυτή **δεν ήταν ότι μπορούσε να τρώγει ό,τι ήθελε, αλλά ότι ο ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΣ του φραγμού μεταξύ Ιουδαίων και Εθνικών είχε πέσει πλέον** (βλ. Εφεσίους Β/2:14) και ότι ο Θεός καθαρίζει τα έθνη και τα ενώνει με τους Ισραηλίτες για να δημιουργήσει ΕΝΑ σώμα, ΜΙΑ ποιμήνη, ΜΙΑ εκκλησία. Αυτό ήταν το σχέδιό Του απ' αρχής. Κατά συνέπεια το επιχείρημα αυτών που υποστηρίζουν ότι με την όραση του Πέτρου (Πράξεις κεφ.Ι'/10) ο Θεός **καθάρισε όλα τα ζώα**, άρα πρέπει και να τα τρώμε, είναι Βιβλικά αστήρικτο στη συγκεκριμένη περίπτωση, άλλωστε τα ακάθαρτα ζώα και πριν από το όραμα που είδε ο Πέτρος και μετά βιολογικά δεν άλλαξαν, εάν ήταν ακάθαρτα πριν και ακατάλληλα για τροφή, το ίδιο ήταν βιολογικά ακάθαρτα και μετά το όραμα.

Το όραμα που ο Θεός έδειξε στον Πέτρο είναι ένα από τα **πιο ισχυρά επιχειρήματα** (όχι ότι ο Θεός κατήργησε το νόμο της Παλαιάς Διαθήκης σε καθαρά και ακάθαρτα, αλλά το αντίθετο), **ότι ο νόμος αυτός παραμένει σε ισχύ και στην μετά Χριστό εποχή**, καθόσον ο ίδιος ο Πέτρος τον εφάρμοζε, γεγονός που σημαίνει ότι τον εφάρμοζε και όλη η πρώτη αποστολική εκκλησία, όπως θα εξετάσουμε παρακάτω, που θα αναλύσουμε το Πράξεις ΙΕ/15:18-21.

Ένα άλλο επιχείρημα που αναφέρουν οι αντιφρονούντες είναι

το εξής: *«Εάν δεχτούμε ότι ο Θεός δεν αναφέρεται στον καθαρισμό των ζώων και ότι εδώ συμβολίζουν ανθρώπους, τότε ο Πέτρος κατάλαβε λάθος και είπε ψέματα, γιατί εάν εδώ συμβολίζουν ανθρώπους, γιατί αλλού δεν συμβολίζουν τον άνθρωπο, μήπως ο Θεός δεν τα καθάρισε όλα;»* Αυτό το επιχείρημα (αν παράξενο στη σκέψη) θεωρείται επιφανειακό, αφού ο ίδιος ο Πέτρος, που ήταν ένας από τους κορυφαίους ηγέτες της πρώτης εκκλησίας δίνει την πραγματική πνευματική εξήγηση. Εάν δεχτούμε ότι ήταν μεγάλο λάθος του Πέτρου, τότε είναι και λάθος που πήγε στο σπίτι του Κορνήλιου, λάθος που ο Κορνήλιος και οικείοι του πίστεψαν στον Ιησού, λάθος που μετά ό Θεός τους βάπτισε με το Πνεύμα Του, λάθος που μετά ανοίχτηκε πόρτα για να κηρυχτεί το ευαγγέλιο στους εθνικούς και γενικά ήταν λάθος η πρώτη εκκλησία που τουλάχιστον μέχρι την περίοδο εκείνη φαίνεται πως εφάρμοζε το νόμο του Μωυσή για τα καθαρά και τα ακάθαρτα ζώα.

Άλλωστε και το επιχείρημά τους **«εάν τα ζώα εδώ συμβολίζουν ανθρώπους, γιατί αλλού δεν συμβολίζουν»**, είναι τελείως αβάσιμο και δεν ευσταθεί, καθόσον μέσα στην Βίβλο έχουμε πολλές περιπτώσεις, όπου ζώα ακάθαρτα ταυτίζονται ή συμβολίζουν τον αμαρτωλό άνθρωπο ή τη διεστραμμένη καρδιά του, όπως παρακάτω:

- Στο Ματθαίος Ζ/7:15 και Πράξεις Κ/20:29, όπου ο Λόγος του Θεού παρομοιάζει τους ψευδοπροφήτες με **λύκους**, ντυμένους με ένδυμα προ-βάτου.
- Τα **τσακάλια**, "θώες" όπως αναφέρονται στην Βίβλο (βλ. Ησαΐας ΙΓ/13:22 & ΜΓ/43:20, Ιερεμίας ΙΔ/14:6, κλπ), είναι σύμβολο του μοχθηρού ανθρώπου.
- Οι **χοίροι** επίσης συμβολίζουν τον αμαρτωλό άνθρωπο (βλ. Λουκάς Η/8:33 & ΙΕ/15:15, Μάρκος Ε/5:12-24, κλπ).
- Οι **αλώπεκες** συμβολίζουν τον πονηρό άνθρωπο (βλ. Άσμα Ασμάτων Β/2:15, Θρήνοι Ιερεμίου Ε/5:18, Ιεζεκιήλ ΙΓ/13:4, Ματθαίος Η/8:20, Λουκάς Θ/9:58, κλπ).
- Πολύ συνηθισμένο γεγονός να βρίσκουμε στην Βίβλο παραληλισμούς ανθρώπων με **κύνες** (σκύλους) και μάλιστα σε μία

περίπτωση ο Ησαΐας τους αποκαλεί "αδηφάγους" (βλ. Ησαΐας Νς' /56:10, Νθ/59:6,14, Παροιμίες Κς'/26:11, Εκκλησιαστής Θ/9:4, Β' Πέτρου Β/2:22, Αποκάλυψη ΚΒ/22:15, κλπ).

Πιστεύω ότι ειδικά σε εργάτες του Κυρίου και σε μελετητές και ερευνητές του Λόγου του Θεού, που θεωρούνται πνευματικοί διδάσκαλοι, **δεν επιτρέπεται** να δίνουν μια τέτοια αστήρικτη και αντιβιβλική ερμηνεία, όταν ο ίδιος ο Πέτρος με απόλυτη σαφήνεια δίνει την εξήγηση του οράματος. Εφόσον λοιπόν πέφτουν σε τέτοιο πνευματικό ολίσθημα σε μια πολύ καθαρή περίπτωση, άρα και σε άλλες περιπτώσεις θα προβαίνουν σε παρερμηνεία του Λόγου του Θεού, μόνο και μόνο για να υποστηρίξουν τη λάθος δογματική τους θέση, που εάν καταλάβουν πως έχουν λάθος και πρέπει να αλλάξουν πορεία, επειδή αυτό θα έχει κάποιο πνευματικό κόστος, πιθανόν να μην είναι ακόμα έτοιμοι για να το αντιμετωπίσουν.

(2) ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Β/2:16-17 (Διά φαγητόν ή διά ποτόν)

«Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδεὶς διὰ ΦΑΓΗΤΟΝ ἢ διὰ ΠΟΤΟΝ ἢ διὰ λόγον εορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, τα οποία εἰναι σκιά των μελλόντων, το σώμα ὅμως εἰναι του Χριστοῦ»

Πολλοί στηρίζονται στο εδάφιο αυτό και λένουν ότι μπορούμε να τρώμε απ' όλα, εφόσον η Βίβλος, δια του Παύλου, μας λέγει **«ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδεὶς ΔΙΑ ΦΑΓΗΤΟΝ...»** Είναι όμως ένα επιχείρημα αυθαίρετο, γιατί το ερώτημα είναι: «Πως είναι σίγουροι οι υποστηρικτές αυτής της άποψης ότι εδώ ο Παύλος αναφέρεται στα καθαρά ή στα ακάθαρτα, αφού αυτό δεν μας το διευκρινίζει ρητά; Μήπως αναφέρεται σε κάτι άλλο;».

Για να μην πέσουμε σε πλάνη, θα πρέπει να αναφέρουμε όλες τις πιθανές περιπτώσεις που μπορεί να εννοεί εδώ ο Λόγος του Θεού και αυτές βασικά τις ομαδοποιούμε σε τρεις, χωρίς βέβαια να αποκλείεται κάποια άλλη περίπτωση, που δεν περιλαμβάνεται εδώ είτε εκ παραδρομής, είτε λόγω μη βαρύνουσας σημασίας για το θέμα που εξετάζουμε:

- (1) Εννοεί τα ΚΑΘΑΡΑ ή ΑΚΑΘΑΡΤΑ ζώα;
- (2) Εννοεί τα ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ; ή

(3) Εννοεί τον τρόπο ΝΗΣΤΕΙΑΣ του πιστού;

Τόσο στην επιστολή αυτή, όσο και στις άλλες επιστολές του Παύλου, δεν έχουμε ΚΑΜΙΑ ΕΝΔΕΙΞΗ ότι «κανένας δεν πρέπει να μας κρίνει, εάν θα τρώμε καθαρά ή ακάθαρτα ζώα». Αντίθετα, έχουμε από τις επιστολές του Παύλου πολλές αποδείξεις ότι πρόκειται για ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ, πλην όμως πιστεύω ότι στο συγκεκριμένο εδάφιο δεν αναφέρεται ούτε και στα ειδωλόθυτα. **Άρα, τι εννοεί εδώ ο Παύλος;** Στην Κολοσσαείς Β/2:16-17 υπάρχει μία λέξη κλειδί, η οποία είναι **«...ή διὰ ΠΟΤΟΝ»**. Λέγει ο Παύλος **«Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδεὶς διὰ ΦΑΓΗΤΟΝ ἢ διὰ ΠΟΤΟΝ...»**. Γνωρίζουμε ότι το ποτό δεν χωρίζεται σε «καθαρό» και «ακάθαρτο», όπως γίνεται με τα ζώα. Το ποτό μπορούμε εμείς να το διαχωρίσουμε σε «ωφέλιμο» και «βλαβερό». Είναι ωφέλιμο όταν άνθρωπος πει λίγο, είτε στην περίπτωση ενός ευτυχούς γεγονότος, όπως έκανε ο Ιησούς με τους μαθητές Του στο γάμο της πόλης Κανά (Ιωάννης Β/2:1-11), είτε για λόγους υγείας, όπως προτρέπει ο Παύλος τον Τιμόθεο (βλ. Α' Τιμόθεου Ε/5:23). Το ποτό είναι βλαβερό όταν ο άνθρωπος είναι παραδομένος σε αυτό, κάτι που κατακρίνει ο Λόγος του Θεού (βλ. Εφεσίου Ε/5:18, Α' Τιμόθεου Γ/3:18, Πράξεις Β/2:13, κλπ).

Αυτό που θέλει να μας διδάξει ο Λόγος του Θεού στο Κολοσσαείς Β/2:16-17 που εξετάζουμε, είναι να μας δώσει να καταλάβουμε ότι αφορά το θέμα της **νηστείας**, το πότε δηλαδή ΘΑ ΦΑΜΕ και το πότε ΘΑ ΠΙΟΥΜΕ και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης η νηστεία δεν είναι τυποποιημένη, ώστε θα πρέπει να γίνεται σε τακτές ημερομηνίες, όπως γινόταν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά ο καθένας είναι ελεύθερος να νηστεύει, όπως ο Θεός τον οδηγεί ή κατά τις ανάγκες του. **Όλα αυτά**, δηλαδή και οι νηστείες και οι εορτές και οι νεομηνίες και τα Σάββατα **είναι «σκιά μελλόντων, το σώμα (ὅμως) εἰναι του Χριστοῦ»** (εδ.Β:17), άλλωστε ο διαχωρισμός σε καθαρά και ακάθαρτα στην περίοδο του ΝΟΜΟΥ (Παλαιάς Διαθήκης), δεν είχε κάποια τυπολογική σημασία, ώστε αυτός να καταργηθεί στην περίοδο της ΧΑΡΗΣ (Καινής Διαθήκης).

Κατά συνέπεια, το παραπάνω εδάφιο, ως επιχείρημα αυτών

που υποστηρίζουν ότι ο Θεός κατήργησε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης το διαχωρισμό των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα, δεν έχει έρεισμα μέχρι στιγμής μέσα στην Βίβλο.

(3) Α' ΤΙΜΟΘΕΟΥ Δ/4:1-5 (Αποχή βρωμάτων)

«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν ΑΠΟΣΤΑΤΗΣΕΙ τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, ΕΧόντων την εαυτών συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, Εμποδιζόντων τον γάμον, (προσταζόντων) αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι ΠΙΣΤΟΙ και οι ΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.

Διότι ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ Θεού (είναι) καλόν, και ουδέν απορρήξιμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· διότι ΑΓΙΑΖΕΤΑΙ διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής».

Οι υποστηρικτές της κατάργησης του νόμου περί καθαρών και ακαθάρτων, βρίσκουν στα παραπάνω λόγια του Παύλου ένα (κατά την άποψή τους) ισχυρό επιχείρημα για να στηρίξουν τη θέση τους, λέγοντες ότι εφόσον «ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ του Θεού είναι καλόν και δεν απορρίπτεις τίποτα, όταν αυτό λαμβάνεται με ευχαριστία, γιατί ΑΓΙΑΖΕΤΑΙ από τον Λόγο του Θεού και από την προσευχή», τότε μπορούμε να τρώμε απ' όλα. Είναι όμως αυτό έτσι; Εδώ, όταν ο Παύλος γράφει «παν κτίσμα», είναι αυθαίρετο να το ερμηνεύσουμε ότι αναφέρεται σε όλα τα ζώα, καθαρά και ακάθαρτα, είναι μια ερμηνεία που μας "βολεύει", μόνο που ο Λόγος του Θεού δεν είναι καθόλου "βολικός", αντίθετα είναι "φωτιά" που καίει τα πάντα γύρω του και αποκαλύπτει ποια είναι η αλήθεια.

Όταν ισχυριζόμαστε ότι ο νόμος των καθαρών και ακαθάρτων ισχύει και για την περίοδο της Καινής Διαθήκης και πρέπει να απέχουμε από τα ακάθαρτα ζώα, αυτό σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι **προστάζουμε αποχή από τα φαγητά** και ότι ερχόμαστε σε αντίθεση με αυτό που λέγει ο Παύλος *«εμποδιζόντων τον γάμον, (προσταζόντων) αποχήν βρωμάτων»*, απλά αναφέρουμε αυτό που η Βίβλος καταγράφει, ότι *«ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ Θεού είναι καλόν... (φυσικά εδώ «κτίσμα» δεν εννοεί ξύλα, πέτρες και άλλα παρόμοια πράγματα, γιατί πα-*

ρακάτω λέγει) *...διότι ΑΓΙΑΖΕΤΑΙ διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής».*

Το ερώτημα είναι «Τι ΑΓΙΑΖΕΙ ο Λόγος του Θεού;». Το ρήμα «αγιάζω» σημαίνει «ξεχωρίζω» και ο Λόγος του Θεού μας αναφέρει λεπτομερώς τι «ξεχωρίζει». Ξεχωρίζει ποια ζώα τρώγονται και ποια ζώα δεν τρώγονται. **Όλα λοιπόν τα κτίσματα του Θεού δεν είναι ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ, είναι καλά και τίποτα από αυτά δεν είναι απορρήξιμο.** Επομένως όταν η Βίβλος λέγει «προσταζόντων αποχήν βρωμάτων» αναφέρεται στους κανόνες που βάζουν οι άνθρωποι για να υποδουλώσουν το λαό Θεού: **Μην** τρως κρέας όταν νηστεύεις, αλλά τρώγε καλαμάρια, χταπόδια και σουπιές. **Μην** τρως λάδι, αλλά ελιές μπορείς να τρώγεις. **Μην** τρως τυρί και αυγά, αλλά τρώγε ελεύθερα αυγοτάραχο, κλπ.

Ο Λόγος του Θεού αγιάζει (ξεχωρίζει) τι πρέπει και τι δεν πρέπει να τρώμε, γιατί αυτό που τρώμε «ξεχωρίζεται» (αγιάζεται) με τον ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και με την ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Αυτό γίνεται για 2 βασικούς λόγους: **(1) Γιατί** ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ξεχωρίζει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να τρώμε και **(2) Γιατί** με την ΠΡΟΣΕΥΧΗ ευχαριστούμε τον Θεό γι' αυτό. **Πρέπει να προσευχόμαστε πάντοτε πριν το φαγητό** (βλ. Ματθαίος ΙΕ/15:36 και Κς'/26:26, Μάρκος ζ'/6:41, κλπ) και πως μπορούμε να προσευχόμαστε για φαγητά τα οποία ο Θεός δεν τα έχει «αγιάσει», δεν τα έχει δηλαδή ξεχωρίσει; Είναι αμαρτία και απείθεια ενώπιον του Θεού, όταν έχουμε αυτή την επίγνωση της αλήθειας και δεν την εφαρμόζουμε.

Ειδικά στις ημέρες μας, η προσευχή πριν το φαγητό είναι περισσότερο επιτακτική παρά ποτέ, γιατί τα περισσότερα τρόφιμα δεν είναι γνήσια, αλλά είναι γεμάτα από χημικά συστατικά, με ορμόνες, συντηρητικά και φάρμακα. Πρέπει να προσευχόμαστε, ώστε ο Κύριος με την προσευχή μας να τα καθαρίζει και να τα αγιάζει. Το σώμα μας είναι "ναός του Θεού" και ο Κύριος θέλει να το διατηρούμε καθαρό και αμόλυντο, γι' αυτό και οι τροφές μας θα πρέπει να "καθαρίζονται" με την προσευχή.

Η μεγάλη απάτη και πλάνη του Διαβόλου στο θέμα αυτό, είναι

ότι κοροϊδεύει και εξαπατά το θρησκευόμενο άνθρωπο, όταν αυτός υποτίθεται ότι «νηστεύει». Ο Διάβολος που είναι ο πατέρας του ψεύδους, έχει αντιστρέψει τα πάντα, όπως έχει κάνει με το θέμα της νηστείας. Έχει πείσει τον άνθρωπο ότι είναι αμαρτία να τρώγει τροφές που ο Θεός τις έχει αγιάσει (ξεχωρίσει) ως καθαρές και τον προτρέπει να τρώγει ως «άγιες» (νησιτίσιμες) ακάθαρτες τροφές, τις οποίες ο Θεός ρητά είχε απαγορεύσει να τρώγει ο άνθρωπος, όπως καλαμάρια, χταπόδια, σουπιές κλπ, που είναι επιβλαβή για τον ανθρώπινο οργανισμό. **Αυτό θα πρέπει να μας προβληματίζει, όταν γνωρίζουμε ότι ο Διάβολος πάντοτε αντιστρέφει το κακό σε καλό** και αυτό είναι μια ισχυρή "εξωτερική" απόδειξη ότι ο Θεός δεν κατήργησε το νόμο του διαχωρισμού των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα. "Εξωτερική" απόδειξη σημαίνει ότι, εκτός από τις "εσωτερικές" αποδείξεις που έχουμε μέσα από την Βίβλο, έχουμε και αποδείξεις έξω από την Βίβλο, οι οποίες έρχονται σε πλήρη ταύτιση και αρμονία μεταξύ τους, άλλωστε εάν είχε καταργηθεί ο νόμος των καθαρών και ακαθάρτων, ο Διάβολος δεν θα ασχολείτο με το θέμα αυτό, αλλά θα έβρισκε άλλο τρόπο να παραπλανήσει τον άνθρωπο για τα φαγητά της νηστείας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Είναι διδασκαλία δαιμονίων, όταν εμποδίζουν τον πιστό να τρώγει τροφές, τις οποίες ο Θεός έδωσε να τις λαμβάνουν, όχι όλοι, αλλά όσοι έχουν γνωρίσει την αλήθεια και έχουν επίγνωση του Λόγου του Θεού ποια είναι καθαρά ζώα που τρώγονται και ποια είναι ακάθαρτα που δεν τρώγονται, **γιατί** κάθε κτίσμα του Θεού δεν απορρίπτεται, όταν αυτό λαμβάνεται με ευχαριστία, **γιατί** ο Θεός το έχει "**αγιάσει**", το έχει δηλαδή "**ξεχωρίσει**" σαν καθαρό που τρώγεται, αλλά έρχεται ο Διάβολος και σου λέγει "μην το τρως είναι αμαρτία" και σου προτείνει να φας άλλα πράγματα που ο Θεός τα έχει χαρακτηρίσει ως ακάθαρτα.

(4) ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΙΕ/15:1-11 (Το εισερχόμενο δεν μολύνει)

«....Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουν την παράδοσιν των προφύτων; Διότι δεν νίπτονται τας χείρας αυτών όταν τρώγωσιν ΑΡΤΟΝ. Ο δε (Ιησούς) αποκριθείς, είπε προς αυτούς (τους Φαρισαίους): Διά τι και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας;

....και ηκυρώσατε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σαςΟ λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτών και με τα χείλη με τιμά, η δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ, ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ανθρώπων.

Και προσκαλέσας τον όχλον, είπε προς αυτούς: Ακούετε και νοεί-τε. Δεν μολύνει τον άνθρωπον το ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟN εις το στόμα, αλλά το ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εκ του στόματος τούτο μολύνει τον άνθρωπον».

Εδώ υπάρχει ένα άλλο επιχείρημα γι' αυτούς που υποστηρίζουν ότι είναι όλα καθαρά, πλην όμως τους διαφεύγει το γεγονός ότι το θέμα της συζήτησης μεταξύ του Ιησού και των Φαρισαίων εδώ δεν ήταν τα καθαρά και τα ακάθαρτα, αλλά ήταν, **γιατί οι μαθητές του Ιησού έτρωγαν με άπλυτα τα χέρια και μάλιστα έτρωγαν ΑΡΤΟΝ, μια καθαρή τροφή.** Άλλωστε οι Φαρισαίοι εφάρμοζαν κατά γράμμα το νόμο του Θεού, φυσικά εφάρμοζαν και τα καθαρά και ακάθαρτα, σε τέτοιο σημείο, που είχαν πέσει σε ξερό τυπικισμό. Είναι βέβαια μια πολλή καλή συνήθεια ο άνθρωπος να πλένεται πριν το φαγητό, για λόγους υγιεινής, αλλά εδώ οι Φαρισαίοι το είχαν κάνει «νόμο» (εντολή υποχρεωτική) και κατέκριναν τους πάντες όταν δεν το έκαναν, σαν αυτό να ήταν εντολή του Θεού. Ήταν όμως μία καθαρά ανθρώπινη εντολή.

Δεν μολύνεται πνευματικά ο άνθρωπος εάν θα φάει με πλυμένα ή με άπλυτα χέρια, αλλά μολύνεται από τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα του, γιατί ο Ιησούς είπε ότι *«εκ του περισσέυματος της ΚΑΡΔΙΑΣ λαλεί το ΣΤΟΜΑ»* (Ματθαίος ΙΒ/12:34) και από την καρδιά του ανθρώπου εξέρχονται *«διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίας. Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον»* (Ματθαίος ΙΕ/15:19-20 - Βλ. επίσης: Ιάκωβος Γ/3:1-12, Μάρκος Ζ/7:18-23). Αυτή ακριβώς την έννοια είχαν τα λόγια του Ιησού *«δεν μολύνει τον άνθρωπον το ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εις το στόμα, αλλά το ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εκ του στόματος τούτο μολύνει τον άνθρωπον»* και στις ημέρες μας έχουν άμεση σχέση και με την τυπική νηστεία που εφαρμόζει ο θρησκευόμενος ο άνθρωπος, καθόσον ο άνθρωπος από τη μια μεριά νομίζει ότι «νηστεύει», αλλάζοντας μενού και όχι απέχοντας από το φαγητό και από την άλλη μεριά η καρδιά του είναι γεμάτη με

πάθη. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Θεός δεν θέλει ούτε τη νηστεία του, ούτε καμιά άλλη προσφορά του, αλλά θέλει την αμαρτωλή καρδιά του, να την πάρει, να την καθαρίσει, να την αγιάσει και να βάλει μέσα της το Πνεύμα Του και τότε η νηστεία του θα είναι ευπρόσδεκτη ενώπιόν Του.

Κατά συνέπεια, το παραπάνω επιχείρημα των υποστηρικτών της άποψης ότι πρέπει να τρώμε "από όλα", είναι αβάσιμο και αστήρικτο μέσα στην Βίβλο. Ο Λόγος του Θεού είναι κρυστάλλινος και καθαρός, δεν έχει ασάφειες και κενά. Δεν μπορούμε λοιπόν να "εφευρίσκουμε" επιχειρήματα μέσα από την Βίβλο για να στηρίξουμε την οποία θέση μας, όταν αυτά δεν έχουν άμεση σχέση με το θέμα που εξετάζουμε, καθόσον στις μέχρι τώρα 4 περιπτώσεις που εξετάσαμε μέσα από την Βίβλο και που αποτελούν επιχειρήματα των αντιφρονούντων, καμιά δεν αναφέρεται με σαφήνεια και καθαρότητα ότι ο νόμος του Μωυσή για τα καθαρά και ακάθαρτα καταργήθηκε. Αντίθετα, στην αμέσως παρακάτω 5η περίπτωση που εξετάζουμε έχουμε μια από τις πιο ισχυρές αποδείξεις ότι ο νόμος περί καθαρών και ακαθάρτων της Παλαιάς Διαθήκης, **ποτέ δεν καταργήθηκε** και εξακολουθεί να ισχύει και στην περίπτωση της Καινής Διαθήκης, παρ' όλο που δεν αναφέρεται ρητά στο θέμα αυτό.

(5) ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΕ/15:18-21 (Αποχή από 4 πράγματα)

«Απ' αιώνας είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα Αυτού. Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωνιν από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ. Διότι ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν Σάββατον...»

Εδώ, οι υποστηρικτές του επιχειρήματος ότι πρέπει να τρώμε απ' όλα, λένουν ότι «η εντολή που έδωσαν οι απόστολοι στα έθνη **δεν συμπεριλαμβάνει** ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ και ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ και ούτε τους απαγόρευαν να τρώνε αυτά που πριν έτρωγαν σαν Εθνικοί». Αυτό είναι ένα λάθος επιχείρημα γιατί ο Ιάκωβος εδώ που έχει τον λόγο σαν υπεύθυνος της εκκλησίας της Ιερουσα-

λήμ λέγει **«να ΜΗΝ παρενοχλούμε τους επιστρέφοντες στον Θεό από τα έθνη»** και στο εδάφιο 21 αναφέρει με σαφήνεια γιατί το λέγει αυτό: **«ΔΙΟΤΙ ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας ΕΧΕΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΟΛΕΙ ΤΟΥΣ ΚΗΡΥΤΟΝΤΑΣ αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν Σάββατον»**. Πολλή απλή αλήθεια: Κάθε τοπική εκκλησία που δημιουργείτο τότε, είχε σαν βάση μερικούς Εβραίους οι οποίοι είχαν βγει από κάποια συναγωγή και αυτοί αποτελούσαν τον πυρήνα, πάνω στον οποίο οικοδομείτο η νέα εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι ΓΝΩΡΙΖΑΝ το νόμο του Θεού (που είχε δώσει στον Μωυσή) και τον ΔΙΔΑΣΚΑΝ και στους νέους πιστούς. Γνώριζαν τις δέκα εντολές, γνώριζαν όλους τους ηθικούς θεσμούς που μας αναφέρει η Βίβλος, γνώριζαν την Πεντάτευχο και φυσικά γνώριζαν και το **ΙΑ'** κεφάλαιο του Λευιτικού, μέσα στο οποίο είναι γραμμένο ποια φαγητά είναι καθαρά και ποια είναι ακάθαρτα. Γι' αυτό ο Ιάκωβος τους επισημαίνει ότι **«έχουν σε κάθε πόλη τους κηρύττοντας τον Μωυσή»** ώστε να διδαχθούν αυτά που πρέπει να μάθουν.

Εδώ λοιπόν οι απόστολοι δεν κάθονται να τους γράψουν και να επαναλάβουν το νόμο του Μωυσή, αλλά τους λένουν μερικά ουσιώδη πράγματα, που την εποχή εκείνη ήταν **επείκαιρα**, καθόσον γύρω τους υπήρχαν μόνο ειδωλολατρικά έθνη, τους επισημαίνουν δηλαδή να απέχουν *«από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ»*. Τα υπόλοιπα θέματα τα αφήνουν στον Μωυσή, που διδασκόταν στους νέους πιστούς εξ εθνών, γεγονός που σημαίνει ότι οι παλιοί πιστοί δίδασκαν τους εθνικούς να αποφεύγουν τα ακάθαρτα ζώα και να τρώγουν μόνο τις καθαρές τροφές που ο Θεός είχε αγιάσει «διά του Λόγου Του και διά της προσευχής».

Κατά συνέπεια, αυτό το επιχείρημα όχι μόνο δεν είναι υπέρ των υποστηρικτών που λένουν ότι πρέπει να τρώμε απ' όλα, αλλά κατά βάση είναι και ένα πολύ ισχυρό επιχείρημα εναντίον τους, προσθέτοντας επί πλέον ότι, **όπως αυτοί ισχυρίζονται ότι** «η εντολή που έδωσαν οι απόστολοι στα έθνη δεν συμπεριλαμβάνει ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ και ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ», **λέμε και εμείς το αντίθετο, ότι** «δεν τους είπαν ρητά ότι ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ πλέον ο διαχωρισμός

σε καθαρά και ακάθαρτα;»

Πιστεύω ότι αυτός που θέλει να ακολουθεί την αλήθεια, εύκολα μπορεί να την καταλάβει, άλλωστε μπορεί να κάνει απλά μια δοκιμή, γιατί ο Θεός μας προτρέπει *«δοκιμάστε Με»*, δηλαδή για ένα μήνα να μη φάγει τροφή που ο Θεός έχει χαρακτηρίσει ως ακάθαρτη και εκεί θα διαπιστώσει εάν τηρώντας την εντολή αυτή έχει ή όχι ευλογία στην υγεία του και γενικά στη ζωή του.

(6) ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ε/5:17-18 (Ήλθα να "πληρώσω")

«Μη νομίστηκε ότι ήλθον να καταλύσω τον νόμον ή τους προφήτας· δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω (αρχ. "πληρώσαι") Διότι αληθώς σας λέγω, έως αν παρέλθῃ ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ή μία κεραία δεν θέλει παρέλθει από του νόμου, εωσού εκπληρωθώσι πάντα».

1. Ένα βασικό επιχείρημα που προβάλουν οι υποστηρικτές της άποψης ότι πρέπει να τρώμε τα πάντα είναι ότι πλέον δεν βρισκόμαστε κάτω από το **"νόμο"** της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά βρισκόμαστε στην περίοδο της **"χάρης"** του Θεού και δεν πρέπει να βάζουμε στο λαό Του δεσμά και βάρη. Για να μην πέσουμε σε πνευματικό ατόπημα, θα πρέπει να εξετάσουμε εάν με τη θυσία του Ιησού καταργήθηκε ή όχι ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης. Ολόκληρη η Βίβλος είναι θεόπνευστη και *«ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης»* (Β' Τιμόθεου Γ/3:16), που σημαίνει μέσα στις σελίδες έχουμε και την απάντησή σε κάθε θέμα που μας απασχολεί.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι η Παλαιά Διαθήκη είναι γεμάτη από **τύπους**, μέσα στους οποίους κρύβεται η εκπλήρωσή τους στην Καινή Διαθήκη, όπου ο Θεός φανερώθηκε *«εν Υιώ»*. Αντίστοιχα και μέσα στην Καινή Διαθήκη βρίσκεται κρυμμένη η Παλαιά Διαθήκη. Όταν ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά είπτε το *«τετέλεσται»* και το καταπέτασμα του επίγειου ναού σχίστηκε από πάνω προς τα κάτω (Ματθαίος ΚΖ/27:51), τότε καταργήθηκε και όλος ο ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΟΣ (τελετουργικός) νόμος της Παλαιάς Διαθήκης, **καταργήθηκαν** οι θυσίες των ζώων, γιατί η θυσία του Ιησού ήταν *«άπαξ»*, πέθανε ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, **καταργήθηκε** η Λευιτι-

κή ιεροσύνη, γιατί ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος μεσίτης και ιερέας κατά την τάξη Μελχισεδέκ, **καταργήθηκαν** οι εορτές γιατί άρχισε η εκπλήρωσή τους (Πάσχα, Πεντηκοστή, κλπ), **καταργήθηκαν** οι "τύποι" αφού εκπληρώθηκε πλέον το "αντίτυπον".

Δεν καταργήθηκε όμως ο ΗΘΙΚΟΣ νόμος της Παλαιάς Διαθήκης και οι εντολές του Κυρίου εξακολουθούν να έχουν την ίδια ισχύ και σήμερα. Για παράδειγμα, οι εντολές του Θεού **«μη κάνεις σεαυτόν ειδωλον, ή μη φονεύσεις, μη μοιχεύσεις, μη ψευδομαρτυρήσεις, κλπ...»** ισχύουν και σήμερα. Άλλωστε, δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι πολλές προφητείες που αναφέρονται στην Παλαιά Διαθήκη (Δανιήλ, Ησαΐας, Ιωήλ, κλπ) δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί. Ο Ιησούς με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το επιβεβαίωσε λέγοντας ότι *«μη νομίστηκε ότι ήλθα να καταργήσω το νόμο ή τους προφήτες, δεν ήλθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω»*. Το αρχαίο κείμενο δεν γράφει **"να εκπληρώσω"**, αλλά **"πληρώσαι"** και **"πληρώων"** σημαίνει "γεμίζω". Ο Ιησούς Χριστός ήρθε να "γεμίσει" το νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, δεν ήρθε για να τον καταργήσει. Μέσα στον ηθικό ΝΟΜΟ της Παλαιάς Διαθήκης, έβαλε και τη ΧΑΡΗ της αγάπης της Καινής Διαθήκης: *«Ο νόμος του Κυρίου είναι ΑΜΩΜΟΣ, επιστρέφων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν»* (Ψαλμός ΙΘ/19:7).

Για να μη γίνει παρερμηνεία από όσους δεν έχουν "επίγνωση" της αλήθειας του Λόγου του Θεού, θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι, το να δεχόμαστε το νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, δεν σημαίνει ότι μπαίνουμε κάτω από τον αυστηρό και δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε και ο άνθρωπος πλέον μπορεί να δικαιωθεί δια του νόμου, όπως συνέβαινε τότε, ο άνθρωπος σώζεται μόνο με τη χάρη του Θεού και δικαιώνεται "εκ πίστεως" με το αίμα της θυσίας του Ιησού. Ο Παύλος που είναι ο απολογητής της χριστιανικής πίστης συνέχεια τονίζει το γεγονός αυτό, για να προφυλάξει τους πιστούς από τυχόν λάθος θέσεις: *«Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι· επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξη αυτά. Ότι δε ουδείς δικαιούται διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι*

φανερών, διότι ο δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως» (Γαλάτας Γ/3:10-11). Και σαν προτροπή, προσθέτει στην ίδια επιστολή, αλλά σε άλλο κεφάλαιο: *«Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιώνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος»* (Γαλάτες Ε/5:4).

Υπάρχουν διατάξεις του ηθικού νόμου της Παλαιάς Διαθήκης που ο Ιησούς δεν τις κατήγγειλε, αλλά τις τροποποίησε. **Κατάργηση** σημαίνει ότι δεν "αντικατέστησε" την εντολή με κάποια άλλη. **Τροποποίηση** σημαίνει, ότι "διατήρησε" την εντολή, αλλά την άλλαξε, τις έδωσε πιο ουσιαστικό περιεχόμενο. Τέτοιες περιπτώσεις ανέφερε ο Ιησούς στην επί του όρους ομιλία Του, όπου αναφέρθηκε με λεπτομέρειες για τις αλλαγές στις εντολές *«μη φονεύσεις»* (Ματθαίος Ε/5:21-26), *«μη μοιχεύσεις»* (Ματθαίος Ε/5:27-32), *«μη επιορκήσεις»* (βλ. Ματθαίος Ε/5:33-37), *«οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος»* (Ματθαίος Ε/5:38-42) και *«θέλεις αγαπά τον πλησίον σου, και μίσει τον εχθρόν σου»* (Ματθαίος Ε/5:43-47). Εφόσον ολόκληρη η Βίβλος είναι θεόπνευστη, άρα και η Παλαιά Διαθήκη είναι ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο και για εκπαίδευση, είναι για μας ωφέλιμη, ώστε να μας γίνεται παράδειγμα προς μίμηση της πιστότητας των αγίων της περιόδου εκείνης ή παράδειγμα προς αποφυγή της ανυπακοής του λαού Ισραήλ, όπως πολύ χαρακτηριστικά γράφει ο απ. Παύλος: *«Ταύτα δε έγιναν παραδείγματα ημών, διά να μην είμεθα ημεείς επιθυμηταί κακών, καθώς και εκείνοι επεθύμησαν»* (Α' Κορινθίους Ι'/10:6).

Κατά συνέπεια, το επιχείρημα όσων δέχονται ότι δεν ισχύει ο διαχωρισμός των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα, επειδή δεν βρισκόμαστε πλέον "υπό νόμο", δεν έχει ισχυρό έρεισμα μέσα στο Λόγο του Θεού, αλλά είναι μια ερμηνεία, που έρχεται σε αντίθεση με τα λόγια του Ιησού, που ρητά ανέφερε ότι δεν ήρθε να καταργήσει το νόμο και τους προφήτες, αλλά έρχεται και σε αντίθεση και με ολόκληρη την πρώτη εκκλησία, η οποία δίδασκε ότι *«ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον»* (Πράξεις ΙΕ/15:21).

2. Όταν στην περίοδο της Καινής Διαθήκης εκπληρώθηκε το "αντίτυπον", τότε καταργήθηκε και ο "τύπος" της Παλαιάς Διαθήκης,

δεν υπήρχε πλέον λόγος ύπαρξής του, γι' αυτό έχουν καταργηθεί οι θυσίες των ζώων, το ιερατείο και οι ιερείς, οι εορτές, κλπ.. Παρ' όλο όμως που καταργήθηκαν οι τύποι, στην περίοδο της χάρις που ζούμε τώρα, εφαρμόζουμε και εμείς τύπους, για να θυμόμαστε την εκπλήρωση του αντίτυπου. Ο τύπος της Παλαιάς Διαθήκης είναι **ένας συμβολισμός** μελλοντικού γεγονότος. Ο τύπος της Καινής Διαθήκης είναι **μία ανάμνηση** παρελθόντος γεγονότος. Τέτοια περίπτωση έχουμε με την τέλεση του **«Δείπνου του Κυρίου»**, που είναι η ανάμνηση του "πάσχα".

Ο Θεός είχε διατάξει του Ισραηλίτες *«Και θέλουσι φάγει το κρέας την νύκταν εκείνην, ΟΠΤΟΝ ΕΝ ΠΥΡΙ, με ΑΖΥΜΑ, (και) με ΠΙΚΡΑ ΧΟΡΤΑ...»* (Εξοδος ΙΒ/12:8). Τα άζυμα που έφτιαχναν για να εορτάσουν το Πάσχα την περίοδο εκείνη ήταν από **αλεύρι, νερό, λάδι και αλάτι**, τα οποία όλα συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό. Για να μην χαλάει ο τύπος, ο άρτος (το ψωμί) που πρέπει να χρησιμοποιούμε για την τέλεση του Δείπνου του Κυρίου, πρέπει να είναι ΑΖΥΜΟΣ και ο όχι ΕΝΖΥΜΟΣ, αλλιώς ο τύπος δεν είναι σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού: *«Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας με άρτον ΕΝΖΥΜΟΝ»* (Εξοδος ΚΓ/23:18). Το ένζυμο (προζύμι) φουσκώνει το ψωμί, κάτι που συμβολίζει την υπερηφάνεια, αλλά ο Ιησούς Χριστός ήταν ταπεινός και υπάκουος κατά πάντα στο θέλημα του Πατέρα.

Γιατί χαλάει ο τύπος (ο συμβολισμός) όταν χρησιμοποιούμε ένζυμο άρτο; Όταν λαμβάνουμε μέρος στο Δείπνο του Κυρίου καταγγέλλουμε το θάνατο του Ιησού και μαρτυρούμε ότι Αυτός έδωσε το ΣΩΜΑ Του (άρτος) και έχυσε το ΑΙΜΑ Του (ποτήριον) για μένα προσωπικά, αυτό είναι πλέον του "πάσχα" του πιστού στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Εάν λοιπόν χρησιμοποιούμε "ένζυμο άρτο", τότε, την ώρα που εγώ απλώνω το χέρι μου για να πάρω τον άρτο και να τον φάω, διακηρύττω ότι για μένα πέθανε ο **«ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς»**. Στην αντίθετη περίπτωση, που ο άρτος είναι "άζυμος", τότε, όταν απλώνω το χέρι μου για να πάρω τον άρτο και να τον φάω, διακηρύττω ότι για μένα πέθανε ο **«άζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς»**. Αυτή είναι η διαφορά στην τυπολογία μεταξύ ένζυμου και άζυμου άρτου, που σημαίνει ότι με τον ένζυμο άρτο χαλάει ο

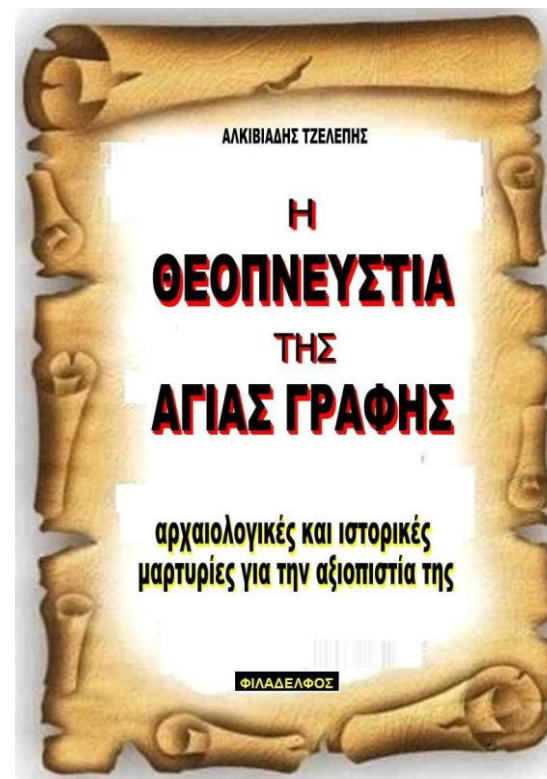
συμβολισμός, χαλάει ο τύπος της θυσίας του αναμάρτητου Ιησού, χαλάει ο τύπος της διδαχής του Λόγου του Θεού. Το ίδιο θα συμβεί και με τον οίνο εάν χρησιμοποιήσουμε λευκό οίνο (κρασί) και όχι κόκκινο, πάλι χαλάει ο τύπος της διδαχής, γιατί το αίμα μας είναι κόκκινο και το άσπρο χρώμα, ή οποιοδήποτε άλλο δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συμβολίσει το αίμα..

Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη περιέχεται σε συμβολισμούς (τύπους) μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, γι' αυτό δεν πρέπει να τους αλλοιώνουμε και να τους εφαρμόζουμε, όπως ο Λόγος του Θεού μας υποδεικνύει. Ο απ. Παύλος γράφει: «*Το πάσχα ημών εθουσιάσθη υπέρ ημών ο Χριστός*» (Α' Κορινθίους Ε/5:6-8). Ο Δείπνος του Κυρίου είναι το "πάσχα" μας, δηλαδή το "πέρασμά" μας από τη σκλαβιά της αμαρτίας στην ελευθερία του Ιησού Χριστού και τελούμε το Δείπνο σε ανάμνηση της θυσίας Του και έτσι κάθε φορά που λαμβάνουμε μέρος γνωστοποιούμε το θάνατό Του: «*Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον, και πίνητε το ποτήριον τούτο, ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΕ, μέχρι της ελεύσεως Αυτού*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Δεν ζούμε πλέον κάτω από το δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και ο Ιησούς δεν ήρθε για να τον καταργήσει, αλλά για να τον "γεμίσει", ήρθε για να δώσει το αληθινό νόημα του νόμου και να μην μένουμε στο **γράμμα**, όπως έκαναν οι ομοεθνείς Του, αλλά να εκπληρώνουμε το **πνεύμα** του νόμου. Υπάρχει ο τύπος και το αντίτυπον, καταργήθηκε ο τελετουργικός (τυπολογικός) νόμος της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά ο ηθικός νόμος εξακολουθεί να ισχύει και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Γι' αυτό, το επιχείρημα όσων υποστηρίζουν ότι ο διαχωρισμός των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα δεν ισχύει για σήμερα, είναι μια ερμηνεία που δεν έχει σταθερές βάσεις μέσα στην Βίβλο: «*Μη νομίζετε ότι ήλθον καταλύσαι τον νόμον ή τους προφήτας· ουκ ήλθον καταλύσαι, αλλά πληρῶσαι*» (Ματθαίος Ε/5:17, αρχαίο κείμενο).

. . . / / / . . .

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 29 - 6

Α' έκδοση: 05/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/2013

Γ' έκδοση: 03/2018 ❖ Σελίδες 84

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μεταφράστηκε στην Ελληνική γλώσσα από τους Εβδομήκοντα (Ο') και χρησιμοποιείτο πλέον επίσημα και από τους Ιουδαίους. **Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ** γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, μία μεγάλη ευλογία του Θεού για τους Έλληνες. Ολόκληρη η **ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ** (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) βρίσκεται σε μόνιμη βάση το 1^ο βιβλίο σε παγκόσμια κυκλοφορία, παρ' όλο που δέχεται συχνά πολλές και σκληρές κριτικές εναντίον της.

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Κριτική των κειμένων της Αγίας Γραφής - Υλικό και τρόπος γραφής των κειμένων - Κώδικες και Χειρόγραφα της Βίβλου - Λάθη αντιγραφών και αιτίες - Εβραϊκά κείμενα - Μεταφράσεις της Αγίας Γραφής - Μεταφραστικά λάθη του Ν.Βάμβα - Αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ ΤΑ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ και Ο ΠΙΣΤΟΣ

Η πλειοψηφία των πιστών που υποστηρίζει ότι μπορούμε σήμερα να τρώμε απ' όλα τα φαγητά, σαν επιχείρημα χρησιμοποιεί τα σχετικά εδάφια από τις επιστολές προς Ρωμαίους, κεφ. ΙΔ/14 και Α' Κορινθίους, κεφ. Η/8 και Ι'/10, που αναφέρονται στα «ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ» και όχι στο διαχωρισμό των ζώων σε «ΚΑΘΑΡΑ» και «ΑΚΑΘΑΡΤΑ». Είχε δημιουργηθεί ένα πρόβλημα στην πρώτη αποστολική εκκλησία, εάν οι πιστοί μπορούσαν να τρώνε ή όχι «ειδωλόθυτα», τα οποία ήσαν **ζώα καθαρά** (μοσχάρια, βόδια, αρνιά, κλπ) που οι εθνικοί τα είχαν θυσιάσει στους θεούς τους και μετά τα πήγαιναν στα καπηλειά για να τα πωλήσουν για τροφή.

Ο απόστολος Παύλος, δεν ασχολείται καθόλου εάν τα θυσιασθέντα ζώα από τους ειδωλολάτρες ήταν καθαρά ή ακάθαρτα, αυτό το θεωρεί αυτονόητο για την εποχή του και ασχολείται μόνο με το γεγονός, πότε μπορεί και πότε δεν μπορεί ο πιστός να τρώγει από τα ειδωλόθυτα και για το θέμα αυτό δίνει συμβουλές στις επιστολές του προς Ρωμαίους και Α' Κορινθίους.

Ο Κύριος μας λέγει με παράπονο ότι «ο λαός Μου **ηφανίσθη δι' έλλειψιν γνώσεως**» (Ωσηέ Δ/4:6, Ησαΐας Ε/5:16) και δυστυχώς πολλοί πιστοί στηρίζουν τις διδασκαλίες τους (από άγνοια) σε λάθος εδάφια, όπως συμβαίνει και για το θέμα που εξετάζουμε, όπου για να υποστηρίξουν ότι πρέπει να τρώμε απ' όλα **στηρίζουν τα επιχειρήματά τους** σε εδάφια που έχουν σχέση με τα ειδωλόθυτα. Για τον λόγο αυτό, θα ασχοληθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ώστε να δούμε τι γινόταν με τα ειδωλόθυτα την εποχή εκείνη, ποιες ήταν οι συνήθειες και γενικά τι εφαρμόζαν οι πιστοί της πρώτης αποστολικής εκκλησίας και πιστεύω ότι στο τέλος της μελέτης θα μπορέσει κάποιος εύκολα να κατανοήσει τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ «ειδωλοθύτων» και «ακαθάρτων» ζώων.

(1) ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΙΔ/14:1-3 (Ο ασθενής κατά την πίστη)

«Τον δε ασθενούντα κατά την πίστην προσδέχεσθε, ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν».

Ο Παύλος αναφέρεται στον πιστό που «**ασθενεί κατά την πίστην**» και εύλογα γεννιέται η απορία, για ποια ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΠΙΣΤΗΣ μας μιλά. Την απάντηση την δίνει ο ίδιος στη συνέχεια, όπου εξηγεί ότι «**άλλος μεν πιστεύει ότι (δύναται) ΝΑ ΤΡΩΓΗ ΠΑΝΤΑ, ο δε ασθενών ΤΡΩΓΕΙ ΛΑΧΑΝΑ**». Εδώ ο Παύλος όταν λέγει "μπορεί να τρώγει τα πάντα", είναι αυτονόητο ότι δεν αναφέρεται ειδικά στα καθαρά και στα ακάθαρτα ζώα, γιατί το θέμα του δεν είναι αυτό, άλλωστε αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι χρησιμοποιεί σαν παράδειγμα τα λάχανα, μια μη ζωική τροφή, αλλά αναφέρεται γενικά στα φαγητά και μάλιστα (σύμφωνα με την πίστη του) στα καθαρά φαγητά, οτιδήποτε και να είναι αυτά, δηλαδή σε καθαρό κρέας, χορταρικά, όσπρια, φρούτα, στα πάντα.

Εδώ ο Παύλος κάνει ειδική μνεία σε αυτούς που δεν τρώνε καθόλου κρέας, αλλά η βασική τους τροφή είναι **μόνο χορταρικά** και τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν σε όλες τις εποχές, όπως υπάρχουν και στη δική μας σημερινή εποχή, πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα. Το πρόβλημα με τα άτομα αυτά είναι ότι «ασθενούν» κατά την πίστη τους, δεν έχουν δηλαδή την πίστη που ο Θεός θέλει να έχουν, ώστε να μπορούν να τρώνε τα πάντα και κρέας, γι' αυτό σκανδαλίζονται όταν βλέπουν άλλους πιστούς να μην εφαρμόζουν αυτό που οι ίδιοι εφαρμόζουν, πιστεύοντας ότι αυτό είναι το σωστό.

Ίσως κάποιος να απορεί, γιατί δεν τρώνε κρέας, αφού ο Θεός μετά τον κατακλισμό επέτρεψε στον άνθρωπο να τρώει και χορταρικά και κρέας. Το πρόβλημα εδώ στο Ρωμαίους ΙΔ/14, που εξετάζουμε, όπως και στην Α' Κορινθίους Η/8, που θα αναφερθούμε παρακάτω, είναι τα ειδωλόθυτα, γιατί τα κρέατα που πουλούσαν στο μακελειό (σημερινό κρεοπωλείο), συνήθως δεν τα έσφαζαν στο σφαγείο, αλλά τα θυσίαζαν στα είδωλα, όπου τα έδιναν μετά για πούλη-

μα, αφού προηγουμένως είχαν πάρει το αίμα τους, που ήταν απαραίτητο για τις ειδωλολατρικές τελετές και λατρείες τους. Οι ειδωλολάτρες δεν θυσίαζαν πάντα ακάθαρτα ζώα στους θεούς τους, αλλά θυσίαζαν και καθαρά, όπως βόδια, μοσχάρια, κλπ. Ένας πιστός, όταν πήγαινε να αγοράσει κρέας καθαρό και δεν είχε τη γνώση, την ελευθερία και την πίστη να γνωρίζει αυτό που λέγει ο Παύλος, ότι **«το ειδωλόθυτο δεν είναι τίποτα»** (βλ. Α' Κορινθίους Η/8:14), καθόσον το δαιμόνιο που αντιπροσώπευε κάποια ειδωλολατρική θεότητα, δεν μπορούσε να πειράξει το καθαρό κρέας, το οποίο ο Θεός το ξεχώρισε να τρώγεται, φοβόταν να το φάει, αλλά εάν το έτρωγε δεν θα υπήρχε κανένα απολύτως πρόβλημα.

Υπήρχε και ένα ακόμα πρόβλημα, που ήταν το εξής: Κάποιος πιστός, που δεν είχε αυτή την ελευθερία του τι να τρώγει χωρίς να σκανδαλίζεται, όταν έβλεπε έναν άλλον πιστό, που είχε την ελευθερία του Πνεύματος του Θεού, να αγοράζει κρέας που είχε θυσιαστεί στα είδωλα, τότε σκανδαλιζόταν, γιατί όπως τον χαρακτηρίζει ο Παύλος ήταν «ασθενής κατά την πίστη». Ίσως μερίδα πιστών την εποχή εκείνη να μην ήταν αποκλειστικά χορτοφάγοι, αλλά επειδή δεν υπήρχε η οικονομική δυνατότητα να αγοράσουν κρέας, να έτρωγαν μόνον χόρτα, γι' αυτό και ο Παύλος απευθύνεται στην κατηγορία αυτή των πιστών και τους συμβουλεύει τι πρέπει να κάνουν και πως να συμπεριφέρονται.

Γράφει ο Λόγος του Θεού *«ο τρώγων, ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα»* (Ρωμαίους ΙΔ/14:3). Αυτό θα πρέπει να το προσέξουν ιδιαίτερα οι αναγεννημένοι πιστοί στη χώρα μας, κατά την περίοδο της Μεγάλης Εβδομάδας, όπου ο θρησκευόμενος πλησίον μας, μη έχοντας "επίγνωση" του ευαγγελίου του Χριστού «νηστεύει» λάθος. Στην περίπτωση αυτή, ο πιστός που γνωρίζει την αλήθεια και που έχει την ελευθερία να τρώει τα πάντα, φυσικά και κρέας, δεν θα πρέπει να κάνει προκλητικά πράγματα που θα γίνονται σκάνδαλο στους άλλους, που δεν έχουν αυτή τη γνώση και την ελευθερία. Θυμάμαι πως τέτοιες, λάθος ενέργειες είχα κάνει και εγώ όταν ήμουν νέος στην πίστη, αλλά και νέος στην ηλικία, όπου δεν είχα την πνευματική ωριμότητα να συμπεριφερθώ με σύνεση και σοφία. Κάποια

Μεγάλη Παρασκευή, ήμουν τότε φοιτητής, βρισκόμουν στο χωριό μου (λίγο πιο έξω από το Αίγιο) και αγόρασα ένα παγωτό και το έτρωγα "επιδεικτικά" στην πλατεία του χωριού. Αυτό για μια κλειστή κοινωνία και μάλιστα την περίοδο εκείνη που τα πάντα "κοσκίνιζαν" ήταν μεγάλη πρόκληση και μεγάλο λάθος μου. Εάν αυτό γίνεται σήμερα σε κάποια μεγάλη πόλη, κανένας δεν δίνει πλέον σημασία για το τι θα φάμε, καθόσον οι κοινωνικές συνθήκες έχουν αλλάξει, τα ήθη και οι συνήθειες έχουν διαφοροποιηθεί και υπάρχουν πολλοί αλλοδαποί με διαφορετική θρησκευτική και πολιτισμική κουλτούρα.

Το θέμα λοιπόν του Παύλου στο Ρωμαίους ΙΔ/14:1-3 είναι σαφές ότι, δεν αναφέρεται στο εάν κάποιος θα πρέπει να τρώγει ή όχι καθαρά και ακάθαρτα, αλλά εάν θα πρέπει να τρώγει κρέας από ειδωλόθυτα ή χόρτα. Εάν κάποιος έχει την πίστη ότι **«το ειδωλόθυτον είναι ουδέν»** και τρώγει κρέας από ζώα που είχαν θυσιαστεί στα είδωλα, το κάνει για τον Κύριο και ο Θεός δεν τον κατακρίνει γι' αυτό. Εάν επίσης κάποιος θέλει να μην τρώγει κρέας από ειδωλόθυτα, πάλι για τον Κύριο το κάνει και ο Θεός τον δέχεται, εμείς δεν θα πρέπει να τον κατακρίνουμε, γιατί *«ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν»*.

(2) ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΙΔ/14:10-15 (Πρόσκομμα ή σκάνδαλο)

«10. Σὺ δε διὰ τι κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διὰ τι ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; ἐπειδὴ πάντες ἡμεῖς θέλομεν παρασταθῆ εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ. 11. Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ζωὲ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐμὲ θέλει κάμψαι παν γόνυ, καὶ πάντα γλῶσσα θέλει δοξολογήσῃ τὸν Θεόν. 12. Ἀρα λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν περὶ εαυτοῦ θέλει δώσῃ λόγον εἰς τὸν Θεόν.

13. Λοιπὸν ας μὴ κρίνωμεν πλέον ἀλλήλους, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ νὰ μὴ βάλλητε ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ εἰς τὸν ἀδελφόν ἢ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ. 14. Εξεύρω καὶ εἶμαι πεπεισμένος ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀκάθαρτον ἀφ' εαυτοῦ ἐμῇ εἰς τὸν ὅστις στοχάζεται τι ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκείνον εἶναι ἀκάθαρτον.

15. Εάν όμως ο αδελφός σου λυπῆται διὰ φαγητόν, δεν περιπατεῖς

πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν».

Το συμπέρασμα από τα παραπάνω λόγια του Παύλου είναι να μη βάζουμε «**πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον**» (εδ.13) και στο επόμενο 14 εδάφιο το διευκρινίζει πολύ καθαρά, λέγοντας ότι «**τίποτε δεν υπάρχει ακάθαρτο ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ, παρά σ' εκείνον που στοχάζεται κάτι ότι είναι ακάθαρτο, σ' εκείνον είναι ακάθαρτον**». Εδώ ο Παύλος, όταν μιλάει για "ακάθαρτο", εννοεί εάν αυτό είναι ζώο θυσιασμένο στα είδωλα ή όχι. Ίσως κάποιος να ισχυριστεί ότι αυτό είναι μια αυθαίρετη ερμηνεία, γιατί η Βίβλος λέγει μεν "ακάθαρτο" αλλά δεν λέγει ότι είναι "**ακάθαρτο ΖΩΟ**", μπορεί να είναι κάτι άλλο. Η απλή απάντηση είναι ότι ο Θεός στο νόμο Του είχε ξεχωρίσει ποια ζώα είναι καθαρά και ποια είναι ακάθαρτα και ο Παύλος δεν αναιρεί τώρα τον Λόγο του Θεού. Το θέμα του λοιπόν εδώ είναι, εάν το κρέας που είναι αφ' εαυτού (από μόνο του) καθαρό, όταν θυσιάζεται στα είδωλα, μήπως μολύνεται!

Ένα παράδειγμα από τη σημερινή καθημερινότητα έχουμε στην περίπτωση που κάποιος μας προσφέρει «**κόλυβα**» που προέρχονται από τα μνημόσυνα. Αυτά είναι καθαρή τροφή (στάρι), εάν δεν μας ελέγχει η συνείδησή μας μπορούμε να τα φάμε ελεύθερα και αυτό δεν είναι αμαρτία. Εάν όμως τα θεωρούμε ότι είναι ακάθαρτα, γιατί προσφέρθηκαν στα "είδωλα" και τα φάμε, τότε κατά την πίστη μας αυτό είναι αμαρτία. Πολύ απλά το θέτει το ζήτημα ο Παύλος, τρώγει και δεν είναι αμαρτία όποιος έχει το νόμο της ελευθερίας γι' αυτό λέγει ότι είναι ακάθαρτο «*εις εκείνον ο οποίος στοχάζεται ότι κάτι είναι ακάθαρτο*».

Παρόμοια περίπτωση έχουμε τις «**αρτοκλασίες**» και τα «**πρόσφορα**». Είναι στη συνείδηση του καθενός εάν θα φάει ή όχι, όταν του προσφέρουν, γιατί σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού είναι "αφ' εαυτού" (από μόνα τους) καθαρά. Γι' αυτό, ΣΥ ΠΟΥ ΤΡΩΓΕΙΣ, μην κατακρίνεις αυτόν που δεν τρώγει και ΣΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΡΩΓΕΙΣ, μην κατακρίνεις αυτόν που τρώγει. Εάν λοιπόν γνωρίζω ότι, τρώγοντας κόλυβα ή πρόσφορο, σκανδαλίσω τον ασθενή στην πίστη αδελφό μου, δεν θα ξαναφάω μπροστά του: «*Εάν όμως ο αδελφός σου λυπή-*

ται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν» (Ρωμαίους ΙΔ/14:15).

Σήμερα πολλοί πιστοί, που είναι ώριμοι στην πίστη και δεν σκανδαλίζονται εάν κάποιος πνευματικός αδελφός τρώγει από τα ειδωλόθυτα (οτιδήποτε και να είναι αυτά), έχουν επιλέξει συνειδητά να μην αγγίζουν τίποτα που έχει σχέση με προσφορά στα είδωλα, τίποτα που να ανήκει στον κόσμο, καθόσον η Βίβλος μας προτρέπει «**ΕΞΕΛΘΕΤΕ εκ μέσου αυτών και ΑΠΟΧΩΡΙΣΘΗΤΕ, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθῆ**» (Β' Κορινθίους ζ'/6:17). Όταν ο Κύριος λέγει "μη εγγίσητε ακάθαρτον", σημαίνει ότι και τα καλά τους δεν πρέπει να τα αγγίζουμε, γιατί είναι μολυσμένα. Εφόσον λοιπόν μπορούμε να τα αποφύγουμε, αυτό θα είναι περισσότερη ευλογία για μας, γιατί ευαρεστούμε την καρδιά του Θεού. Εάν όμως δεν μπορούσαμε, γιατί ίσως προκαλέσουμε σκάνδαλο, τότε δεν είναι αμαρτία, αφού ο Κύριος τα έχει καθαρίσει και από μόνο του τίποτα δεν είναι ακάθαρτο.

Υπάρχουν πολλοί αναγεννημένοι, που πιστεύουν ότι τα παιδιά του Θεού πρέπει να απέχουν από κρασί ή από οτιδήποτε άλλο αλκοολούχο ποτό, ιδιαίτερα αυτό συμβαίνει μεταξύ των Ευρωπαίων και Αμερικάνων πιστών. Για τον λόγο αυτό, τελούν το «δείπνο του Κυρίου» με **σταφυλόζουμο**. Κατά την προσωπική μου άποψη, αυτό είναι μία λάθος άποψη, που δεν συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού, αλλά εάν βρεθούμε σε κάποια χριστιανική συγκέντρωση όπου ο δείπνος του Κυρίου τελείται με σταφυλόζουμο ή με ένζυμο άρτο (αντί για "άζυμο άρτο"), για να μην γίνουμε σκάνδαλο στους αδελφούς μας, χωρίς να τους θίξουμε, ας απέχουμε με κάποιο ευγενικό τρόπο, εφόσον μας ελέγχει η συνείδησή μας και δεν θέλουμε να συμμετέχουμε.

Δεν πρέπει να γίνεται η αιτία το φαγητό ή το ποτό να διαταράσσονται οι ευλογημένες σχέσεις που πρέπει να έχουμε με τους αδελφούς μας εν Κυρίω «*διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι αγίω*»

(Ρωμαίους ΙΔ/14:17).

Ο Παύλος λέγει ότι τα *«πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον όστις τρώγει με σκάνδαλον»* (Ρωμαίους ΙΔ/14:20) και αναφέρεται μέσα στο πλαίσιο των ειδωλοθύτων για τα οποία μιλάει σε ολόκληρο το κεφάλαιο ΙΔ/14 της επιστολής προς Ρωμαίους. Καλόν είναι να σεβόμαστε και να αγαπάμε τους αδελφούς μας και να μην γινόμαστε πρόσκομμα σε αυτούς. Αυτό βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τρώμε κρέας ή να μην πίνουμε κρασί, αφού και ο ίδιος ο Ιησούς έτρωγε κρέας και έπινε κρασί (φυσικά λίγο), γι' αυτό και οι Φαρισαίοι Τον κατηγορούσαν, λέγοντες: *«Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγουσιν· Ιδού, άνθρωπος ΦΑΓΟΣ και ΟΙΝΟΠΟΤΗΣ, φίλος τελωνών και αμαρτωλών»* (Ματθαίος ΙΑ/11:19).

(3) Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Η/8:1-4 (Το είδωλο είναι ουδέν)

«Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η ΓΝΩΣΙΣ όμως φυσιοί, η δε ΑΓΑΠΗ οικοδομεί. Και εάν τις νομίζει ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη· αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον (είναι) ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν (υπάρχει) ουδείς άλλος Θεός ειμή ΕΙΣ».

Εδώ, χωρίς πλέον καμιά αμφισβήτηση, ο Παύλος αναφέρεται απευθείας στα ειδωλόθυτα και όχι στα καθαρά και ακάθαρτα. Αυτό σημαίνει πως, εάν δούμε κάποιον αδελφό να τρώει χοιρινό κρέας, που σύμφωνα με το νόμο του Θεού είναι ακάθαρτη τροφή, δεν θα πρέπει να σκανδαλιστούμε, γιατί αυτός ο αδελφός έτσι το βλέπει και είναι δικαίωμά του. Το ίδιο ισχύει και στην αντίθετη περίπτωση, εάν δηλαδή γνωρίζουμε ότι κάποιος με ασθενή πίστη και συνείδηση μπορεί να σκανδαλισθεί όταν μας βλέπει να τρώμε κάτι που αυτός το θεωρεί λάθος, ας μην το κάνουμε ποτέ. Γι' αυτό ο Παύλος λέγει *«η γνώση φυσιοί»*, μας κάνει υπερήφανους και δεν μας νοιάζει για τους άλλους, ενώ *«η αγάπη οικοδομεί»* και η αγάπη είναι πάντα θυσία, μια θυσία που φανερώνεται έμπρακτα.

Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει πως, όταν μας προσφέρουν κάτι που εμείς το θεωρούμε ακάθαρτο (για παράδειγμα χοιρινό, κλπ), θα

πρέπει να το φάμε οπωσδήποτε για να μην τους θίξουμε. Θα πρέπει με ευγενικό τρόπο, χωρίς να προσβάλουμε κανένα, να το αποφύγουμε και πιστεύω ότι ο Θεός έχει πολλούς και ευλογημένους τρόπους για να μας βγάξει από τέτοιες "δύσκολες" θέσεις. **Αυτό είναι και προσωπική μου εμπειρία σε πολλές περιπτώσεις.** Έχει συμβεί να με έχουν καλέσει σε τραπέζι, όπου το κυρίως γεύμα είναι χοιρινό. Με ευγενικό τρόπο έχω αρνηθεί να πάρω, λέγοντας ότι με ενοχλεί και αποφεύγω να το τρώω και ταυτόχρονα ευχαρίστησα την οικοδέσποινα που το είχε μαγειρέψει τόσο ωραία που μοσχομύριζε ολόκληρο το σπίτι και που είχε τόσο άλλα υπέροχα φαγητά για να φάω. Σε άλλες περιπτώσεις όταν είχαν χοιρινό με πατάτες, έπαιρνα και λίγες πατάτες και πάντα έλεγα έναν καλό λόγο για τη νοστιμιά τους. **Έχω παρατηρήσει στις περιπτώσεις αυτές ότι πράγματι ο Κύριος έχει τη λύση.**

- **Όταν** για κάποιο λόγο δεν παίρνω να φάω από φαγητό που μου προσφέρουν και **που είναι καθαρό**, υπάρχει η "πίεση" από τους οικοδεσπότες γιατί δεν το τρώγω, αφού είναι τόσο ωραίο, κλπ.
- **Όταν** όμως πρόκειται για φαγητό **που είναι ακάθαρτο**, σύμφωνα με το Λευιτικό ΙΑ/11, δεν υπάρχει καμιά πίεση, κάτι που μου έχει προκαλέσει εντύπωση.

Στην Α' Κορινθίους Η/8:8-9 γράφει: *«Το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΕΝ, ούτε εάν δεν φάγωμεν ΕΛΑΤΤΟΥΜΕΘΑ. Πλην προσέχετε μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους ασθενείς».* Θα πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα τα λόγια αυτά, γιατί το φαγητό δεν μας συνιστά στον Θεό και επειδή έχουμε αυτή τη γνώση, ας μην υπερηφανευόμαστε ότι γνωρίζουμε τον Λόγο του Θεού, γιατί δεν είναι η "γνώση" που μας αυξάνει σε αγιότητα, αλλά το ότι υπακούμε στον Κύριο που έφτιαξε τα σώματά μας και μας έδωσε εντολές πως να τα συντηρούμε με τον καλύτερο υγιή τρόπο.

Στην περίοδο της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, πολλά από τα κρέατα ζώων που είχαν θυσιάσει στα είδωλα, δεν τα έδιναν για

πούλημα, αλλά τα κρατούσαν στους ναούς και έκαναν συνεσιώσεις. Ο Παύλος ελέγχει αυστηρά αυτούς που κάθονται σε αυτά τα τραπέζια, γιατί μπορεί ένας πιστός να έχει τη συνείδησή του ελεύθερη, αλλά **ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ** να πηγαίνει μέσα στους ναούς των ειδώλων και να συμμετέχει στις λατρείες τους, γιατί η παρουσία του σημαίνει έμμεση παραδοχή και αυτό είναι σκάνδαλο και αμαρτία: «*Διότι εάν τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνείδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγη τα ειδωλόθυτα;*» (Α΄ Κορινθίους Η/8:10).

Πολλές φορές η γνώση που έχουμε για ορισμένα πράγματα, εάν δεν συνοδεύεται από σοφία και καρδιά αγάπης, μπορεί να μας σκοτώσει: «*Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν*» (Α΄ Κορινθίους Η/8:11). Γνωρίζουμε από την αρχαία Ελληνική ιστορία ότι οι Έλληνες ειδωλολάτρες θυσίαζαν στους θεούς τους συνήθως καθαρά ζώα. Ίσως αυτό να φαίνεται παράδοξο, γιατί άλλοι λαοί γύρω δεν το εφάρμοζαν, αλλά είναι πραγματικότητα, όπως προκύπτει από αξιόπιστες ιστορικές πηγές. Άλλωστε, αυτό το βλέπουμε και στις Πράξεις ΙΔ/14:8-18, όπου ο ιερέας του Δία στα Λύστρα έφερε ταύρους για θυσία, γι' αυτό και δεν υπήρχε πρόβλημα να τρώνε οι πιστοί τα κρέατα αυτά, καθόσον αφ' εαυτού ήταν καθαρά. Το πρόβλημα ήταν, εάν θα έπρεπε να τα τρώνε επειδή είχαν θυσιαστεί στα δαιμόνια.

Οφείλουμε, σαν παιδιά του Θεού, που θέλουμε να εκπληρώσουμε κατά πάντα το άγιο θέλημά Του και να ζούμε σε καθαρότητα, εφόσον ο Θεός μας τα έχει αποκαλύψει όλα αυτά, εμείς ας απέχουμε από κάθε τι το πνευματικά ακάθαρτο και ας μην γινόμαστε με οποιοδήποτε τρόπο "κοινωνοί των δαιμονίων", ο Λόγος του Θεού δεν μας αφήνει περιθώρια να βρισκόμαστε μεταξύ 2 φρονημάτων, η εντολή Του είναι να μην ταυτιζόμαστε με τον κόσμο:

«Μη ΣΥΜμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά ΜΕΤΑμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμαίους ΙΒ/12:2).

(4) Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ι΄/10:16-21 (Κοινωνοί θυσιαστηρίου)

«ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο άρτος, τον οποίον κόπτομεν, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; Διότι ΕΙΣ (ένας) άρτος, ΕΝ (ένα) σώμα είμεθα οι πολλοί· επειδή πάντες εκ του ΕΝΟΣ άρτου μετέχομεν. Βλέπετε τον Ισραήλ κατά σάρκα· οι τρώγοντες τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου; Τι λοιπόν λέγω; ότι το είδωλον είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; (ουχί)· αλλ' ότι εκείνα, τα οποία θυσιάζουσι τα έθνη, εις τα δαιμόνια θυσιάζουσι και ουχί εις τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να γίνησθε κοινωνοί των δαιμονίων.

Δεν δύνασθε να πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ήσθε μέτοχοι της τραπέζης του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων».

Ο Παύλος μιλώντας για τα ειδωλόθυτα μπαίνει πιο βαθιά στο θέμα, προτρέπει τους πιστούς που έχουν προχωρήσει σε γνώση «να μην γίνονται κοινωνοί των δαιμονίων», κάτι που την εποχή εκείνη ήταν συνηθισμένο να γίνεται με τους πιστούς, να πηγαίνουν δηλαδή σε συνεσιώσεις που γινόντουσαν σε ειδωλολατρικούς ναούς, κάτι ανάλογο που γίνεται και σήμερα όπου οι πιστοί συμμετέχουν ενεργά πλέον σε όλες τις εορταστικές εκδηλώσεις που είναι αποτέλεσμα επικράτησης αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών με χριστιανικό μανδύα. **Δεν παραλείπουν να έχουν ενεργή συμμετοχή σε όλες τις λεγόμενες μεγάλες εορταστικές εκδηλώσεις Χριστουγέννων, Πάσχα, Αποκριάς, κλπ.**

Είναι αδιανόητο για παράδειγμα τα Χριστούγεννα να μη στολίσουν το λεγόμενο "χριστουγεννιάτικο δένδρο" και πολλές φορές στην κορυφή του βάζουν και τη μασονική πεντάλφα, που είναι ένα καθαρά σατανικό σύμβολο, ή την πρωτοχρονιά να μην κόψουν τη βασιλόπιτα, ακολουθώντας μια ιεροτελεστία που μέσα της έχει αποκρυφισμό και μαγεία.

Είναι αδιανόητο να μη συμμετέχουν στις διάφορες **αποκριάτικες εκδηλώσεις**, που τις δικαιολογούν σαν πολιτιστικές εκδηλώσεις, ενώ γνωρίζουν και διακηρύττουν ότι όλα αυτά είναι αναβίωση αρχαίων ειδωλολατρικών εθίμων και γενικά όλη την περίοδο των

εορτών **ταυτίζονται και γίνονται ένα με το σύστημα του κόσμου** και δεν γνωρίζεις ποιο είναι το διαχωριστικό και διακριτικό σημείο μεταξύ του αναγεννημένου και του μη πιστού.

Το τραγικό με όλα αυτά είναι πως όταν τους λέγεις ότι ο Θεός θέλει να διατηρούμε καθαρό τον άγιο ναό Του, που είναι το σώμα μας και σε αυτό περιλαμβάνεται και η αποχή από ακάθαρτα ζώα, **αυτό τους ενοχλεί πολύ** και γίνονται επιθετικοί εναντίον μας, αλλά το ότι έχουν αποδεχθεί και ταυτισθεί με τις ειδωλολατρικές δοξασίες δεν τους ενοχλεί καθόλου.

Ο Λόγος του Θεού προχωρεί ακόμα πιο βαθιά στο θέμα και μπαίνει και σε λεπτομέρειες, όπως στην περίπτωση που κάποιος μη πιστός μας καλέσει στο σπίτι του και μας προσφέρει φαγητό που δεν είναι καθαρό σύμφωνα με την Βίβλο. Εφόσον εμείς αυτό δεν το γνωρίζουμε, το ερώτημα είναι «τι θα πρέπει να κάνουμε;» Ο Παύλος δίνει την απάντηση: *«Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ό,τι βάλλεται έμπροσθέν σας, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. Εάν δε τις σας είπη, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τον φανερώσαντα και διά την συνείδησιν»* (Α' Κορινθίους 10:27-28). Πολύ σαφής ο Παύλος, που μας προτρέπει να τρώμε αυτό που είναι που μπροστά σας, εφόσον δεν γνωρίζουμε τι είναι και μην το τρώμε όταν γνωρίζουμε ότι δεν είναι καθαρό.

Στην παραπάνω περίπτωση έχουμε έναν μη πιστό να προσκαλεί για φαγητό κάποιον πιστό. Υπάρχει και η αντίθετη περίπτωση, όπου εμείς σαν πιστοί και με γνώση των αληθειών της Γραφής, προσκαλούμε για φαγητό στο σπίτι μας **ή κάποιον** που δεν είναι πιστός, **ή κάποιον** που είναι μεν πιστός, αλλά πιστεύει ότι μπορεί να τρώγει από όλα τα φαγητά και από αυτά που κατά την Βίβλο είναι "ακάθαρτα", όπως για παράδειγμα χοιρινό φρικασέ, λαγό στιφάδο, κλπ. Το ερώτημα είναι: **«Θα πρέπει να του προσφέρουμε ακάθαρτα πράγματα, επειδή τα τρώγει, για να τον ευχαριστήσουμε;»**

Εάν αυτό το κάνουμε, αμαρτάνουμε ενώπιον του Κυρίου, γιατί εφόσον είναι για εμάς αμαρτία, είναι και για τον άλλον αμαρτία, που εμείς συνειδητά τον κάνουμε να αμαρτήσει, έστω και αν αυτός δεν

έχει την επίγνωση της Αγίας Γραφής. **Εφόσον εγώ κάνω στον εαυτό μου κάτι που πιστεύω σαν σωστό, πως μπορώ να κάνω το αντίθετο από αυτό σε κάποιον άλλον;** Είναι ακριβώς η ίδια περίπτωση με το να θέλω να κάνω σε κάποιον δώρο ένα αντίγραφο αρχαίου ειδώλου, εικόνας ή γλυπτού, εφόσον εγώ δεν δέχομαι να έχω τέτοιες παραστάσεις και αντικείμενα στο σπίτι μου ως αμαρτία, δεν μπορώ να τα προσφέρω σε κάποιον άλλον, επειδή του αρέσουν. Μία τέτοια ενέργεια, να προσφέρει ο πιστός είδωλα σαν δώρο δεν θα το έκανε ποτέ, όμως το κάνει με μεγάλη ευκολία σε άλλες περιπτώσεις, όπως είναι τα φαγητά, ή χριστουγεννιάτικες, αποκριάτικες και πασχαλινές φιγούρες, οι οποίες επάνω τους έχουν αναπαραστάσεις ειδωλολατρικών εθίμων και λατρειών, ή διάφορα άλλα δώρα, τα οποία επάνω τους έχουν διάφορα αποκρυφιστικά σύμβολα, όπως πεντάλφες, φίδια, κλπ.

Όταν κάποιος πιστέψει στον Ιησού και αναγεννηθεί, τα είδωλα που έχει στο σπίτι μου, όχι μόνο δεν μπορεί να τα εμπορευτεί για να κερδίσει χρήματα, επειδή οι άλλοι τα πιστεύουν, αλλά θα πρέπει να τα πετάξει έξω από το σπίτι του. Εάν κάνει το αντίθετο, τα πωλήσει ή τα χαρίσει, με αυτό τον τρόπο εισαγάγει στα σπίτια των άλλων πνεύματα πονηρίας που τα αντικείμενα αυτά αντιπροσωπεύουν και οι άνθρωποι γίνονται δέσμιοι των πονηρών αυτών δυνάμεων. Ο στόχος του πιστού, τώρα που γνώρισε τον Κύριο Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα, είναι να ελευθερώσει τους ανθρώπους από τα δεσμά του Διαβόλου και όχι από έλλειψη σοφίας να τους στείλει στην κόλαση, προσφέροντάς τους δαιμονικά σύμβολα, μέσα από όμορφα και περίτεχνα δώρα.

Έχω βρεθεί σε σπίτια πιστών ανθρώπων, που έχουν στους τοίχους ή στα έπιπλά τους πολλές αναπαραστάσεις αρχαίων θεοτήτων, ειδωλολατρικών εικόνων και αποκρυφιστικών συμβόλων και εφόσον αυτά δεν τα θεωρούν αμαρτία (καθόσον δεν έχουν επίγνωση της αλήθειας), είτε γιατί δεν την έχουν διδαχθεί, είτε γιατί δεν την δέχονται, φυσικό είναι να τα κάνουν δώρα και σε άλλα προσφιλή τους πρόσωπα σε κάποια εκδήλωση, όπως γενέθλια, εορτή, κλπ).

Επίσης, ένας αναγεννημένος πιστός που έχει κατάστημα κρεοπωλείο, ιχθυοπωλείο, σουβλατζίδικο, κλπ, δεν μπορεί να πωλεί ΑΚΑΘΑΡΤΑ κρέατα και ψάρια με το πρόσχημα ότι οι άλλοι, επειδή δεν γνωρίζουν τη Γραφή, τα τρώουν. Αμαρτάνει ενώπιον του Θεού, γιατί ενώ γνωρίζει το θέλημά Του, δεν υπακούει χάρη αισχρού κέρδους. Εμπορεύεται τροφές μη καθαρές ή άλλα πράγματα (όπως τα τσιγάρα) που καταστρέφουν το σώμα και γενικά την υγεία του ανθρώπου. Η Βίβλος λέγει ότι το σώμα μας είναι ναός του Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα μας: *«Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του ΣΩΜΑΤΟΣ σας και διά του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ σας, τα οποία είναι του Θεού»* (Α' Κορινθίους 5'16:19-20).

Επειδή το σώμα μας είναι ναός του Θεού και επειδή έχουμε αγορασθεί "δια τιμής" με το πολύτιμο αίμα του Ιησού, ο Παύλος μας προτρέπει να δοξάζουμε τον Θεό και με το ΣΩΜΑ μας και με το ΠΝΕΥΜΑ μας και όταν εμείς καταστρέφουμε το σώμα μας με ακάθαρτες τροφές, πως είναι δυνατόν να ισχυριζόμαστε ότι δοξάζουμε τον Θεό; Εάν εμείς δεν υπακούσουμε στον Λόγο Του, τότε ο Κύριος θα μας φθείρει: *«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; (μέσα σας). Εάν κάποιος φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, ο οποίος είσθε σεις»* (Α' Κορινθίους 3'16-17). Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η κρίση του Θεού θα έρθει επάνω μας, όταν εμείς γνωρίζουμε την αλήθεια του Λόγου Του και δεν την εφαρμόζουμε.

Ο Θεός είναι άγιος, δίκαιος και *«πυρ καταναλίσκον»*, ο Θεός δεν εμποίζεται, η βάση του θρόνου Του είναι ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΚΡΙΣΗ (Ψαλμός 97:2) και περιμένει από εμάς να υπακούσουμε στον Λόγο Του σε όλες τις λεπτομέρειες, εάν δεν το κάνουμε θα θερίσουμε τους καρπούς της ανυπακοής μας: *«Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρα αυτού θέλει κριθή πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν είσθαι πολλοί. Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις ο εις κατόπιν του άλλου αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού,*

λέγει Κύριος. Διότι εγώ εξεύρω τα έργα αυτών και τους διαλογισμούς αυτών...» (Ησαΐας 55'66:16-18).

Όταν εδώ η Βίβλος λέγει «τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν», αναφέρεται βασικά στις ειδωλολατρικές τελετές που ήταν συνδεδεμένες με τη λατρεία του Σατανά και των πονηρών δυνάμεών του. Το ίδιο ισχύει και για μας σήμερα, γιατί αυτά είναι ακάθαρτα ζώα, που όταν τα φάμε μολύνουν το σώμα μας που είναι ο ναός του Θεού. Το κεφάλαιο 55'66 του Ησαΐα είναι προφητικό και αναφέρεται σε γεγονότα που θα συμβούν στην "ημέρα του Κυρίου", ο οποίος θα έρθει *«εν πυρί»*. Για το θέμα αυτό επανέλθουμε στο 5ο κεφάλαιο.

Εάν δεν έχουμε πεισθεί ότι πρέπει να απέχουμε από ακάθαρτα ζώα ή από ειδωλόθυτα που έχουν θυσιαστεί στα δαιμόνια (είδωλα), ίσως γιατί τα επιχειρήματα που μας παρουσιάζουν δεν τα θεωρούμε επαρκή και φάμε από αυτά, πιστεύω ότι ο Θεός δεν μας το καταλογίζει.

Όταν όμως έχουμε πειστεί, αλλά δεν υπακούμε στον Λόγο Του και τρώμε από ακάθαρτα και ειδωλόθυτα, τότε η ευθύνη μας ενώπιόν Του είναι μεγάλη και θα μας το καταλογίσει.

Ούτε μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το θέμα αυτό δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία, γιατί τίποτα δεν είναι γραμμένο μέσα στον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, χωρίς να έχει τη θέση του, γιατί όπως ήδη αναφέραμε τότε θα έπρεπε να σχίζουμε κάθε σελίδα της Βίβλου, που εμείς νομίζουμε ότι είναι μικρής σημασίας και δεν έχει σχέση με τη σωτηρία μας, αφού αυτή είναι εξασφαλισμένη με τη θυσία του Ιησού Χριστού. Υπακοή λοιπόν ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ στον Λόγο του Θεού και τότε η ζωή μας θα είναι ευλογημένη και θα ευαρεστεί την καρδιά του σωτήρα μας και λυτρωτή μας Ιησού.

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΝΙΚΤΩΝ

«Ουδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα· ουδέ ο ξένος, ο παροικών μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. Και όστις άνθρωπος εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήση και πιάση ζώον ή πτηνόν, το οποίον τρώγεται, θέλει χύσει το αίμα αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· διά την ζωήν αυτής είναι· όθεν είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμιάς σαρκός· διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· πας ο τρώγων αυτό θέλει εξολοθρευθή» (Λευιτικόν ΙΖ/17:12-14).

1. Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Από το νόμο που ο Θεός έδωσε στον Μωυσή, εμείς σήμερα δεν τηρούμε τον **ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟ νόμο**, ότι δηλαδή έχει σχέση με θυσίες ζώων, εορτές, θυμιάματα, κλπ και γενικά ότι λειτουργήματα είχαν οι Λευίτες ιερείς, οι οποίοι με τη σταυρική θυσία του Ιησού καταργήθηκαν. Όλο τον υπόλοιπο **ΗΘΙΚΟ νόμο** τον τηρούμε, γιατί είναι ο ίδιος και σήμερα ντυμένος με τη χάρη του σταυρικού έργου του Ιησού. Οι εντολές που έδωσε ο Θεός στον Μωυσή στο όρος Σινά, εξακολουθούν να ισχύουν ("μη φονεύσεις", "μη μοιχεύσεις", "μή ψευδομαρτυρήσεις", κλπ), γιατί ανήκουν στον ηθικό νόμο και όχι στον τυπολογικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός επιβεβαίωσε τον ηθικό νόμο του Θεού σε πολλές περιπτώσεις και μάλιστα αυτό το τόνιζε ιδιαίτερω. Σε κάποια περίπτωση ένας από τους γραμματείς Τον ρώτησε «ποια είναι η πρώτη όλων των εντολών» (βλ. Μάρκος ΙΒ/12:28-30) και ο Ιησούς του απάντησε μέσα από το Δευτερονόμιο ς'/6:4-5, όπου γράφει «*Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ (ΕΝΑΣ) Κύριος, και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου*».

Σύμφωνα με το Λευιτικό ΙΖ/17:12-14 δεν πρέπει να τρώμε κανένα ζώο (καθαρό βέβαια), εάν πρώτα δεν έχει χυθεί όλο το αίμα του, γιατί η ζωή του είναι μέσα στο αίμα του και εάν δεν το κάνουμε αυτό και φάμε πνικτό ζώο με το αίμα του, τότε ο Κύριος θα εκζητήσει από εμάς τη ζωή του. Όποιος έχει φάει πνικτό ζώο, επειδή δεν γνώριζε το νόμο του Θεού, θα πρέπει να μετανοήσει για την αμαρτία του και να ζητήσει συγχώρεση από τον Κύριο, γιατί Αυτός είναι ο μόνος χορηγός της ζωής, Αυτός δίνει τη ζωή και στο ζώο και δεν έχει δικαίωμα κανένας να την αφαιρέσει πνίγοντάς το, γιατί η ζωή του μένει μέσα του: «*Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής*» (εδ.11). Κανένας επίσης δεν έχει το δικαίωμα να σκοτώσει ζώο χωρίς λόγο, απλά για παιχνίδι, για παράδειγμα όταν σκοτώνει πουλιά, χωρίς να θέλει να τα φάει, αλλά για να μάθει σκοποβολή, κάτι που είναι πολύ συνηθισμένο στα χωριά και ειδικότερα τις παλαιότερες εποχές όπου χρησιμοποιούσαν σφενδόνες και όπλα αεροβόλα (φλόμπερ), κάτι που είχαν κάνει και εγώ όταν ήμουν μικρός, αλλά ευτυχώς δεν ήμουν καλός στο σημάδι και ποτέ δεν είχα σκοτώσει κάποιο πουλάκι.

Ένα ζώο μόνο σε δύο περιπτώσεις έχουμε δικαίωμα ενώπιον του Θεού, να του αφαιρέσουμε τη ζωή: (1) Όταν πρόκειται για καθαρό ζώο, που θα το χρησιμοποιήσουμε για τροφή, αλλά χωρίς όμως να το φάμε με αίμα του, ως πνικτό. (2) Όταν κινδυνεύει η ζωή μας ή η περιουσία μας, για παράδειγμα επιτίθενται λύκοι στα πρόβατά μας, όταν είμαστε σε χωριό.

Ο νόμος περί πνικτών **ποτέ δεν άλλαξε**, ισχύει για πάντα και σε όλες τις εποχές, όπως μας το επιβεβαιώνει και η Καινή Διαθήκη (βλ. Πράξεις ΙΕ/15:18-21). Όταν μας προσκαλέσουν για φαγητό και γνωρίζουμε ότι έχουν πνικτό, δεν πρέπει να το φάμε για να μην τους σκανδαλίσουμε. Εφόσον έχουμε ενδείξεις ή υποψία ότι μπορεί να είναι πνικτό, έχουμε όλο το δικαίωμα να τους ρωτήσουμε. Σε περίπτωση που μας πουν ψέματα, η αμαρτία μένει επάνω τους.

Υπάρχει μεγάλη διαφορά στο εάν θα φάμε ειδωλόθυτο, εφόσον έχουμε την ελευθερία και δεν μας ελέγχει η συνείδησή μας ή εάν θα

φάμε πνικτό. Οι βασικές διαφορές τους είναι οι παρακάτω:

(α) **Το ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΟ**, το λέγει και η ίδια λέξη, που είναι σύνθετη, δηλαδή "είδωλο" και "θυσία", που σημαίνει ότι το ζώο έχει θυσιαστεί στα είδωλα και εφόσον έχει θυσιασθεί, τότε έχει χυθεί και το αίμα του. Μέσα στο κρέας του θυσιασθέντος ζώου δεν υπάρχει πλέον η ζωή του. Φυσικά αναφερόμαστε στα καθαρά ζώα που θυσίαζαν. Οπότε τα ειδωλόθυτα χαρακτηρίζονται από δύο βασικά στοιχεία: **Πρώτον**, είναι καθαρό κρέας που τρώγεται, εκτός βέβαια από τις περιπτώσεις που θυσίαζαν ακάθαρτα ζώα. **Δεύτερον**, έχει χυθεί το αίμα των ζώων αυτών και δεν θεωρούνται πνικτά. Για τον λόγο αυτό ο Παύλος στην Α' Κορινθίους Ι'/10:27 γράφει *«Και εάν κάποιος των απίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ό,τιβάλλεται εμπροσθέν σας, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν»* (Α' Κορινθίους Ι'/10:27-28). Το λέγει αυτό, γιατί εάν το φάμε χωρίς να γνωρίζουμε ότι είναι ειδωλόθυτο, δεν έχουμε αμαρτία, αφού είναι ΚΑΙ καθαρό κρέας ΚΑΙ έχει χυθεί το αίμα της ζωής του.

(β) **Το ΠΝΙΚΤΟ ΖΩΟ**, όταν το φάμε, έστω και εάν είναι καθαρό ζώο που τρώγεται, είμαστε υπόλογοι ενώπιον του Θεού για τη ζωή του ζώου αυτού, καθόσον το αίμα του ζώου αυτού **δεν έχει χυθεί**. και πρέπει να χυθεί, γιατί σύμφωνα με το Λευιτικό ΙΖ/17:11 *«διότι η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς, διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του θυσιαστηρίου· διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν υπέρ της ψυχής»*. Στο εδάφιο αυτό έχουμε δύο χαρακτηριστικά, που μας οδηγούν σε μια συγκλονιστική αποκάλυψη του Λόγου του Θεού: **(1)** Μας αναφέρει ότι το αίμα είναι για την εξιλέωση υπέρ των ψυχών μας, για το σκέπασμα δηλαδή των αμαρτιών μας, και **(2)** Δεν αναφέρεται ειδικά σε θυσίες που έχει διατάξει ο Θεός, αλλά αναφέρεται γενικά στο χύσιμο του αίματος κάθε ζώου, γι' αυτό στο προηγούμενο εδάφιο 10 ο λόγος Του είναι πολύ αυστηρός, σε αυτούς που θα παρακούσουν και φάνε αίμα πνικτού ζώου: *«Και όστις άνθρωπος εκ του οίκου ΙΣΡΑΗΛ ή εκ των ΞΕΝΩΝ των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οιονδήποτε αίμα, θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της ψυχής ήτις τρώγει το αίμα, και*

θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής». Η προειδοποίηση αυτή του Θεού, δεν αφορά μόνο τον οίκο Ισραήλ (και σήμερα γνωρίζουμε ότι δεν αναφέρεται στον κατά σάρκα λαό Ισραήλ, αλλά στον πνευματικό Ισραήλ που είναι η εκκλησία Του), αλλά επεκτείνεται και πιο πέρα και αφορά κάθε ΞΕΝΟ που συναναστρέφεται με τους αγίους του Θεού και φυσικά δεν μπορεί να πει κανείς σήμερα ότι ο νόμος των πνικτών δεν ισχύει για την περίοδο της χάριτος, γιατί ο Πέτρος το ξεκαθάρισε προς την τότε εκκλησία της Ιερουσαλήμ ότι πρέπει να απέχουν *«από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ»* (Πράξεις ΙΕ/15:20).

2. ΠΝΙΚΤΑ και ΧΥΣΙΜΟ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ο Θεός είχε προετοιμάσει πριν γίνει ο κόσμος ένα θαυμαστό σχέδιο για τη σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου, που φανερώνει την καρδιά της αγάπης Του. Είχε προγνώσει ο Υιός Του, ο Ιησούς Χριστός που θα γεννιόταν να είναι *«το Αρνίον το εσφαγμένον, ΠΡΟ καταβολής κόσμου»*. Ο Θεός **προέβλεψε ΠΡΙΝ** την πτώση του ανθρώπου (Ρωμραίους Γ/3:25) και **ενήργησε** μετά την πτώση του (Α' Πέτρου Α/1:18-20, αρχ.κείμενο). Μέχρι όμως να έρθει το πλήρωμα του χρόνου και να γεννηθεί ο Υιός Του, ο Θεός είχε ορίσει τη θυσία των ζώων για την εξιλέωση των αμαρτιών του ανθρώπου. Το αίμα των θυσιασθέντων ζώων που έτρεχε, ήταν το σκέπαστρο (ιλασμός) της αμαρτίας του ανθρώπου, αλλά αυτό όμως δεν γινόταν "άπαξ", δηλαδή μόνο μία φορά, έπρεπε να επαναλαμβάνεται κάθε φορά που ο άνθρωπος αμαρτάνε.

Ο Λόγος του Θεού λέγει ότι είναι *«αδύνατον είναι αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρή αμαρτίας»* (Εβραίους Ι'/10:4). Αυτός ήταν ο ΤΥΠΟΣ, που συμβόλιζε τη μία και μοναδική θυσία που θα γινόταν επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και θα ήταν για πάντα. Όπως το αίμα των θυσιασθέντων ζώων έτρεχε και μέσα σε αυτό ήταν η ζωή, έτσι και ο αναμάρτητος Γιος του Θεού θα έδινε τη δική Του ζωή και θα έχυνε το δικό Του αίμα για να έχει αιώνια ζωή κάθε αμαρτωλός που θα δεχόταν τη θυσία Του αυτή.

Η ζωή κάθε σάρκας είναι στο αίμα και αυτό **το αίμα ο Θεός**

το έδωσε για να σκεπαστούν οι αμαρτίες μας, στην μεν Παλαιά Διαθήκη με τις θυσίες των ζώων, στην δε Καινή Διαθήκη με την "άπαξ" θυσία του Υιού Του. Το αίμα πρέπει να τρέχει, γιατί είναι σύμβολο της σωτηρίας του αμαρτωλού ανθρώπου και δεν πρέπει ο άνθρωπος να το πίνει, όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες που θυσίαζαν και έπιναν το αίμα των ζώων. Ο πιστός ο άνθρωπος, σύμφωνα με το σχέδιο της σωτηρίας του Θεού, **θα "έπινε" αίμα μόνο μια φορά** και αυτό θα ήταν το αίμα της θυσίας του Υιού Του, όπως και ο ίδιος ο Ιησούς το είπε: **«53. Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν ΦΑΓΗΤΕ την σάρκα του υιού του ανθρώπου και ΠΙΗΤΕ το αίμα Αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς (μέσα σας). 54. Όποιος τρώγει την σάρκα Μου και πίνει το αίμα Μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. 55. Διότι η σαρκί Μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα Μου αληθώς είναι πόσις. 56. Όποιος τρώγει την σάρκα Μου και πίνει το αίμα Μου εν Εμοί μένει, και εγώ εις αυτόν»** (Ιωάννης 6:53-56).

Πολλοί που άκουσαν τα λόγια αυτά σκανδαλίστηκαν και έφυγαν. Φυσικά ο Ιησούς Χριστός δεν τους έλεγε να πίνουν το πραγματικό Του αίμα και να γίνουν ανθρωποφάγοι, αλλά να πάρουν μέσα τους Λόγους Του που έχουν αιώνια ζωή, αλλά αυτό για να γίνει έπρεπε να αποδεχτούν τη θυσία Του, που θα έχυνε το αίμα Του γι' αυτούς. Όπως το αίμα των ζώων που έτρεχε σκέπαζε την αμαρτία του ανθρώπου, έτσι και το δικό Του αίμα, που θα το έπιναν πνευματικά, που θα ρουφούσαν τους Λόγους Του θα ήταν το σκέπαστρο των αμαρτιών τους, αλλά σκανδαλίστηκαν γιατί θεώρησαν σκληρό τον λόγο του Ιησού Χριστού, ο οποίος είπε μετά στους μαθητές Του: **«Το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωοποιεί, η σαρκί δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι»** (Ιωάννης 6:63).

Οι άνθρωποι από αρχαιοτάτων χρόνων, που ακολουθούσαν τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο, που αντιπροσωπεύονταν από διάφορες θεότητες, αντί να έχουν την προσδοκία του ερχόμενου Μεσσία και να "πιουν" πνευματικά από το αίμα της θυσίας Του, θυσίαζαν τα ζώα **και έπιναν το αίμα τους**, γιατί ο Διάβολος εκείνο που ξέρει να κάνει πολύ καλά είναι να αντιστρέφει τα σχέδια

του Θεού και να εξαπατά τον άνθρωπο, οδηγώντας τον σε ανταρσία ενώπιον του δημιουργού Του.

Ο Διάβολος όμως δεν σταματά εδώ, επειδή ξέρει ότι "η ζωή είναι στο αίμα", έχει δημιουργήσει μια κερδοφόρα βιομηχανία στον κινηματογράφο με εμπορικές **ταινίες θρίλερ και τρόμου**, που πρωταγωνιστούν βρικόλακες και δράκουλες. Στις ταινίες αυτές παρουσιάζουν ανθρώπους **βρικόλακες, βαμπίρ και δράκουλες**, που πίνουν ανθρώπινο αίμα για να ζήσουν και πολλές από τις ταινίες αυτές χαρακτηρίζονται από τους "κριτικούς" σαν αριστουργήματα της 7ης τέχνης, όπως είναι οι ταινίες **«Ο Δράκουλας των Καρπαθίων»** (Horror of Dracula), **«Φρανκεστάιν»** (Frankenstein), **«Ο δόκτωρ Τζέκυλ και ο κύριος Χάιντ»** (Dr Jekyll and Mr Hyde) και πολλές άλλες. Με αυτόν τον τρόπο ο Διάβολος, με τα δικά του όργανα, έχει περάσει τα μηνύματά του στον άνθρωπο και έχουν υιοθετηθεί από τη σημερινή (πολιτισμένη) κοινωνία μας. Οι ταινίες αυτές δεν είναι φθηνές παραγωγές, αλλά αντίθετα είναι πολυδάπανες υπερπαραγωγές, στις οποίες πρωταγωνιστούν διάσημοι ηθοποιοί, όπως είναι ο Κρίστοφερ Λι (Christopher Lee), ο οποίος έχει συνδέσει το όνομά του με αυτές τις ταινίες.

Κάτι παρόμοιο είναι και με τους **λυκάνθρωπους** στον κινηματογράφο, που διψούν για ανθρώπινο αίμα, που επίσης μερικές από τις ταινίες αυτές έχουν χαρακτηριστεί ως κλασικές και αριστουργήματα, με λαμπρούς πρωταγωνιστές όπως ο Άντονι Χόπκινς (Anthony Hopkins), ο οποίος θεωρείται ένας από τους εμπορικότερους ηθοποιούς της γενιάς μας. Τέτοιες ταινίες είναι: **«Wolfman, ο Λυκάνθρωπος»** (παραγωγή 2010), **«Werewolf, Λυκάνθρωπος ο θρύλος»**. Πολλές φορές στις ταινίες με λυκανθρώπους, δεν βάζουν άνδρες πρωταγωνιστές, αλλά πανέμορφες γυναίκες, για να αυξήσουν την εμπορικότητά τους, όπως είναι η ταινία **«Blood & Chocolate»** (παραγωγή 2010). Υπήρχε και μία ξένη τηλεοπτική σειρά με τίτλο **«Lost Girl»** με πρωταγωνίστρια μια όμορφη γυναίκα βαμπίρ, την οποία σειρά πρόβαλλε στην Ελλάδα το κανάλι Mega, πριν το 2018.

Οι λυκάνθρωποι δεν είναι γέννημα της φαντασίας των λογοτε-

χνών και του κινηματογράφου, αλλά είναι πραγματικότητα, πρόκειται για ανθρώπους που είναι τέλεια παραδομένοι στον Σατανά και το σώμα τους έχει γίνει κατοικία των δαιμόνων, που έχουν επιφέρει τρομερές σωματικές αλλαγές επάνω τους και τους έχουν δώσει ασυνήθιστη δύναμη, όπως συνέβη και με το περιστατικό του δαιμονιζόμενου Γαδαρηνού, που έσπαγε τις αλυσίδες που τον είχαν δέσει και κανένας δεν μπορούσε να τον δαμάσει (βλ. Λουκάς, κεφ.Ε/5).

Στις αρχαίες λατρείες, όταν υπήρχαν **ανθρωποθυσίες**, οι ιερείς μάζευαν το αίμα του θυσιασθέντα και το έπιναν για να πάρουν δύναμη. Φυσικά, ο Διάβολος το ίδιο κάνει και σήμερα, όπου κατά καιρούς αποκαλύπτονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης διάφορες αποκρυφιστικές τελετές, στις οποίες γίνονται και ανθρωποθυσίες. Επίσης κατά καιρούς ακούμε σε ειδήσεις για ανθρώπους **κανίβαλους**, δηλαδή άνθρωποι να τρώνε ανθρώπους, είτε αφού τους μαγειρεύουν, είτε τρώνε ωμό το κρέας τους, που μέσα έχει και το αίμα τους. Τα άτομα αυτά είναι κάτω από την επήρεια πονηρών δαιμονικών πνευμάτων.

Όλα αυτά δεν πρέπει να τα προσπερνούμε σαν ένα είδος κινηματογραφικής τέχνης και κουλτούρας. Πολλοί λένουν "εμάς δεν μας πειράζει, γιατί αυτά δεν είναι αλήθεια" και όμως εφόσον υπάρχει ο Διάβολος, αυτά που παρουσιάζει ανοιχτά στον κόσμο ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ, γιατί εφαρμόζονται σε σατανιστικές λατρείες, στις οποίες το χύσιμο του αίματος έχει κυρίαρχη θέση. Ότι η Βίβλος λέγει να μην κάνουμε, αυτό κάνει ο Διάβολος και στο τέλος μας το παρουσιάζει καμουφλαρισμένο σαν υψηλή τέχνη, πολιτισμό και πρόοδο, ενώ πίσω από όλα αυτά βρίσκονται απόκρυφες τελετές και μαγείες.

Γι' αυτό είναι μεγάλη αμαρτία ενώπιον του Θεού ο άνθρωπος σε όλες τις εποχές να πίνει το αίμα των ζώων, τρώγοντας πνικτά. Το ειδωλόθυτο ζώο, εάν το φάγει ο πιστός δεν είναι αμαρτία, εφόσον αυτό είναι καθαρό ζώο και η συνείδηση του δεν τον ελέγχει, **γιατί το αίμα του έχει χυθεί** και αυτό το κάνει για να μη σκανδαλιστεί ο ασθενής αδελφός εν Κυρίω. Το πνικτό όμως εάν το φάγει ο πιστός έχει μεγάλη αμαρτία και εδώ δεν ισχύει ότι το κάνει για να μη σκαν-

δαλίσει τον ασθενή αδελφό του, εδώ εφόσον γνωρίζει ότι είναι πνικτό οφείλει να πάρει θέση και να απέχει.

Δεν υπάρχει σκάνδαλο όταν υπακούς στις εντολές του Θεού, υπάρχει για σένα ευλογία, γιατί ότι σπέρνεις, αυτό και θερίζεις. Για παράδειγμα, όταν μιλάμε σε κάποιον τον Λόγο του Θεού και με αγάπη προσπαθούμε να τον πείσουμε ότι πρέπει να δώσει την καρδιά του στον Ιησού και αυτός μας προτρέψει να πούμε ένα "αθώο" ψέμα, ή να μας προσφέρει ένα τσιγάρο, ή να μας ζητήσει να ακούσουμε ένα πονηρό ανέκδοτο, ή γενικά να μας ζητήσει κάτι που δεν είναι σύμφωνο με τον Λόγο του Θεού, εμείς για να μην τον σκανδαλίσουμε ή να μην τον "προσβάλουμε" **θα πρέπει κάνουμε αυτό που μας ζήτησε;** Φυσικά αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί αμέσως εμείς γινόμαστε αναξιόπιστοι σε αυτό που του λέμε. Απλά σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να ενεργούμε με σοφία, ώστε εμείς να μη γίνουμε η αιτία να τον σκανδαλίσουμε.

Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός συνέχεια συναναστρεφόταν με αμαρτωλούς και τον κατηγορούσαν ότι ήταν *«άνθρωπος φάγος και οиноπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών»* (βλ. Ματθαίος ΙΑ/11:19, Λουκάς Ζ/7:34), αλλά ποτέ δεν ταυτίστηκε μαζί τους, αντίθετα αυτοί που δεν τους έλκυε το μήνυμά Του έφευγαν γιατί είχαν σκανδαλιστεί από τον ίδιο τον εαυτό τους, δεν μπορούσαν να αντέξουν την αλήθεια, γιατί η καρδιά τους ήταν πονηρή και σε κάποια περίπτωση αυτό το είπε ο Ιησούς και στους μαθητές Του: *«Μήπως και σεις θέλετε να ν-πάγητε»* (Ιωάννης ς'/6:67).

3. ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΠΝΙΚΤΑ

Ίσως το θέμα περί πνικτών σε πολλούς να τους προκαλεί απορία και να τους προβληματίζει κατά το πόσον σήμερα έχει μικρή ή μεγάλη βαρύτητα ενώπιον του Θεού, πιστεύοντας ότι κανένας πλέον δεν τρώει πνικτά ζώα. Το βασικό σε μια τέτοια περίπτωση, δεν είναι εάν στην πράξη εφαρμόζεται ή όχι σήμερα, αλλά εφόσον το αναφέρει ο Λόγος του Θεού, δεν μπορούμε να το απορρίψουμε και να μην το εξετάσουμε, γιατί έτσι πολλά άλλα θέματα που αφορούσαν ειδικά την εποχή του Ιησού (όπως για παράδειγμα η δου-

λεία, η Ρωμαϊκή κατοχή, κλπ), θα τα απορρίπταμε και δεν ασχολούμαστε καθόλου και σιγά-σιγά με αυτόν τον τρόπο, πιθανόν και να απορρίπταμε το μεγαλύτερο μέρος της Βίβλου. Τα πάντα μέσα στον Λόγο του Θεού έχουν τη θέση του και το Πνεύμα του Θεού που ενέπνευσε τους θεόπνευστους συγγραφείς της Βίβλου, τα έδωσε για να διδάξουν αιώνιες αλήθειες και αποκαλύψεις του Κυρίου.

Πιστεύω ότι η παραπάνω απορία ατόμων που έχουν ζήσει και μεγαλώσει σε μεγάλες πόλεις, να έχει κάποια βάση, επειδή δεν είναι καθόλου εξοικειωμένοι με τα πνικτά ή γνωρίζουν ελάχιστα από διηγήσεις άλλων, αλλά όχι από προσωπική τους εμπειρία. Επίσης πιθανόν να έχουν φάει πολλές φορές πνικτά και να μην το γνώριζαν ή και εάν γνώριζαν κάτι, να μην έδιναν καμιά σημασία, είτε ως μη πιστοί γιατί δεν έχουν γνώση του Λόγου του Θεού, είτε ως πιστοί γιατί ποτέ δεν τους το είχαν διδάξει. Στα χωριά και γενικά στην επαρχία συμβαίνει το εντελώς αντίθετο, γιατί εκεί οι συνθήκες διαβίωσης, αλλά και οι παραστάσεις είναι πολύ διαφορετικές από τις αντίστοιχες των ανθρώπων της πόλης. Στα χωριά ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει πνικτό και πάρα πολλοί έχουν προσωπική εμπειρία.

Εγώ που κατάγομαι από χωριό και έχω μεγαλώσει εκεί, μέχρι που έφυγα για την Αθήνα για να φοιτήσω στο Πανεπιστήμιο έχω προσωπική εμπειρία με τα πνικτά και θα την αναφέρω εδώ σαν δημόσια εξομολόγηση ενώπιον του Θεού, αλλά και σαν παράδειγμα για αποφυγή από άλλους. Το περιστατικό που θα αναφέρω, συνέβη όταν ήμουν σε ηλικία περίπου 16 ετών. Τότε βέβαια δεν είχα πιστέψει ακόμα στον Κύριο Ιησού, αναγεννήθηκα μερικά χρόνια αργότερα, σε ηλικία 21 ετών όταν ήμουν φοιτητής.

Τα βράδια όταν έκανε πολύ κρύο και είχε παγωνιά, πολλοί συγχωριανοί μου πήγαιναν για να σκοτώσουν πουλιά και μετά τα έψηναν στο τζάκι, που την εποχή εκείνη τα περισσότερα σπίτια στα χωριά είχαν τζάκι. Αν θυμάμαι καλά είχα πάει και εγώ 3 - 4 φορές με κάποιον μεγαλύτερό μου. Τα πουλιά (σπουργίτια, κοτσύφια, κλπ) όταν κάνει μεγάλη παγωνιά, τα βράδια πηγαίνουν μέσα σε φυλλωσιές δέντρων και εκεί από το κρύο μένουν ακίνητα. Τότε, εμείς παίρ-

ναμε μαζί μας φακούς και μια στενόμακρη μικρή ξύλινη τάβλα, που ήταν και λίγο πλατιά και πηγαίναμε στα δένδρα, όπου με το φακό προσπαθούσαμε να εντοπίσουμε κάποιο πουλί μέσα στα φυλλώματα των δένδρων, τα οποία συνήθως ήταν λεμονιές, που αφθονούν στην περιοχή του Αιγίου. Όταν βλέπαμε κάποιο πουλάκι, ρίχναμε το φως του φακού επάνω του, ώστε να ζαλιστεί και σε συνδυασμό με το κρύο που έκανε, αυτό δεν μπορούσε να φύγει. Οπότε με την τάβλα το κτυπούσαμε, αυτό έπεφτε κάτω και μετά του στρίβαμε το λαιμό και το πνίγαμε. Με αυτό τον τρόπο όμως το αίμα του έμενε μέσα του, οπότε στη συνέχεια αυτοί που θα τον έτρωγαν, θα έτρωγαν καθαρά πνικτό πουλί με το αίμα του.

Το καταγράψω αυτό σαν μαρτυρία και δοξάζω τον Κύριο Ιησού, τώρα που γνωρίζω την αλήθεια για δύο πράγματα: (1) Προσωπικά δεν σκότωσα ποτέ κανένα πουλί, γιατί εγώ πήγαινα σαν παρέα, αφού ήμουν μικρότερος, περισσότερο εγώ ασχολιόμουν με το φακό. Αυτό βέβαια, δεν με απαλλάσσει καθόλου από την ευθύνη, γιατί και εγώ φέρω την ίδια ακριβώς ευθύνη, ως συνεργός. Άλλωστε ο ηθικός αυτουργός από τον ανθρώπινο νόμο και τιμωρείται αυτός, με ποινή βέβαια ελαφρότερη. Απλά, τώρα που γνωρίζω την αλήθεια, πιστεύω ότι ο Θεός δεν το επέτρεψε, γιατί γνώριζε μέσα στην παντογνωσία Του ότι κάποια ημέρα θα Τον ακολουθούσα συνειδητά και θα αφιέρωνα τη ζωή μου σε Αυτόν. (2) Ποτέ δεν έφαγα κανένα πνικτό, γιατί πιάναμε πολύ ελάχιστα σπουργιτάκια, τα οποία ήταν μικρά και είχαν λίγο κρέας, οπότε τα έπαιρνε αυτός που πήγαινα μαζί του. Πιστεύω ότι και αυτό είναι μια ευλογία του Θεού στη ζωή μου, που επέτρεψε να συμβεί να μην φάγω ποτέ πνικτό.

Έχω ζητήσει από τον Κύριο Ιησού συγχώρεση γι' αυτό που έκανα και Τον ευχαριστώ, γιατί ξέρω ότι με τη δική Του θυσία στο σταυρό του Γολγοθά, που χύθηκε το δικό Του αίμα, εγώ βρήκα την τέλεια συγχώρεση ενώπιόν Του. Αυτός πήρε όλες τις αμαρτίες μου, όλες τις αρρώστιες μου και όλα τα δεσμά του εχθρού. Το δικό Του αίμα που χύθηκε, είναι πλέον εγγύηση για μένα. Όταν είχαν συλλάβει τον Ιησού και οι Ρωμαίοι στρατιώτες τον μαστίγωσαν σκληρά, του ξέσχισαν τις σάρκες και το αίμα Του έτρεχε γύρω. Μετά Του

φόρτωσαν στον ώμο το σταυρό και άρχισε να βαδίζει προς τον τόπο της σταύρωσής Του.

Όπως ο Ιησούς πήγαινε προς τον Γολγοθά το αίμα Του έτρεχε, αλλά και μετά όταν ήταν καρφωμένος στο σταυρό και πάλι το αίμα Του έτρεχε, με αποτέλεσμα από τον τόπο που Τον μαστίγωσαν μέχρι τον Γολγοθά να σχηματιστεί ένα δρομάκι με το αίμα Του **και όποιος περνάει πνευματικά μέσα από το δρομάκι αυτό του αίματος βρίσκει σωτηρία και θεραπεία**, έγινε Αυτός ο αμνός της θυσίας. Από το σταυρό του Γολγοθά ο Θεός άνοιξε μια ΠΗΓΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ και είναι μια ΠΗΓΗ ΑΝΟΙΧΤΗ για σένα και μένα για όλες τις εποχές, που όποιος πηγαίνει σε αυτή πηγή καθαρίζεται.

Αυτό που το αίμα της θυσίας των ζώων δεν μπορούσε να κάνει, αλλά χρειαζόταν ξανά και ξανά θυσία, το έκανε ο Κύριος Ιησούς στο σταυρό με το δικό Του άγιο αίμα, που το έχυσε μια για πάντα: *«Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζη προς την καθαρότητα της σαρκός, πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, ο οποίος διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών έργων εις το να λατρεύετε τον ζώντα Θεόν;»* (Εβραίους 9/13-14).

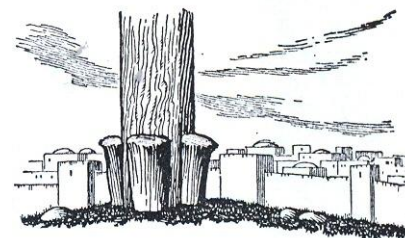
Θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι στην περίπτωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά που διδάσκουν ότι δεν πρέπει να γίνεται ούτε και **μετάγγιση αίματος** για τη θεραπεία ή τη σωτηρία ενός συνανθρώπου μας, δεν έχει καμιά σχέση με την αποχή από πνικτά και αίματος που διδάσκει η Βίβλος. Όταν σε ένα ζώο του αφαιρέσουμε τη ζωή χωρίς να έχουμε πρόθεση να το φάμε, ή του αφαιρέσουμε τη ζωή, αλλά το τρώμε ως πνικτό με το αίμα του, αυτό είναι αμαρτία και ο Θεός θα ζητήσει από εμάς τη ζωή του, γιατί είναι ο μόνος που δίνει ζωή. Το να δώσω σε κάποιον από το αίμα μου που για λόγους υγείας έχει ανάγκη από μετάγγιση αίματος, δεν χάνω εγώ τη ζωή μου, εξακολουθώ να ζω και να υπάρχω, ούτε ο ασθενής μου "παίρνει" τη ζωή για να του το εκζητήσει ο Κύριος.

Εδώ δεν έχουμε καμιά παράβαση του νόμου του Θεού περί

πνικτών, γι' αυτό πιστεύω πως όταν κάποιος Μάρτυρας του Ιεχωβά αρνείται να κάνει μετάγγιση αίματος σε κάποιο πρόσωπο της οικογένειάς του και αυτό κινδυνεύει να χάσει τη ζωή του, πολύ σωστά επεμβαίνει ο Εισαγγελέας (είτε αυτεπάγγελτα, είτε κατόπιν καταγγελίας) και διατάσσει άμεση μετάγγιση αίματος.

Ο νόμος λοιπόν του Θεού για τα πνικτά, ποτέ δεν καταργήθηκε και ισχύει σε όλες τις εποχές και σήμερα στον 21ό αιώνα. Αυτό δίδασκαν οι απόστολοι στους εθνικούς που πίστευαν, αυτό δίδασκε ολόκληρη η πρώτη εκκλησία, αυτό πρέπει να διδάσκουμε και εμείς σήμερα να εφαρμόζει ο λαός του Θεού:

«Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα Αυτού. Όταν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μiasμάτων των ΕΙΔΩΛΩΝ και από της ΠΟΡΝΕΙΑΣ και του ΠΝΙΚΤΟΥ και του ΑΙΜΑΤΟΣ. Διότι ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον» (Πράξεις 15/18-21).

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

«Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του ΣΩΜΑΤΟΣ σας και διά του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ σας, τα οποία είναι του Θεού» (Α' Κορινθίους 5'16:19-20).

1. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑ

Το σώμα μας είναι ναός του αγίου Θεού και επειδή σαν πιστοί έχουμε αγορασθεί *«δια τιμής»*, με το πολύτιμο αίμα του Ιησού, η προτροπή του Παύλου είναι να δοξάσουμε τον Θεό και με το ΣΩΜΑ μας και με το ΠΝΕΥΜΑ μας, που σημαίνει ότι πρέπει να φροντίζουμε το "ναό" του Θεού να είναι καθαρό από κάθε άποψη, σωματική και πνευματική.

Δεν δοξάζουμε τον Θεό με το σώμα μας, όταν αμαρτάνουμε, γιατί συνήθως χρησιμοποιούμε το σώμα μας για να κάνουμε την αμαρτία. Για παράδειγμα, εάν μιλήσουμε άσχημα ή εάν πούμε κάποιο ψέμα, χρησιμοποιούμε τη γλώσσα μας. Εάν κλέψουμε ή εάν κτυπήσουμε κάποιον χρησιμοποιούμε τα χέρια μας. Εάν πέσουμε σε πορνεία ή μοιχεία, χρησιμοποιούμε ολόκληρο το σώμα μας. Το σώμα μας σε κάθε αμαρτία έχει τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

Δεν δοξάζουμε τον Θεό με το σώμα μας, όταν δεν προσευχόμαστε και δεν φάλλουμε σε Αυτόν, γιατί όταν το κάνουμε συμμετέχει όλο το σώμα μας στη λατρεία του Θεού, ή όταν δεν χρησιμοποιούμε τα πόδια μας για να τρέξουμε να αναγγείλουμε τα καλά νέα του ευαγγελίου του Ιησού, ή όταν δεν χρησιμοποιούμε τα χέρια μας για να ευλογήσουμε κάποιον. Πρέπει όλο το σώμα μας να συμμετέχει σε πνευματική δραστηριότητα για τη δόξα του Κυρίου Ιησού.

Δεν δοξάζουμε τον Θεό με το σώμα μας, όταν το καταστρέφουμε με επιβλαβή πράγματα, όπως ναρκωτικά, αλκοολισμό και

επιβλαβείς τροφές, είτε αυτές είναι καθαρές, είτε είναι ακάθαρτες. Με τις **καθαρές τροφές**, επειδή πρέπει να φάμε, γιατί αυτό είναι μια φυσική βιολογική ανάγκη, πολλές φορές έχουμε πρόβλημα, γιατί γνωρίζουμε ότι έχουν μέσα τους πολλές επιβλαβείς ουσίες, όπως συντηρητικά, ορμόνες και διάφορα άλλα συστατικά που βάζουν στο εμπόριο για να έχουν μεγάλη κατανάλωση. Στις περιπτώσεις αυτές, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι, πριν το φαγητό πάντα να προσευχόμαστε ο Κύριος Ιησούς να αναλάβει το φαγητό μας, να το καθαρίσει, να το αγιάσει και να είναι καλό για την υγεία μας.

Με τις **ακάθαρτες τροφές** όμως δεν είναι το ίδιο. Εφόσον γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αυτό που τρώμε είναι επιβλαβή για την υγεία μας, δεν πρέπει να το κάνουμε, γιατί μολύνουμε και καταστρέφουμε το ναό του Θεού, που είναι το σώμα του αναγεννημένου πιστού και εφόσον το κάνουμε αυτό απειθούμε στον δικό Του Λόγο, που μας προτρέπει να καθαρίζουμε τους εαυτούς μας *«από παντός μολυσμού ΣΑΡΚΟΣ και ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, εκπληρώντες αγιοσύνην εν φόβω Θεού»* (Β' Κορινθίους Ζ'7:1).

Για τον λόγο αυτό, ο ίδιος ο Θεός, που είναι ο πλάστης μας γνωρίζει τι μας βλάπτει και έδωσε σαφείς εντολές μέσα στον Λόγο Του για το τι πρέπει να τρώμε και για το τι πρέπει να απορρίπτουμε. Δεν πρέπει κάποιος να θεωρήσει ως επουσιώδες θέμα την καθαρότητα του σώματος ειδικά με τις τροφές και να το προσπεράσει, μη δίνοντας την αξία που πρέπει στην εντολή του Θεού. Εάν το κάνει αυτό με επιπολαιότητα, χωρίς να το εξετάσει, έχει μεγάλη ευθύνη ενώπιον του Θεού και θα θερίσει τις συνέπειες της ανυπακοής του: *«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; (μέσα σας). Εάν κάποιος φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, ο οποίος είσθε σεις»* (Α' Κορινθίους Γ'3:16-17).

Φυσικά εδώ ο Λόγος του Θεού δεν αναφέρεται ότι ο Θεός θα φθείρει τα σώματά μας, το ναό Του, **μόνον** επειδή τρώμε ακάθαρτες τροφές, αυτό θα ήταν μονόπλευρη και λάθος ερμηνεία, αλλά το ίδιο θα συμβεί και όταν δεν τηρούμε ενώπιόν Του και όλες τις εντολές

Του και δεν φροντίζουμε για τον αγιασμό και την καθαρότητά μας.

2. ΗΣΑΪΑΣ ΚΗ/28 (ολίγον εδώ και ολίγον εκεί)

Πολλοί για να στηρίξουν την άποψή τους ότι ο Θεός κατήργησε το διαχωρισμό των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα και ότι πλέον μπορούμε να τρώμε απ' όλα τα είδη των ζώων, παίρνουν όχι ολόκληρα εδάφια της Γραφής, αλλά παίρνουν ξεκομμένα μικρές εκφράσεις και εκεί επάνω στηρίζουν ολόκληρες θεωρίες με αυθαίρετο τρόπο. Τέτοιες εκφράσεις, για τις οποίες ήδη αναφερθήκαμε με λεπτομέρειες, **είναι οι παρακάτω**, αλλά εδώ τις επαναλαμβάνουμε συγκεντρωτικά, καθόσον στη συνέχεια θα αναφερθούμε σε έναν βασικό ερμηνευτικό κανόνα που μας δίνει ο προφήτης Ησαΐας, ώστε να βγάζουμε ασφαλή συμπεράσματα:

1. «Από ΠΑΝΤΟΣ ΦΑΓΗΤΟΥ το οποίον τρώγεται...» (Γένεσις ζ'/6:21)
2. «ΠΑΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, το οποίον ζη...» (Γένεσις Θ/9:3)
3. «Όσα ο Θεός ΚΑΘΑΡΙΣΕ, συ μη λέγε βέβηλα...» (Πράξεις Ι'/10:15)
4. «Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδείς διά ΦΑΓΗΤΟΝ...» (Κολοσ.Β/2:16)
5. «Προσταζόντων ΑΠΟΧΗΝ βρωμάτων... » (Α' Τιμόθεου Δ/4:3)
6. «Διότι ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ Θεού (είναι) καλόν... » (Α' Τιμόθεου Δ/4:4)
7. «Δεν μολύνει τον άνθρωπον το ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εις το στόμα. . » (Ματθαίος ΙΕ/15:11).

Οι παραπάνω 7 εκφράσεις όπως είναι απλά γραμμένες, μπορούν πολύ εύκολα κάποιον, που δεν έχει "επίγνωση" και αποκαλυπτικό λόγο να οδηγηθεί σε λάθος συμπεράσματα. Ο Θεός όμως έχει φροντίσει να μας προφυλάξει, γι' αυτό μας διδάσκει πως πρέπει να εξετάζουμε τον Λόγο Του, ώστε να μην σκοντάψουμε και πέσουμε και έτσι παγιδευτούμε. Στον Ησαΐα ΚΗ/28:9-13 μας δείχνει αυτόν τον τρόπο και προσέξτε ιδιαίτερα τα εδάφια 10 και 13:

«9. Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και τίνα θέλει κάμει να καταλάβη την διδασκαλίαν; αυτοί είναι ως βρέφη απογελακτισμένα, απεσπασμένα από των μαστών. 10. Διότι με ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ επί ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ, με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με ΣΤΙΧΟΝ επί ΣΤΙΧΟΝ, στίχον επί στίχον, ΟΛΙΓΟΝ ΕΔΩ, ΟΛΙΓΟΝ ΕΚΕΙ,

11. διότι με χεΐλη ψελλίζοντα και με άλλην γλώσσαν θέλει ομιλεί προς τούτον τον λαόν· 12. προς τον οποίον είπεν: "Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσητε τον κεκοπιασμένον, και αύτη είναι η άνεσις· αλλ' αυτοί δεν ηθέλησαν να ακούσωσι."

13. Και ο λόγος του Κυρίου θέλει είσθαι προς αυτούς διδασκαλία επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί· **διά να περιπατήσωσι και να προσκόπωσιν εις τα οπίσω και να συντριφθώσι και να παγιδευθώσι και να πιασθώσι**» (Ησαΐας ΚΗ/28:9-13).

Ο Ησαΐας ερωτά, "ποιος είναι αυτός που θα μπορέσει να διδάξει τη σοφία και ποιον θα κάνει να καταλάβει τη διδασκαλία του Θεού", γιατί όλοι αυτοί που ακούν τον Λόγο του Θεού είναι νήπια, που μόλις τώρα απογαλακτίστηκαν, δεν μπορούν να τον καταλάβουν. Τον Λόγο του Θεού για να τον εννοήσει κάποιος δεν μπορεί να τον πάρει ξεκομμένο, αλλά θα τον πάρει σαν ένα ενιαίο σύνολο, θα αρχίσει να εξετάζει διδασκαλία με διδασκαλία, κεφάλαιο με κεφάλαιο, στίχο με στίχο, εδάφιο με εδάφιο, λίγο εδώ και λίγο εκεί. Ο Λόγος του Θεού πνευματικώς ανακρίνεται και πνευματικώς ερμηνεύεται, δεν είναι για τον καθένα, είναι μόνο γι' αυτούς που δεν ζητούν απλά, **αλλά που εκζητούν τον Κύριο** με όλη τους την καρδιά, δεν είναι γι' αυτούς που απλά ποθούν, αλλά επιποθούν την αλήθεια. Εάν δεν έχουν αυτή τη θερμή και το ζήλο, εάν εξετάζουν τα πράγματα του Θεού επιφανειακά και επιπόλαια, εάν η καρδιά τους δεν είναι ειλικρινής, δεν θα μπορέσουν ποτέ να οδηγηθούν στην αλήθεια.

Γι' αυτό και ο Θεός τον Λόγο Του δεν τον έχει τυποποιημένο, σαν ένα νομικό σύγγραμμα, που με κατανοητή σειρά αναφέρει άρθρο 1, άρθρο 2, άρθρο 3, κλπ, κλπ, ώστε να μπορεί να τον καταλάβει ο οποιοσδήποτε, αλλά τον έχει σαν "κωδικοποιημένο" και τις αλήθειες Του θα πρέπει να ψάξουμε με καρδιά ταπεινή για να τις ανακαλύψουμε και θα τις βρούμε ολίγον εδώ και ολίγον εκεί, διδασκαλία με διδασκαλία, στίχο με στίχο, ώστε αυτοί που δεν έχουν αυτή την εκζήτηση «να περιπατήσουν και να προσκόψουν εις τα οπίσω, να συντριφθούν, να παγιδευτούν και να πιασθούν».

Αυτός είναι ο τρόπος ερμηνείας της Γραφής, που ο Ησαΐας

μας δείχνει. Ένα εδάφιο ποτέ δεν το παίρνουμε μεμονωμένο, αλλά για να βγάλουμε ασφαλή και αξιόπιστα συμπεράσματα, θα πρέπει να ακολουθούμε τους βασικούς ερμηνευτικούς κανόνες της Βίβλου. Βασικά εξετάζουμε 5 στοιχεία: **(1)** Σε τι αναφέρονται τα αμέσως προηγούμενα και επόμενα εδάφια, τα οποία συνήθως αποτελούν μέρος και του υπό εξέταση εδαφίου. **(2)** Σε τι αναφέρεται ολόκληρο το κεφάλαιο μέσα στο οποίο περιέχεται το επίμαχο εδάφιο και ποιο είναι το βασικό μήνυμα που ο συγγραφέας θέλει να μας δώσει. **(3)** Σε ποιές άλλες περιπτώσεις η Βίβλος αναφέρεται για το ίδιο ακριβώς θέμα και ποιες είναι οι ομοιότητες και οι αντιθέσεις της περιγραφής. **(4)** Σε ποιους απευθύνεται ο συγγραφέας και ανάλογα σε ποιους απευθύνεται, είναι και η ερμηνεία πολλές φορές αυτονόητη. Για παράδειγμα το ευαγγέλιο του Λουκά απευθύνεται στους Έλληνες πιστούς, το κατά Μάρκον στους Ρωμαίους, το κατά Ματθαίον στους εξ Ιουδαίων χριστιανούς και το κατά Ιωάννη απευθύνεται σε όλους για να δείξει ότι ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Θεού Πατέρα εν δυνάμει. **(5)** Ποια είναι τα ήθη και τα έθιμα της εποχής για το θέμα που εξετάζουμε, καθόσον αυτό σε πολλές περιπτώσεις έχει μεγάλη σημασία για τη σωστή εξήγηση ενός εδαφίου.

Σύμφωνα λοιπόν με τα λόγια του Ησαΐα στο κεφ. ΚΗ/28, όταν εξετάζουμε ένα εδάφιο σε συνδυασμό και με τα υπόλοιπα ομοειδή εδάφια της Βίβλου, εύκολα θα οδηγηθούμε στην ακριβή ερμηνεία του και το οποίο εδάφιο στη συνέχεια από μόνο του ερμηνεύει τον εαυτό του. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις για πληρέστερη κατανόηση:

(1) Ενώ στο εδάφιο Γένεσις Ζ/7:2 έχουμε τον διαχωρισμό των ζώων σε καθαρά και ακάθαρτα, την εξήγηση την έχουμε στο εδάφιο Λευιτικό ΙΑ/11:47, όπου αναφέρεται ότι τα καθαρά τρώγονται και τα ακάθαρτα δεν τρώγονται, ενώ πιο πριν ο Θεός στο Γένεσις ζ'/6:21 είχε πει στο Νώε να λάβει «από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται», αλλά εκεί δεν έχουμε **ρητή** αναφορά ότι πρόκειται και για ζώα.

(2) Ενώ στο Ματθαίος ΚΗ/28:29 αναφέρεται να βαπτιζόμαστε στο "όνομα" του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, την εξή-

γηση ποιο είναι το ένα όνομα που ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο Πνεύμα του Κυρίου αναφέρεται πολλές φορές στις Πράξεις των Αποστόλων Β/2:38, Η/8:16, Ι'/10:47, ΙΘ/19:5, όπου αναφέρεται ότι το όνομα «του Πατέρα του Υιού και του αγίου Πνεύματος» είναι Ιησούς και μάλιστα στις περιπτώσεις Ι'/10:47 και ΙΘ/19:5 αναφέρεται ότι το όνομα του «Κυρίου» είναι Ιησούς.

(3) Ενώ ο Θεός διά μέσου των προφητών Του συχνά αναφερόταν σε μελλοντικά γεγονότα, που εκείνη τη στιγμή οι ακούοντες αδυνατούσαν να τα καταλάβουν, αυτά γινόντουσαν πολύ κατανοητά με την εκπλήρωσή τους στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, που σημαίνει ότι στις περιπτώσεις αυτές δεν μπορούμε να παίρνουμε τα λόγια του Θεού ξεκομμένα (χωριστά), αλλά σε συνδυασμό Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, για να καταλήγουμε στο σωστό συμπέρασμα, όπως για παράδειγμα για τη γέννηση του Μεσσία (Ησαΐας Θ/9:6-7 και Λουκάς Α/1:30-33), ή για το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού (Ιωήλ Β/2: 28-29 και Πράξεις Β/2:14-21), ή στην περίπτωση που ο Ιησούς επέστρεψε από την έρημο και διάβασε στη συναγωγή μια προφητεία του Ησαΐα που αφορούσε τη διακονία Του και τελειώνοντας είπε στους συγκεντρωμένους ότι «*σήμερον πληρώθη η γραφή αυτή εις τα ότα υμών*» (Ησαΐας ΞΑ/61:1-2 και Λουκάς Δ/4: 18-21).

3. ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ο νόμος του Θεού στο Λευιτικό ΙΑ/11 για τα καθαρά και τα ακάθαρτα ζώα **δεν έχει αλλάξει**, ισχύει και για εμάς σήμερα. Όλα τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούν αυτοί που απορρίπτουν το νόμο του Θεού και δεν δέχονται ότι είναι και για την περίοδο της Καινής Διαθήκης, είναι τελείως επιφανειακά και χωρίς ισχυρά ερείσματα μέσα από την Βίβλο. Ενώ υπάρχουν σαφείς και καθαρές τοποθετήσεις των αποστόλων ότι εφάρμοζαν την εντολή αυτή του Θεού, αυτοί με πείσμα προσπαθούν να βρουν "αντεπιχειρήματα" για να αποδείξουν το αντίθετο και αυτό το κάνουν από καθαρά δογματικό φανατισμό. **Προσωπικά, δέχομαι και εφαρμόζω το νόμο του Θεού για τα καθαρά και ακάθαρτα και απέχω από ακάθαρτες τροφές.** Όσες φορές έχω ρωτήσει συνομιλητές μου, που έχουν

αντίθετη άποψη, να μου πουν, έστω ένα τεκμηριωμένο επιχείρημα μέσα από την Βίβλο ότι δεν ισχύει για σήμερα ο διαχωρισμός σε καθαρά και ακάθαρτα ζώα, ούτε μια φορά δεν πήρα μια συγκεκριμένη και σαφή απάντηση, πάντα γενικότητες και αναφορά εδαφίων τελείως ξεκομμένα (όπως τα 7 παραπάνω - σελ.65), ή εδάφια τελείως άσχετα με το θέμα.

Πρέπει να ενσκήψουμε στον Λόγο του Θεού και να υπακούσουμε σε αυτόν με πίστη, γιατί «*η ΑΠΕΙΘΕΙΑ είναι καθώς το αμάρτημα της ΜΑΓΕΙΑΣ· και το ΠΕΙΣΜΑ (είναι) καθώς η ΑΣΕΒΕΙΑ και ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ*» (Α' Σαμουήλ ΙΕ/15:23). Μπορεί μέχρι σήμερα να μην εφαρμόζαμε το νόμο του Θεού, γιατί δεν το γνωρίζαμε, ο Κύριος δεν μας καταδικάζει για την άγνοιά μας, κάνει χάρη και έλεος, απαιτεί όμως τώρα που γνωρίζουμε την αλήθεια, να υπακούσουμε στην εντολή Του και να γίνουμε εκτελεστές και όχι ακροατές του Λόγου Του. Ο αποστολος Παύλος έλεγε «*αγνοών έπραξα εν απιστία*» (Α' Τιμόθεου Α/1:13), εδίδωκε τους χριστιανούς, γιατί δεν γνώριζε την αλήθεια, όταν όμως του αποκαλύφθηκε η αλήθεια, παραδόθηκε σε αυτήν και έμεινε πιστός στο να εκτελεί το θέλημα του Κυρίου Ιησού, κάτι που πρέπει να κάνουμε και εμείς, κατά τον Λόγο Του: «*Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε*» (Ιωάννης ΙΔ/14:15).

Όταν ο άνθρωπος έχει φυσική ευεξία και δεν αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας, έχει και πνευματική ευεξία. Το ίδιο συμβαίνει και στην αντίθετη περίπτωση, όταν είναι ευδιάθετος και χαρούμενος, αυτό συντελεί και στη σωματική του υγεία. Η πνευματική μας κατάσταση έχει αντίκτυπο στη φυσική μας κατάσταση και το αντίθετο, δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τον φυσικό εξωτερικό άνθρωπο από τον πνευματικό εσωτερικό άνθρωπο. Η Βίβλος χιλιάδες χρόνια πριν γράφει γι' αυτή τη θαυμαστή αλήθεια: «*Η ευφραϊνομένη καρδιά δίδει ευεξίαν ως ιατρικόν· το δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ξηραίνει τα οστά*» (Παροιμία ΙΖ/17:22). Το ίδιο αναφέρει και ο Ιωάννης με διαφορετική διατύπωση: «*Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου*» (Γ' Ιωάννου, εδ.2). Όταν υπακούμε στον Λόγο του Θεού, δεν έχουμε μόνο ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ, αλλά έχουμε και μία ΠΗΓΗ ΥΓΕΙΑΣ. Όλο το είναι μας, σώμα, πνεύμα και ψυχή, απο-

τελεί ένα ενιαίο σύνολο και δεν χωρίζεται, γι' αυτό ότι συμβαίνει στην ψυχή μας, έχει αντίκτυπο στο σώμα και το αντίθετο, ο Παύλος που γνωρίζοντας το θέλημα του Κυρίου είναι να υγιαίνουμε κατά πάντα, δίνει τη συμβουλή: «*Είτε λοιπόν τρώγετε, είτε πίνετε, είτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εις δόξα Θεού*» (Α' Κορινθίους Ι'/10:31).

4. ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΕΙΑ

Η διατροφή του ανθρώπου είχε την ακόλουθη πορεία: Από τη δημιουργία μέχρι την πτώση του έτρωγε φρούτα, ξηρούς καρπούς και σπόρους (Γένεσις Α/1:29). Μετά την πτώση του προστέθηκαν και τα λαχανικά (Γένεσις Γ/3:18). Μετά τον κατακλυσμό προστέθηκαν στη διατροφή του και τα καθαρά κρέατα (Γένεσις Ζ/7:2-3, Θ/9:1-6). **Φρούτα**, δημητριακά γενικά, **λαχανικά** και **καθαρά κρέατα** είναι οι βασικές τροφές του ανθρώπου και αποτελούν την υγιεινή διατροφή του.

Σήμερα, πολλοί διαιτολόγοι συστήνουν το διαιτολόγιο της Βίβλου, ως το πλέον αξιόπιστο για τη σωστή διατροφή του ανθρώπου. Τα φρούτα, σε σύγκριση με το καθαρό κρέας, είναι πιο υγιεινά, γιατί με την υπερβολική χρήση του κρέατος που περιλαμβάνει κορεσμένα λίπη και χοληστερόλη, αυξάνει ο κίνδυνος για τη δημιουργία διαφόρων προβλημάτων υγείας, όπως υπέρταση, καρδιοπάθειες, καρκίνο, παχυσαρκίας, διαβήτη και άλλων ασθενειών. Γι' αυτό πολλοί γιατροί συστήνουν όχι πολύ κρέας και να είναι άπαχο και καλοψημένο.

Ένα από τα ζώα, που σύμφωνα με τον Λευιτικό νόμο του Θεού, είναι πολύ επιβλαβές για την υγεία του ανθρώπου, είναι ο **χοίρος**. Το ζώο αυτό είναι επιβλαβές λόγω της **τριχινίασης**, μίας ασθένειας που πολύ εύκολα το προσβάλλει. Η τριχινίαση διεθνώς είναι γνωστή ως **Trichinella Spiralis**. Πρόκειται για μια ασθένεια που προσβάλλει τον άνθρωπο και τα ζώα και η οποία, αν δεν προσεχτεί και δεν θεραπευτεί έγκαιρα, μπορεί να έχει βαριές επιπτώσεις για τη ζωή και την υγεία. Προκαλείται από την είσοδο μέσα στον οργανισμό μικρών σπειροειδών σκουληκιών 1-3 χιλιοστά, που ζουν ως παράσιτα σ' αυτόν, για πολύ καιρό. Θα τα βρούμε στην αρχή στα τοιχώματα του εντέρου, όπου εισέρχονται με την τροφή. Εκεί ο

θηλυκός σκώληκας γεννά τα έμβρυά του (ελευθερώνει νύμφες) που εισέρχονται στους μυς του ζώου (ή του ανθρώπου) και σχηματίζουν κύστες. Όταν φαγωθεί ο μολυσμένος μυς του ζώου, τότε εμφανίζεται η τριχινίαση στον άνθρωπο. Με το πέρασμα των ημερών εμφανίζονται ενήλικα σκουλήκια που με την κυκλοφορία του αίματος μεταφέρονται σ' ολόκληρο το σώμα και κυρίως στα άκρα. Τα έμβρυα προσαρμόζονται εύκολα εκεί κι αναπτύσσονται κανονικά. Τα συμπτώματα της τριχινίασης είναι υψηλός πυρετός, πρήξιμο, κοκκινίλα στο πρόσωπο και στα μάτια, φωτοφοβία και δυνατοί μυϊκοί πόνοι. Πιο εύκολα από την τριχινίαση προσβάλλονται τα μικρά παιδιά

Η τριχινίαση δεν προκαλείται μόνο από το χοιρινό κρέας, αλλά και όλα τα νωπά καθαρά κρέατα, **που δεν είναι καλά ψημένα** και περιέχουν μέσα τους κύστες με τριχίνες. Τα γουρούνια θεωρούνται η πηγή της τριχινίασης επειδή μολύνονται με τη βρώση ωμών απορριμμάτων και από κατάλοιπα μολυσμένων τροφών. Η τριχινίαση προκαλείται επίσης και από την επαφή με κατοικίδια ζώα που τρώνε ωμά κρέατα. Το ότι ο Θεός απαγόρευσε στον άνθρωπο να τρώει από ορισμένα είδη ζώων, καθώς και από πνικτά, αυτό για τον άνθρωπο εάν το τηρήσει, είναι μια ασπίδα προστασίας του σώματός του από διάφορα μικρόβια, μολύνσεις και αρρώστιες και έτσι αποφεύγει πολλά προβλήματα.

Σε ένα αυτοκίνητο που έχει φτιαχτεί για να δουλεύει με βενζίνη, δεν μπορούμε να του βάλουμε πετρέλαιο, εάν το κάνουμε θα καταστρέψουμε τη μηχανή του, γιατί ο κατασκευαστής (δημιουργός) δεν του έχει αυτές τις προδιαγραφές. Το ίδιο συμβαίνει και με το σώμα μας, που ο δημιουργός Θεός, ο πλάστης μας, το έχει φτιάξει με σοφία και τελειότητα και του έχει δώσει συγκεκριμένες προδιαγραφές για να διατηρείται εύρωστο, ακμαίο και υγιές. Ο Θεός είναι άγιος και καθαρός και σιχαίνεται την αμαρτία και τη βρωμιά, θέλει το σώμα μας που είναι το κατοικητήριό Του (όταν βαπτισθούμε με το Πνεύμα Του) να είναι καθαρό, αγνό και υγιές. Η αμαρτία και η αρρώστια ήρθαν στον κόσμο με την πτώση του ανθρώπου στον κήπο της Εδέμ, αλλά ο Ιησούς έδωσε το αίμα Του και πήρε και τις αμαρτίες μας και τις αρρώστιες μας και ευαρεστείται όταν εμείς υπακούμε

στον άγιο Λόγο Του και δεν αμαρτάνουμε, προσέχοντας να διατηρούμε τα σώματά μας υγιή, όσο βέβαια μπορούμε γιατί τα πάντα γύρω μας είναι μολυσμένα, όχι μόνο οι τροφές, καθαρές και ακάθαρτες, αλλά και το περιβάλλον με τα καυσαέρια και με κάθε άλλου είδους μόλυνση που έχει επιφέρει ο πολιτισμός.

Η δική μας ευθύνη ενώπιον του Θεού είναι να κάνουμε το δικό μας μέρος και να απέχουμε από αυτά που ο Θεός τα έχει ξεχωρίσει ως ακάθαρτα και βλαβερά για την υγεία μας. Όταν δεν υπακούμε στον Λόγο Του και έχουμε προβλήματα υγείας εξαιτίας των τροφών που φάγαμε, τότε δεν μπορούμε να πάμε μπροστά Του με θάρρος και παρρησία και να του ζητήσουμε θεραπεία, είμαστε απειθείς στον Λόγο Του και η **«απειθεία είναι όπως το αμάρτημα της μαγείας»**.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, πιστοί και μη, που τους αρέσει να τρώνε μπριζόλες μισοψημένες με αίμα, αυτό είναι βλαβερό για την υγεία, έστω και εάν το ζώο είναι καθαρό (αρνάκι, μοσχαρακι, κλπ), γιατί μέσα του θα έχει μικρόβια, ίσως τριχίνες και επίσης δεν επιτρέπεται από τον Λόγο του Θεού ο άνθρωπος να "πίνει" με οποιονδήποτε τρόπο αίμα ζώου και όταν τρώγει ωμό κρέας ή μισοψημένο κρέας, τότε τρώγει και το αίμα του. Είναι λάθος που πολλοί λέγουν ότι τους αρέσει να τρώνε ωμό κιμά, πιστεύω ότι κάποια πονηρή δύναμη τους προτρέπει σε αυτό, για να πηγαίνουν ενάντια στο θέλημα του Θεού, που έχει διατάξει αποχή από πνικτά.

♦ Για να διατηρούμε το σώμα μας υγιές και καθαρό, μπορούμε να εφαρμόζουμε καθημερινά τις παρακάτω βασικές αρχές υγιεινής, τις οποίες μπορούμε μεν να τις χαρακτηρίσουμε ως απλές, αλλά είναι πολύ αποτελεσματικές, εφόσον δεν τις αμελούμε:

(1) **Καθαρός αέρας:** Πρέπει να αποφεύγουμε χώρους που είναι αποπνικτικοί από καπνούς, αιθάλη, τσιγάρα κλπ. Επιστημονικές έρευνες απέδειξαν ότι το κάπνισμα ευθύνεται κατά πολύ για τον καρκίνο του αναπνευστικού συστήματος, το εμφύσημα, τις καρδιοπάθειες και άλλες ασθένειες. Η νικοτίνη που διαποτίζει το σώμα, καθιστά δύσκολο το κόψιμο του καπνίσματος, το οποίο είναι πηγή πολλών ασθενειών.

(2) Σωματική ανάπαυση: Πολλές φορές παίρνουμε ένα χάπι για να σταματήσει ή να ανακουφίσει τον πόνο μας, αλλά εάν δεν αναπαυθούμε δεν γίνεται τίποτα. Συνήθως τα συμπτώματα από τα οποία αγωνιζόμαστε να απαλλαγούμε, στην πραγματικότητα είναι οι προσπάθειες του ίδιου του σώματος για να καταπολεμήσει την ασθένεια. **Ο πυρετός, η υπεραιμία, η κόπωση είναι αποδείξεις ότι το σώμα μας εργάζεται σκληρά για τη θεραπεία μας, όταν έχουμε πρόβλημα.** Η ανάπαυση είναι το καλύτερο φυσικό φάρμακο για την καθημερινή κακομεταχείριση της διάνοιας και του σώματος. Πρέπει να βρίσκουμε χρόνο για ψυχαγωγία και ανάπαυση, ώστε να ανακουφιστούμε από τις επαγγελματικές και οικογενειακές ευθύνες. Χωρίς την απαιτούμενη ανάπαυση του σώματος, οι άνθρωποι συχνά γίνονται ανήσυχoi και ευερέθιστοι και επιρρεπείς σε ασθένειες. Ο Θεός που δημιούργησε τον άνθρωπο και γνωρίζει τις φυσικές του ανάγκες, **του έδωσε και μία ημέρα για να αναπαύεται.** Η έβδομη ημέρα που του έδωσε ο Θεός, δεν την έδωσε μόνο για πνευματικό σκοπό, για να Τον λατρεύει, αλλά και για να ξεκουράζεται σωματικά. Ο ίδιος ο Θεός "τυπολογικά" έδωσε το παράδειγμα όταν "αγίασε", την έβδομη ημέρα, όταν δηλαδή την ξεχώρισε και *«ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού»* (Γένεσις Β/2:2). Δεν αναφέρομαι στην πνευματική σημασία της έβδομης ημέρας, γιατί ο αντίλογος αυτών που δεν έχουν επίγνωση του Λόγου του Θεού είναι ότι αυτό δεν ισχύει στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, γιατί ο Θεός κατήργησε την ημέρα του Σαββάτου, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουν πως ο Θεός ότι κάνει, το κάνει να λειτουργεί με τέλειους νόμους και ο ανθρώπινος οργανισμός πάντα χρειάζεται να αναπαύεται, γι' αυτό και το επιχείρημά τους στην περίπτωση αυτή είναι άστοχο. Ο Θεός δεν θέλει να καταπονούμε το σώμα μας, γιατί είναι ο ναός Του. Ο ύπνος για παράδειγμα είναι πηγής σωματικής ευεξίας και κανένα τονωτικό ή ηρεμιστικό φάρμακο δεν μπορεί να αναπληρώσει ή να υποκαταστήσει τον φυσικό ύπνο.

(3) Σωματική άσκηση: Ο Θεός όταν δημιούργησε τον άνθρωπο του όρισε και εργασία για σωματική άσκηση. Υπάρχουν εργασίες

που απαιτούν ελάχιστες ή καθόλου κινήσεις, που σημαίνει ότι σώμα χρειάζεται πρόγραμμα σωματικής άσκησης για να υπάρχει ευεξία και ευρωστία. Συμβαίνει επίσης και το αντίθετο, υπάρχουν εργασίες που καταπονούν κατά πολύ το σώμα, γεγονός που σημαίνει ότι χρειάζεται περισσότερο ανάπαυση ή ειδικό πρόγραμμα άσκησης. Με τη σωστή άσκηση μπορούμε να ρυθμίσουμε την πίεση του αίματος, το οποίο επίσης βοηθά να φθάνει σε όλα τα σημεία του σώματος και να κρατάει τα άκρα ζεστά. Η άσκηση είναι η καλύτερη θεραπεία για το άγχος, καθώς χαλαρώνει τη φυσική και αισθηματική ένταση και μας βοηθά να είμαστε αισιόδοξοι και καταθλιπτικοί. Η άσκηση γενικά βελτιώνει την όψη μας και μας καθιστά πιο ενεργητικούς, καθυστερώντας τη σωματική και πνευματική κόπωση.

(4) Η ευλογία του νερού: Το νερό από την αρχή της δημιουργίας του ανθρώπου είναι σημαντικός συντελεστής της υγείας του, γι' αυτό πρέπει να πίνουμε πολύ νερό καθημερινά. Επιστημονικά έχει διαπιστωθεί ότι το 70% του σώματος είναι νερό, το 83% περίπου του αίματος είναι νερό και 22% των οστών είναι νερό. Μία από τις ιδιότητες που αποδίδεται στον Ιησού είναι του "ζωντανού νερού", ο ίδιος το είπε αυτό στη Σαμαρείτισσα γυναίκα (βλ. Ιωάννης Δ/4:10-14). Θα πρέπει να γνωρίζουμε πως ότι συμβαίνει στη φυσική δημιουργία, είναι για να μας αποκαλύψει την πνευματική δημιουργία του Θεού, για να μας αποκαλύψει τα θαυμαστά Του σχέδια για τον άνθρωπο. Όλη η δημιουργία "δείχνει" και δοξάζει τον Θεό. Όπως ο Ιησούς είναι το πνευματικό νερό που πρέπει να πίνουμε καθημερινά για να μην διψάσουμε ποτέ και να μην πεθάνουμε σωματικά, έτσι και το φυσικό νερό είναι απολύτως απαραίτητο για τη σωματική μας υγεία, γιατί εάν στερούμε τον οργανισμό μας από την ποσότητα που ο Θεός έχει ορίσει να παίρνει καθημερινά, αυτό γίνεται αιτία πολλών ασθενειών, που μπορούν να οδηγήσουν ακόμα και στο θάνατο.

Δεν πρέπει να παίρνουμε «ΛΙΓΟ Χριστό» στη ζωή μας, γιατί εάν το κάνουμε αυτό, θα οδηγηθούμε σε πνευματική πτώση, που μπορεί να καταλήξει και σε αιώνιο χαμό. Το ίδιο και με το φυσικό νερό, δεν μπορούμε να ζούμε με «ΛΙΓΟ νερό», αλλά με ποσοστό πάνω

από το 70%. Αυτή είναι η τυπολογία μεταξύ του Ιησού, του "ζωντανού νερού" με το "φυσικό νερό", χρειαζόμαστε **«ΠΟΛΥ Χριστό»** στην πνευματική μας ζωή και **«ΠΟΛΥ νερό»** στη φυσική μας ζωή. Καλόν είναι όταν πίνουμε νερό και το θυμόμαστε να κάνουμε μία σύντομη προσευχής ευχαριστίας, λέγοντας: **«Κύριε Ιησού, Σε ευχαριστώ, γιατί Εσύ είσαι το ζωντανό νερό, που πίνω καθημερινά για να ξεδιψώ πνευματικά, κάνε και αυτό το νερό που πίνω τώρα να είναι μια πηγή ευλογίας και θεραπείας για το σώμα μου.....»**. Εφάρμοσέ το στη ζωή σου και θα δεις θαυμαστά αποτελέσματα, ο ίδιος ο Θεός λέγει **«δοκιμάστε Με»**, εφάρμοσε τον Λόγο Του και η υγεία σου θα ανθήσει.

(5) Πνευματική ανάπαυση: Πρέπει σε καθημερινή βάση να φορτίζουμε τις πνευματικές μας μπαταρίες, γιατί αυτό είναι πολύ σημαντικός παράγοντας για τη φυσική και σωματική υγεία μας. Πρέπει καθημερινά να έχουμε μελέτη του Λόγου του Θεού, γιατί αυτό αποτελεί πηγή θεραπείας στο σώμα και την ψυχή: **«Κηρήθρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι· γλυκύτης εις την ψυχήν και ίασις εις τα οστά»** (Παροιμίοι Ις'/16:24). Οι λόγοι του Κυρίου έχουν επάνω μας θεραπευτική δύναμη. Η πνευματική υγεία, μας δίνει και σωματική υγεία και αντίστροφα, αυτά τα δύο είναι αλληλένδετα και δεν μπορούν να διαχωριστούν. Μπορούμε να επαναλαμβάνουμε καθημερινά (με πρόγραμμα) εδάφια της Βίβλου, που έχουν σχέση με τη θεραπεία του σώματός μας και ο Λόγος του Θεού που είναι πνεύμα και ζωή, θα ζωοποιεί και το σώμα μας και το πνεύμα μας, η υγεία του σώματός μας θα είναι πλέον σταθερή και τυχόν ασθένειες θα θεραπεύονται.

Παρακάτω αναφέρουμε μερικά εδάφια που μας βοηθούν να διατηρούμε την υγεία του σώματός μας, τα οποία θα επαναλαμβάνουμε, χρησιμοποιώντας το 1ο ενικό πρόσωπο, στις περιπτώσεις που μπορούμε, καθόσον το θέμα αφορά προσωπικά εμάς. Τα εδάφια θα τα διαβάζουμε δυνατά, με εκφωνούμενο λόγο και όχι από μέσα μας, γιατί εκείνη τη στιγμή πολεμάμε με τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος και εμείς με τα λόγια μας διακηρύττουμε τη νίκη σε αυτό που λέμε: **«Θάνατος και ζωή είναι εις την χείρα της γλώσσης· και οι αγαπώντες αυτήν θέλουνσι φάγει τους καρπούς αυτής»** (Παροιμίες ΙΗ/

18:21). Η γλώσσα μας έχει τη δύναμη να δημιουργεί, να δίνει ζωή ή να θανατώνει, γι' αυτό πρέπει να διακηρύττουμε τον Λόγο του Θεού με πίστη και τα αποτελέσματα θα είναι θαυμαστά επάνω και στο ΣΩΜΑ μας και στο ΠΝΕΥΜΑ μας. Διακήρυξε με πίστη τα παρακάτω:

01. **«Με τις πληγές Σου Ιησού, είμαι θεραπευμένος»** (Α' Πέτρου Β/2:24, Ησαΐας ΝΓ/53:5).
02. **«Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου δεν θέλω στερηθεί ουδενός...»** (Ψαλμός ΚΓ/23:1).
03. **«Εσύ είσαι ο Κύριος ο θεραπεύων με»** (Έξοδος ΙΕ/15:26).
04. **«Κύριε, Εσύ αποστέλλεις τον λόγον Σου, με ιατρεύεις και με ελευθερώνεις από της φθοράς»** (Ψαλμός ΡΖ/107:20).
05. **«Κύριε, Εσύ (κατά τον Λόγο Σου) αποκαθιστάς την υγείαν μου και με ιατρεύεις από των πληγών μου»** (Ιερεμίας Λ/30:17).
06. **«Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και ΔΕΝ λησμονώ όλες τις ευεργεσίες αυτού· τον συγχωρούντα όλες τις ανομίες μου· τον ιατρεύοντα όλες τις αρρώστιες ΜΟΥ· τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν ΜΟΥ· τον στεφανούντά με μέ έλεος και οίκτιρμούς· τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήρας μου· η νεότης μου ανανεούται ως του αετού»** (Ψαλμός ΡΓ/103:1-5).

♦ Για να διατηρούμε το σώμα μας υγιές και καθαρό, πρέπει με πιστότητα να εφαρμόζουμε τους φυσικούς και τους πνευματικούς νόμους του Θεού. Υπακούμε στους φυσικούς νόμους του Θεού, γνωρίζουμε από ποιες τροφές πρέπει να απέχουμε, ως ακατάλληλες για την υγεία του φυσικού σώματός μας, που είναι ο ναός Του και οφείλουμε να το διατηρούμε εύρωστο, υγιή και καθαρό. Όταν ο Θεός επέτρεψε στον άνθρωπο να τρώγει και κρέας, μετά τον κατακλυσμό, του έδωσε σαφείς οδηγίες από ποια κρέατα πρέπει να απέχει. Στο κεφάλαιο ΙΑ/11 του Λευιτικού και στο κεφάλαιο ΙΔ/14 του Δευτερονομίου υπάρχει κατάλογος των ζώων, πουλιών και ψαριών που είναι ακάθαρτα και ακατάλληλα για τον ανθρώπινο οργανισμό και κατάλογος αυτών που τρώγονται.

Καθαρά ζώα για τροφή είναι όσα έχουν **«πόδα δίχληρον»**, «ο-

νύχιον διηρημένον» (σχιστό νύχι) και «αναμασσουν». Καθαρὰ ψάρια είναι όσα έχουν λέπια και φτερά. Από τα πουλιά ακατάλληλα για τροφή είναι τα σαρκοφάγα. Όπως ήδη έχει αναφερθεί από τα ακάθαρτα ζώα, η Βίβλος μας επιστά ιδιαίτερα την προσοχή στο χοίρο: *«Και τον χοίρον, διότι έχει μεν το ονύχιον δίχην, πλην δεν αναμασά. είναι ακάθαρτος εις εσάς. από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει, ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίζει»* (Δευτερονόμιο ΙΔ/14:1-5).

Η διάκριση ανάμεσα σε καθαρὰ και ακάθαρτα κρέατα ποτέ δεν καταργήθηκε και θα εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι να έρθει και πάλι ο Ιησούς Χριστός. Για το θέμα αυτό, μας δίνει μια θαυμαστή αποκάλυψη ο Ησαΐας: *«Διότι, ιδού, ο Κύριος θέλει ελθεί εν πυρί, και αι άμαξαι Αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώση την οργήν αυτού με ορμήν και την επιτίμησιν αυτού με φλόγας πυρόςΟι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις ο ένας κατόπιν του άλλου αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού»* (Ησαΐας Ξς/66:15-17).

Τα παραπάνω λόγια του Ησαΐα, δεν αναφέρονται στον κατά σάρκα λαό Ισραήλ, αλλά αναφέρονται προφητικά σε μελλοντικά γεγονότα που ακόμα δεν έχουν εκπληρωθεί και αφορούν την αρπαγή της εκκλησίας και τη Β' έλευση Ιησού, ο οποίος *«θέλει ελθεί εν πυρί»*. Πριν πει τα λόγια αυτά ο Ησαΐας στο εδάφιο 8 αναφέρεται στην αρπαγή της εκκλησίας: *«Τις ήκουσε τοιούτον πράγμα; τις είδε τοιαύτα; ήθελε γεννήσει η γη εν μιά ημέρα; ή έθνος ήθελε γεννηθή ενταυτώ αλλ' η Σιών άμα εκοιλοπόννησεν, εγέννησε τα τέκνα αυτής»*. Πρόκειται μία από τις πιο καταπληκτικές προφητείες της Βίβλου, σχετικά με τη γέννηση του "ισχυρού πολεμιστή", της νύμφης εκκλησίας των εσχάτων καιρών. Η Σιών συμβολίζει την εκκλησία (βλ. Εβραίους ΙΒ/12:22) και μέσα από τους πόνους της γέννας θα γεννήσει τον "υιόν τον άρσενά" (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:5), θα γεννήσει τα τέκνα της. Θα υπάρξει ένα έθνος λαμπρό, που θα είναι ο λαός του Θεού, που θα γεννηθεί με ωδίνες *«αλλ' η Σιών άμα εκοιλοπόννησεν, εγέννησε τα τέκνα αυτής»*. Βλέπουμε εδώ ο Λόγος του Θεού, δια του προφήτη Ησαΐα να καταδικάζει τους τρώγοντες ακάθαρτες τροφές και αναφέρει ειδικά τους

«τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν», οι οποίοι όλοι μαζί θα καταναλωθούν.

Η υπακοή στον Λόγο του Κυρίου είναι το κλειδί της γνήσιας ευεξίας και μιας υγιεινής και ευτυχισμένης ζωής, αλλά και ευλογημένης πνευματικής πορείας. Ο λαός Ισραήλ ήταν απειθής και αυτό παρόξυνε τον Κύριο: *«Εξήπλωσα τας χείρας μου όλην την ημέραν προς λαόν απειθή, περιπατούντα εις οδόν ουχί καλή, οπίσω των διαβουλίων αυτών, λαόν παροξύνοντά με πάντοτε κατά πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα εις κήπους και θυμιάζοντα επί πλίνθων, μένοντα εις τα μνήματα και διανυκτερεύοντα εις αποκρύφους (τόπους), τρώγοντα χοίρειον κρέας και εις τα αγγεία αυτού έχοντα ζωμόν ακαθάρτων πραγμάτων»* (Ησαΐας ΞΕ/65 :2-4). Αυτά είναι παραδείγματα για μας σήμερα, ώστε να μη γίνουμε μιμητές κακών πραγμάτων και σαν τους Ισραηλίτες να *"θυσιάζουμε στους κήπους"* (λατρεία στον Σατανά, με διάφορες σύγχρονες μορφές), να τρώμε *"χοίρειο κρέας"* και άλλα ακάθαρτα ζώα και να πίνουμε από το *"ζωμό ακαθάρτων πραγμάτων"*, που τόσο απλόχερα μας προσφέρει η κοινωνία μας.

Πριν κλείσουμε το θέμα, θα ήθελα να θυμηθούμε το περιστατικό που ο Δανιήλ με τους 3 παίδες (Ανανία, Μισαήλ και Αζαρία), αρνήθηκαν να μianθούν από τα εδέσματα του βασιλιά και ζήτησαν από τον αρχιευνούχο να τρώνε για 10 ημέρες μόνο όσπρια και νερό. Μετά το τέλος των 10 ημερών τα πρόσωπα τους φάνηκαν ωραιότερα και παχύτερα απ' όλους τους νέους που έτρωγαν τα εδέσματα του βασιλιά. Ο Θεός τους ευλόγησε γιατί έμειναν υπάκουοι κατά πάντα στον Λόγο Του και το ίδιο θα κάνει και σε μας όταν μιμηθούμε την πιστότητα των 4 εκείνων νέων και δεν τρώμε ακάθαρτα ζώα, πνικτά και ειδωλόθυτα (βλ. Δανιήλ, κεφ.Α/1).

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Λεπτομερής κατάλογος των ζώων που τρώγονται και των ζώων που δεν τρώγονται αναφέρεται στο κεφάλαιο ΙΑ/11 του Λευιτικού και στο κεφάλαιο ΙΔ/14 του Δευτερονομίου. Για να είναι ολοκληρωμένη η μελέτη μας και για να μην υπάρχει ανάγκη ο αναγνώστης να ανατρέχει στην Βίβλο του, παρατίθενται τα κεφάλαια αυτά αυτούσια σε κείμενο της μετάφρασης του Ν.Βάμβα.

ΛΕΥΤΙΤΙΚΟ ΙΑ/11:1-47

01. Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωυσήν και προς τον Ααρών λέγων προς αυτούς, **02.** Λαλήσατε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, ταύτα είναι τα ζώα τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της γης.

ΖΩΑ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ

03. Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνών έχον τον πόδα εσχισμένον και αναμασσών, **τούτο θέλετε τρώγει.** **04.** Ταύτα όμως **δεν θέλετε τρώγει** εκ των όσα αναμασσώσιν ή εκ των όσα είναι δίχηλα· την **ΚΑΜΗΛΟΝ**, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **05.** και τον **ΔΑΣΥΠΟΔΑ**, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **06.** και τον **ΛΑΓΩΝ**, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **07.** και τον **ΧΟΙΡΟΝ**, διότι είναι μεν δίχηλος και έχει τον πόδα εσχισμένον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς· **08.** από του κρέατος αυτών **δεν θέλετε τρώγει** και το θνησιμαίον αυτών **δεν θέλετε** εγγίζει είναι ακάθαρτα εις εσάς.

ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

9. Ταύτα **θέλετε τρώγει** εκ πάντων των εν τοις ύδασι πάντα **όσα έχουνσι πτερά και λέπη**, εν τοις ύδασι, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, ταύτα θέλετε τρώγει. **10.** Και πάντα όσα **δεν έχουνσι πτερά και λέπη**, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, από πάντων όσα κινούνται εν τοις ύδασι και από παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι εν τοις ύδασι, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς· **11.** ταύτα εξάπαντος θέλουσιν είσθαι **βδελυκτά** εις εσάς· από του κρέατος αυτών **δεν θέλετε τρώγει** και το θνησιμαίον αυτών **θέλετε**

βδελύπτεσθαι. **12.** Πάντα όσα εν τοις ύδασι **δεν έχουνσι πτερά ούτε λέπη**, θέλουσιν είσθαι **βδελυκτά** εις εσάς.

ΠΤΗΝΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

13. Ταύτα δε θέλετε **βδελύπτεσθαι** μεταξύ των πτηνών· **δεν θέλουσιν τρώγεσθαι** είναι **βδελυκτά**· ο **αετός**, και ο **γρυπαετός**, και ο **μελαναετός**, **14.** και ο **γυψ**, και ο **ίκτινος** κατά το είδος αυτού· **15.** πας **κόραξ** κατά το είδος αυτού· **16.** και η **στρουθοκάμηλος**, και η **γλαύξ**, και ο **ίβις**, και ο **ιέραξ** κατά το είδος αυτού, **17.** και ο **νυκτικόραξ**, και η **αίθουα**, και η **μεγάλη γλαύξ**, **18.** και ο **κύκνος**, και ο **πελεκάν**, και η **κίσσα**, **19.** και ο **πελαργός**, και ο **ερωδιός** κατά το είδος αυτού, και ο **έποψ**, και η **νυκτερίς**.

ΕΡΠΕΤΑ που ΠΕΤΟΥΝ

20. Πάντα τα **πετώμενα ερπετά**, τα οποία περιπατούνσιν επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι **βδελυκτά** εις εσάς.

21. Ταύτα όμως δύνασθε να τρώγητε από παντός **πετωμένου ερπετού**, περιπατούντος επί τέσσαρας πόδας, τα οποία έχουνσι *σκέλη όπισθεν των ποδών αυτών, διά να πηδώσι δι' αυτών επί της γής*· **22.** ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών· τον **ΒΡΟΥΧΟΝ** κατά το είδος αυτού και τον **ΑΤΤΑΚΗΝ** κατά το είδος αυτού και τον **ΟΦΙΟΜΑΧΟΝ** κατά το είδος αυτού και την **ΑΚΡΙΔΑ** κατά το είδος αυτής.

23. Πάντα δε τα **πετώμενα ερπετά**, έχοντα τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι **βδελυκτά** εις εσάς. **24.** Και εις ταύτα θέλετε είσθαι ακάθαρτοι· πας ο εγγίζων το θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **25.** Και πας όστις βαστάση από του θνησιμαίον αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.

ΚΤΗΝΗ και ΖΩΑ

26. Εκ πάντων των **κτηνών**, όσα είναι δίχηλα, πλην δεν είναι ο πους αυτών εσχισμένος, ουδέ αναμασσώσι, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας ο εγγίζων αυτά θέλει είσθαι ακάθαρτος. **27.** Και όσα **περιπατούνσιν επί τας παλάμας αυτών**, μεταξύ πάντων των ζώων των **περιπατούντων επί τέσσαρας πόδας**, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας ο εγγίζων το θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **28.** Και όστις βαστάση το θνησιμαίον αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς.

ΕΡΠΕΤΑ που ΕΡΠΟΥΝ

29. Και ταύτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς ἐσὰς μεταξύ των ερπετῶν των ερπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ **ΓΑΛΗ** καὶ ὁ **ΠΟΝΤΙΚΟΣ**, καὶ ἡ **ΧΕΛΩΝΗ** κατὰ τὸ εἶδος αὐτῆς· **30.** καὶ ὁ **ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ**, καὶ ὁ **ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ**, καὶ ἡ **ΣΑΥΡΑ**, καὶ ὁ **ΣΑΜΙΑΜΙΘΟΣ**, καὶ ὁ **ΑΣΠΑΛΑΞ**. **31.** Ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς ἐσὰς μεταξύ πάντων των ερπετῶν· πας ὁ ἐγγίζων αὐτὰ τεθνεῶτα, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

32. Καὶ παν πρᾶγμα ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἤθελε πέσει τι ἐκ τούτων τεθνεῶτων θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· παν ἀγγεῖον ξύλινον ἢ ἱμάτιον ἢ δέρμα ἢ σάκκος ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἐργασία, θέλει ἐμβληθῇ εἰς ὕδωρ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον ἕως ἐσπέρας· τότε θέλει εἶσθαι καθαρὸν· **33.** καὶ παν ἀγγεῖον πῆλινον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπέσῃ τι ἐκ τούτων, παν ὅ,τι εἶναι ἐντὸς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· αὐτὸ δὲ θέλετε συντρίψαι· **34.** ἀπὸ παντός φαγητοῦ ἐσθιωμένου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ὕδωρ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· καὶ παν ποτόν πινόμενον ἐν ὁποιοῦνδήποτε ἀγγεῖῳ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον.

ΘΝΗΣΙΜΑΙΑ

35. Καὶ παν πρᾶγμα ἐπὶ τὸ ὁποῖον πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον· κλῖβανος εἴτε ἐστία θέλουσι κρημνισθῇ· εἶναι ἀκάθαρτα καὶ ἀκάθαρτα θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐσὰς. **36.** Πηγὴ ὅμως ἢ λάκκος, σύναξις ὑδάτων, θέλει εἶσθαι καθαρὸν· πλην ὅ,τι ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτον. **37.** Καὶ ἐάν πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπὶ τὴν σπέρμα σπόριμον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ σπαρθῇ, καθαρὸν θέλει εἶσθαι. **38.** Εἴαν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ τοῦ σπέρματος καὶ πέσῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον θέλει εἶσθαι εἰς ἐσὰς. **39.** Καὶ ἐάν ἀποθάνῃ τι ἐκ των κτηνῶν τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ τρώγητε, ὅστις ἐγγίσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. **40.** Καὶ ὅστις φάγῃ ἀπὸ τοῦ θνησιμαίου αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας· καὶ ὅστις βαστάσῃ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ, θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας.

ΕΡΠΕΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

41. Καὶ παν ερπετόν, ἔρπον ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι βδέλυγμα· δὲν θέλει τρώγεσθαι. **42.** Παν ὅ,τι περριπατεῖ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ παν ὅ,τι περριπατεῖ ἐπὶ τέσσaras πόδας ἢ παν τὸ ἔχον πολλοὺς πόδας, μεταξύ πάντων των

ερπετῶν των ερπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲν θέλετε τρώγει, διότι εἶναι βδέλυγμα. **43.** Δὲν θέλετε κάμει βδελυκτάς τας ψυχὰς σας δι' οὐδενός ερπετοῦ ἔρποντος οὐδὲ θέλετε μianθῇ δι' αὐτῶν, ὥστε νὰ γείνητε ἀκάθαρτοι δι' αὐτῶν. **44.** Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας· θέλετε λοιπὸν ἀγιασθῇ καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ· καὶ δὲν θέλετε μiάνει τας ψυχὰς σας δι' οὐδενός ερπετοῦ ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς. **45.** Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅστις σας ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἦμαι Θεός σας· θέλετε λοιπὸν εἶσθαι ἅγιοι, διότι ἅγιος εἶμαι ἐγώ.

46. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ των κτηνῶν καὶ περὶ των πτηνῶν καὶ περὶ παντός ἐμψύχου ὄντος κινουμένου ἐν τοῖς ὕδασι καὶ περὶ παντός ὄντος ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς· **47.** διὰ νὰ διακρίνητε μεταξύ τοῦ ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ καὶ μεταξύ των ζώων τὰ ὁποῖα τρώγονται των ζώων καὶ ὁποῖα δὲν τρώγονται.

♦ Πολλὰ ἀπὸ τὰ παραπάνω ζῶα σήμερα δὲν υπάρχουν, ἔχουν εξαφανισθῇ, εἴτε γιατί ἀλλάξαν οἱ καιρικὲς συνθήκες, εἴτε ἀπὸ ἀνθρώπινη παρέμβαση. Για παράδειγμα στα ἐδάφια 20-24 ἀναφέρονται ερπετά που πετοῦν, τέτοια ζῶα ἦταν οἱ δεινόσαυροι, οἱ δράκοι καὶ ὅλα τὰ ὅμοια ζῶα τῆς κατηγορίας αὐτῆς, που ἦταν τεράστια σὲ μέγεθος, εἶχαν πτερὰ καὶ πετούσαν.

Επίσης, παρατηροῦμε ὅτι γιὰ τὰ ζῶα που εἶναι ἀκάθαρτα καὶ δὲν τρώγονται, ὁ Θεός χρησιμοποιοῖ τὴν φράση «θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά» καὶ «θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος». Τὸν ὅρο "βδέλυγμα" χρησιμοποιοῖ 8 φορές καὶ τὴν λέξη "ἀκαθαρτος" σχεδὸν σὲ κάθε ἐδάφιο. ΒΔΕΛΥΓΜΑ σημαίνει κάτι που εἶναι που εἶναι σιχαμερό, ἀπαίσιο. Ὁ Θεός δὲν θέλει ἀπλᾶ νὰ μὴν ἔχουμε ἐπιθυμία γιὰ νὰ μὴν τρώμε τὰ ἀκάθαρτα ζῶα, ἀλλὰ θέλει νὰ τὰ "σιχαθούμε" τελείως, γιατί ὁ ἴδιος εἶναι καθαρὸς καὶ ἅγιος καὶ θέλει καὶ ὁ ναός Του, τὸ σῶμα μας, νὰ τὸ διατηροῦμε συνεχῆ καθαρό καὶ ἅγιο, γι' αὐτὸ καὶ λέγει «δὲν θέλετε μiάνει τας ψυχὰς σας». Εἴαν τρώμε ἀκάθαρτες τροφές "μιαίνουμε" τὸ ναὸ Του καὶ αὐτὸ ὁ Θεός δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ νὰ συνεχισθῇ, θὰ θερίσουμε ὅτι σπείραμε.

... / / / ...

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΙΔ/14:1-21

1. Σεις είσθε υιοί Κυρίου του Θεού σας· δεν θέλετε κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν. **2.** Διότι λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου· και σε εξέλεξεν ο Κύριος διά να είσαι εις Αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντα τα έθνη τα επί της γης.

3. Δεν θέλεις τρώγει ουδέν βδελυκτόν. **4.** Ταύτα είναι τα κτήνη, τα οποία θέλετε τρώγει· ο βους, το πρόβατον και η αιζ, **5.** η έλαφος και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο πύγαργος και ο άγριος βους και η καμηλοπάρδαλις. **6.** Και παν τετράποδον έχον τον **πόδα δίχηλον** και το **ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς**, και **αναμασσών** μεταξύ των τετραπόδων, ταύτα θέλετε τρώγει.

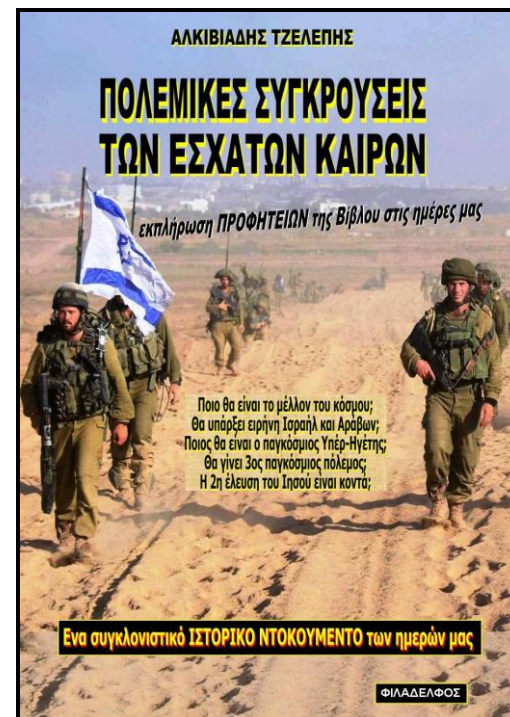
7. Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν, ή εκ των όσα έχουσι το ονύχιον δίχηλον· την **κάμηλον** και τον **λαγών** και τον **δασύποδα**· διότι αναμασσώσι μεν, πλην δεν έχουσι διηρημένον το ονύχιον· ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς· **8.** και τον **χοίρον**, διότι έχει μεν το ονύχιον δίχηλον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς· από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίζει.

9. Εκ πάντων των εν τοις **ύδασι** ταύτα θέλετε τρώγει πάντα, όσα έχουσι πτερύγια και λέπτη, θέλετε τρώγει· **10.** πάντα δε, όσα δεν έχουσι πτερύγια και λέπτη, δεν θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς.

11. Παν **πτηνόν** καθαρόν θέλετε τρώγει. **12.** Ταύτα όμως είναι εκείνα, εκ των οποίων δεν θέλετε τρώγει· ο αετός και ο γρυπαιτός και ο μελαναιτός, **13.** και ο γυπαιτός και ο ίκτινος και ο γυψ κατά το είδος αυτού, **14.** και πας κόραξ κατά το είδος αυτού, **15.** και η στρουθοκάμηλος και η γλαύξ και ο ίβις και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16.** ο νυκτικόραξ και η μεγάλη γλαύξ και ο κύκνος, **17.** και ο πελεκάν και η κίσσα και η αίθουια, **18.** και ο πελαργός και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού και ο έπωψ και η νυκτερίς.

19. Και πάντα τα **ερπετά** τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς· δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20.** Παν **πτηνόν** καθαρόν θέλετε τρώγει.

21. Ουδέν θνησιμαίον θέλετε τρώγει· εις τον ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά να τρώγη αυτό· ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή· διότι λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις εψησει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση: 1995 ❖ 7η έκδοση βελτιωμένη 2021 ❖ Σελίδες 570

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:**

Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης»; **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

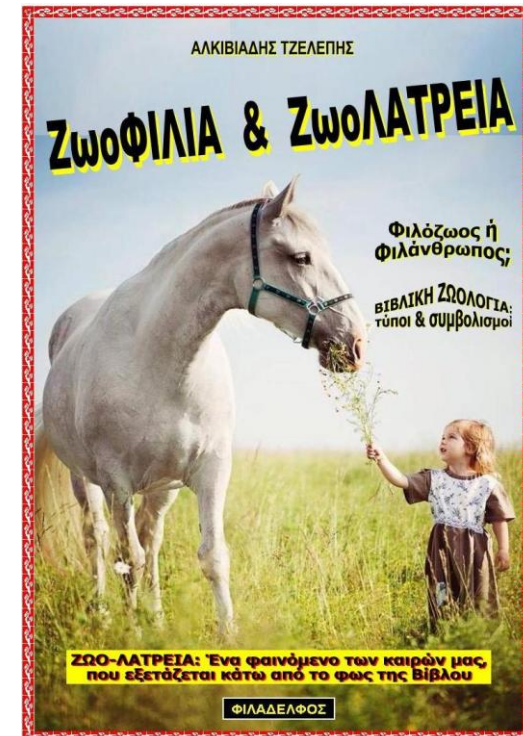
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται **πώς** αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πώς** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πώς** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πώς** ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 31 - 9

Α' έκδοση: 01/2019 - Σελίδες 80

❖ Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις σχέσεις **ΑΝΘΡΩΠΟΥ** και **ΖΩΩΝ**, σύμφωνα με τις αρχές που ο Θεός έχει δώσει. Στις ημέρες μας ο άνθρωπος έχει αναπτύξει με διάφορα κατοικίδια ζώα, μια παθολογική αγάπη, που τον έχει οδηγήσει να υιοθετήσει το σύνθημα *"αγάπησα τα ζώα και μίσησα τους ανθρώπους"*. Άλλο είναι η ΑΓΑΠΗ προς τα ζώα (ΖωοΦΙΛΙΑ) και άλλο είναι η ΛΑΤΡΕΙΑ προς τα ζώα (ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ). Η **φυσιολογική αγάπη** προς τα ζώα είναι δοσμένη από το Θεό. Η **αρρωστημένη αγάπη** προς αυτά, οδηγεί τον άνθρωπο σε ενέργειες που τον μετατρέπουν σε δούλο και υπηρέτη των ζώων.

❖ **Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:**

Γιατί ο Θεός δημιούργησε τα ζώα; **Τι** θέλει ο Θεός να μας διδάξει μέσα από το ζωικό βασίλειο; **Γιατί** ο άνθρωπος δεν πρέπει να κακοποιεί τα ζώα; **Πώς** ο άνθρωπος οδηγήθηκε στην ειδωλολατρεία, μορφή της οποίας είναι και η λατρεία των ζώων; **Επιτρέπεται** να τρώμε τα ζώα;

Και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό!

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπός;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρόδλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) [SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com](http://www.AlkiviadisFiladelfos.com)
- 2) [FACEBOOK: "Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"](#)